

HARLEQUIN®
Romance®

**NEVĚSTY
Z VELKOMĚSTA**
minisérie

Jessica Hartová

Bleskové zásnuby

PRVNÍ KAPITOLA

„Bella je tady,“ šťouchla Aisling Joshe.

Josh se v kostelní lavici otočil a uviděl Bellu a Phoebe, jak se k nim spěšně blíží uličkou.

Jak se sluší na nejlepší kamarádky nevěsty, pojaly tuhle příležitost ve velkém stylu. Phoebe vypadala v citrónově žlutých šatech úchvatně. Bella se rozhodla pro něco romantičtějšího. Josh by to neodborně označil za vzdušné růžové šaty. Doplnila je velkolepým kloboukem, který měl očividně zastínit všechny ostatní v kostele.

Josh se v těchto věcech moc nevyznal, ale i tak si všiml, že se jí to zřejmě povedlo. Ve srovnání s ním vypadal i Aislingin klobouk nevýrazně, a to ráno překvapením valil oči, když ho poprvé uviděl. Celá Bella, pomyslel si láskyplně. Vždycky se za ní lidé otáčeli.

Phoebe si Joshe a Aisling všimla, zamávala na ně a ukázala Belle jejich směrem.

Pak zamířila do první lavice, aby si promluvila se svým manželem Gibem, který šel Finnovi za svědka.

Josh viděl, že ho Bella zaregistrovala, a všiml si, že se jí v tváři mihl podivný výraz.

Zdálo se mu dokonce, že zaváhala, než si přisedla k nim do lavice.

Trochu se zamračil. Bella je moje nejlepší kamarádka, ale poslední dobou se chová tak nějak odtažitě, blesklo mu hlavou.

„Promiň, ale pusu ti asi nedám,“ ukázala Bella na obrovskou krempu svého klobouku. „Návrháři s bližším kontaktem nepočítali.“

„Jo, je to trochu nešikovné,“ sklonil se k ní stejně Josh a dal jí pusu na tvář. Když se jí jeho rty dotkly, ucítil, že je nervózní.

Odtáhl se a sraštil obočí.

„Je všechno v pořádku?“

„Jo, samozřejmě, že jo,“ ujistila ho Bella. Všiml si ale, že se mu nepodívala do očí. Místo toho se přes něj naklonila a

pozdravila Aisling. „Však víš, jak to při svatbách bývá,“ pokračovala, když se opřela. „Když všechno nejde podle plánu, člověk začne na poslední chvíli panikařit.“

Takže perné ráno, pomyslel si Josh. To by vysvětlovalo ten nezvykle chladný úsměv. „Co Kate?“

„Je trochu nervózní, ale bude v pořádku. Každou chvíli by se měla objevit.“

„Divím se, že nejdeš Kate za družičku,“ Aisling se trochu předklonila, aby na Bellu přes Joshe viděla. „Jsi přece její nejlepší kamarádka.“

„To Phoebe taky,“ odpověděla Bella chladně. „Jenže Kate není moc vysoká, takže by vypadalo směšně, kdybychom se my dvě vedle ní tyčily.“

„Ano, ale Phoebe je vdaná.“

„No a?“

„Jsi Kateina jediná svobodná přítelkyně, bylo by přirozené, kdyby si tě vybrala za družičku,“ vysvětlovala Aisling.

„Na to jsem asi trochu stará, ne?“ snažila se Bella o příjemný tón. Josh však vycítil napětí.

„To bych neřekla. Určitě ti není víc jak pětatřicet.“ Josh si odkašlal a poposedl v lavici. Aisling se pustila na nebezpečnou půdu. Bella byla z nějakého nepochopitelného důvodu na svůj věk velmi citlivá.

Koutkem oka se podíval na Bellu a pod krempou klobouku viděl, jak se Belle zúžily zorničky modrých očí. „To máš pravdu, vlastně je mi teprve dvaatřicet,“ upřesnila.

Vzápětí probodla Joshe pohledem, který výmluvněji než slova naznačoval, ať ho ani nenapadne říct „skoro třiatřicet“.

„Opravdu?“ podivila se netaktně Aisling. „Myslela jsem, že budeš stejně stará jako Josh, když jste spolu studovali.“

„Ne, Josh byl o něco starší než zbytek ročníku,“ procedila Bella skrz zuby. Josh se rozhodl, že je čas změnit téma.

„Takže Kate nemá žádnou družičku?“ zeptal se rychle.

„Tahle hvězdná role připadne celá Alex, Finnově dceři,“ dodala Bella na vysvětlenou. „Je z toho celá pryč. Myslím, že je

rozrušená víc než Kate. Když jsme Kate pomáhaly s oblékáním, nepostála chvilku na jednom místě.“

Při té vzpomínce se usmála.

„A navíc, kdybych šla Kate za družičku já, nemohla bych si vzít tenhle klobouk!“

„No a to by byl hřích,“ zatvářil se Josh vážně.

Bella si poupravila klobouk na hlavě a zpod krempe se na Joshe tázavě podívala. „Co mu říkáš?“

„Je... velmi... velký,“ byla nejdiplomatictější odpověď, jaká ho napadla.

Zasmála se. Na chvíli vedle něj zase seděla stará Bella, veselá, se zářícíma modrýma očima. Josh si uvědomil, jak moc mu poslední dobou scházela.

Viděli se sice párkrát, ale jaksi to nebyla ona. Vždycky spolu skvěle vycházeli, ale poslední dobou se Bella chovala podivně odměřeně. Něco se dělo a Joshovi se to nelíbilo. Jako by ztratila jiskru. Možná má problémy s Willem, napadlo ho. Prožil ale s Bellou tolik jejích milostných krizí, že už si ani nepamatoval, kolik jich bylo. *Jejich* vztah to ale nikdy neovlivnilo. Možná je to tentokrát jiné. Možná pro ni Will znamená víc než ostatní. Tahle myšlenka se Joshovi moc nezamlouvala. Podle něj by si Bella totiž zasloužila někoho lepšího.

„Kde je Will?“ Josh se snažil, aby z jeho hlasu nebylo poznat, že Willa nemá v lásce. „Čekal jsem, že ti bude držet místo.“

Bella si vzala program obřadu a začala si prohlížet jeho přední stranu prostě ozdobenou reliéfem jmen Kate a Finn a datem 6. září. „Will?“ prohodila snad až příliš nedbale. „Je v Hongkongu.“

„V Hongkongu!“ zamračil se Josh. „Co tam dělá?“

„Má jednání,“ odpověděla Bella a otevřela program obřadu, aby se podívala na pořad skladeb.

Josh si opovržlivě odfrkl. „Kdy si to domlouval? O Kateině svatbě musel vědět měsíce dopředu.“

„Přišlo to na poslední chvíli.“

„To nemohl jet až příští týden?“

Bella nespouštěla oči z programu. „Bylo to důležité,“ vysvětlila rezervovaně. „Došlo k nějaké krizi, a tak musel všeho nechat a jet.“

„Ty jsi přece taky důležitá,“ namítl Josh nasupeně.

Celý Will! Zmizí si na druhou stranu zeměkoule, místo aby tady byl s Bellou. Josh si o něm vždycky myslel, že je to pěkný floutek, a teď se to potvrdilo. Nikdy nepochopil, proč má Bella slabost pro muže jako Will. Na Joshe byli až příliš uhlazení. Will byl pohledný, přátelský a měl porsche, ale na Joshe dojem neudělal. Když šlo do tuhého, nebyl na něj spoleh a jeho chování k Belle to jen dokazovalo.

„Vždyť není žádný neurochirurg,“ pokračoval útočně. „Nedělá nic určitého. Jenom sedí v luxusní kanceláři v centru Londýna a čaruje s penězi. Co je na tom důležitého?“

„Je to jeho práce,“ odvětila Bella. „A s penězi jen tak ‚nečaruje‘. Prochází mu rukama miliony a miliony liber, a když se něco pokazí, může to ovlivnit mezinárodní finanční trhy a to může mít dopad na ekonomiky států po celém světě, dokonce i na naše zaměstnání, plat a životní úroveň. A to podle mě důležité je,“ zakončila vyzývavě.

„Když si představím, že světová ekonomická stabilita závisí na Willově schopnosti odjet do Hongkongu, než bys řekl švec, tak se docela děším. Mám pocit, že kdyby odjel v pondělí a dneska tu byl s tebou, světovou ekonomikou by to zásadně neotřásl.“

Bella se na něj nasupeně podívala. „Hele, o co ti jde? Já chápu, že tu Will nemůže být, Kate to chápe a Finn taky, tak proč ne ty?“

„Jen si myslím, že by měl být tady a podpořit tě,“ trval na svém Josh.

„Žádnou podporu nepotřebuju! Jsem na svatbě své dobré kamarádky, okolo sebe mám přátele. Proč bych měla potřebovat podpořit?“

„Josh se asi bojí, že by ses mohla cítit trochu odstrčená,“ vložila se do věci Aisling nerozumně. „Říkal mi, že jste si s Kate a Phoebe byly hodně blízké, když jste spolu bydlely v tom domě. Teď jsou obě vdané a žijí jiný život. Chápu, že to pro tebe může být docela složité období,“ řekla a podívala se na Bellu soucitně.

„Jestli chceš naznačit, že žárlím, tak se mýlíš,“ ujistila ji s nelibostí v hlase. „Mám radost, že si Kate i Phoebe našly skvělé manžely. Necítím se ani trochu odstrčená, protože já jsem taky našla skvělého partnera. Já a Will jsme spolu šťastní, takže neprocházím složitým obdobím ani nepotřebuju podporu, díky!“

„Moc šťastně nevypadáš,“ poznamenal Josh.

„Snad proto že můj nejlepší kamarád a jeho přítelkyně se navázejí do mého přítele a snaží se, abych se cítila politováníhodná!“ odsekla. „Ty by ses tvářil šťastně?“

Josh otevřel pusu, ale než stihl odpovědět, začala se do lavice soukat Phoebe. „Už jde!“ informovala je, poslala Joshovi vzdušnou pusu na pozdrav a strčila bokem do Belly, aby se posunula. Varhany spustily *Svatební pochod*.

Bella se teď tlačila na Joshe, a tak ulevila svému rozhořčení postrkem tak rázným, že Josh ještě poposunul Aisling, která skončila přimáčkнутá ke sloupu. Takové chování není na svatbě zrovna nejvhodnější, ale Bella se hned cítila líp.

Otočila se a uviděla Kate, jak kráčí uličkou zavěšená do svého otce. Sotva dýchala. Je tak otřepané popisovat nevěstu jako oslňující, ale pro Kate se dneska to slovo opravdu hodilo. Vše na nijako by zářilo a hnědé oči upřené na muže, který ji čekal u oltáře, plály láskou.

Bella sledovala Katein pohled a viděla Finna, jak se otáčí a dívá se, jak k němu kráčí jeho nevěsta. Z výrazu jeho tváře jí bylo do breku.

Bude se na mě někdy někdo dívat tak toužebně? napadlo ji. Snažila se představit si samu sebe na Kateině místě, ale nějak si nedokázala v mysli vytvořit obraz muže, který by na ni čekal u

oltáře. Will to určitě nebude, i přes to co řekla Joshovi a Aisling. To je ale hloupé jméno, pomyslela si Bella. Zřejmě by se mělo říkat Ashling, ale ona ho zásadně vyslovovala tak, jak se psalo. Aby ji naštvála. Na Aisling bylo prostě něco, co jí nesesedělo.

Provinile si uvědomila, že by měla myslet na to, že Kate a Finn se konečně berou. Rychle obrátila pohled zpátky na ženicha a nevěstu.

Kate se právě otočila a podávala kytku Alex, která se celá dmula pýchou. Vzala krásnou kytici, ustoupila o krok a tvářila se při tom strašně soustředěně. Když na ni ale Finn mrknul, kouzelně se usmála, až Belle vhrkly slzy do očí.

Byla to tradiční venkovská svatba v místním kostele a Bellu ta důvěrná atmosféra dojímalá. Nejen ona a Phoebe si po většinu obřadu utíraly slzy. A když se pak Kate a Finn objevili zalití zářícím sluncem pod růžemi lemovaným východem a vypadali jako stvoření jeden pro druhého, Bella se znovu rozbřečela.

„To je hrůza,“ postěžovala si Bella Phoebe. „Tolik jsem nebrečela od *Ceny za živou*“

„Jo, já vím,“ popotáhla Phoebe. „Vypadají tak šťastně!“

„Co je to s vámi dvěma?“ chtěl vědět Josh. „Na svatbách má být přece veselo!“

„To jsou ženský,“ poučil ho Gib. „Když takhle fňukají, znamená to, že se skvěle baví. Jen co si dají trochu šampaňského, bude zase všechno v pořádku.“

Bella si nemohla nevšimnout, že Aisling nebrečí. Jí se řasenka rozhodně nerozmaže! V jednoduchých akvamarínových šatech a nechutně stylovém klobouku vypadala skvěle. Belle se její vlastní klobouk tolik líbil, ale teď v porovnání s Aislinginým jí připadal nepatřičný a směšný.

Cítila se tak vždycky, pokud šlo o Aisling. Když Aisling byla prostě sebevědomá, Bella působila přehnaně. Když byla Aisling elegantní, Bella se cítila neupravená. Aisling uměla postavit stan a slanit útes, Bella vyznávala městský styl života.

Aisling se k Joshovi prostě skvěle hodí, zatímco já jsem jen kamarádka, povzdychla si.

Rychle se odvrátila a nasadila zářivý úsměv. Pozorovala průběh focení. Gib všechno skvěle zorganizoval, takže po povinných rodinných snímcích se brzy přešlo na společná foto novomanželů a jejich přátel. Například s bývalými Kateinými spolubydlíci Caro, Phoebe a Bellou, samozřejmě i s manžely Caro a Phoebe. A pak Kate, Finn a jejich nejbližší přátelé s partnery, tedy Phoebe a Gib, Josh a Aisling a Bella.

Bella si uvědomila, že je na obou snímcích sama. To bylo pro ni něco nového. Vždycky měla přítele, zatímco Kate a Phoebe stkaly, že o muže nezavadí. Jaká ironie, že zrovna ona vybude jako lichá.

Bella ale neholdala dát Aisling šanci, aby si myslela, že jí to vadí. Pořád se smála a živě konverzovala, i když už skončilo focení a společnost se vydala vesnicí k domu Kateiných rodičů, kde na ně na zahradě čekala hostina.

Bella se snažila působit dojmem, že ji na světě nic netrápí, ale Joshe neoklamala. Zná mě až příliš dobře, povzdechla si někdy v duchu. Doufala, že se přestane ptát, jestli je všechno v pořádku. Nechtěla se mu přiznat, že není ve své kůži, protože by se zeptal proč. A ona nevěděla proč.

I když to možná nebyla tak úplně pravda.

Souviselo to s tím, jak ji překvapilo, když se objevila Aisling. S tím, že když se na zasnubní večeři pro Kate podívala přes stůl na Joshe, uvědomila si, že už to není ten známý, trochu neohrabaný studentík, kterého celá ta léta znala.

Belle tehdy připadlo, že se dívá na naprosto cizího člověka. Měl pořád ten nenápadný obličej, modrošedé oči, hnědé vlasy.

Nikdy předtím si ale nevšimla, jak věkem zmužněl a že těch čtrnáct let dodalo jeho vzezření na solidnosti. Nikdy si nevšimla jeho rtů, jeho rukou či křivek jeho tváře. Neuvedomila si, že i když není výrazně vysoký, má dokonale štíhlé, vypracované tělo.

Ted' ale, když si toho všeho všimla, už to nemohla nevidět.

Vadilo jí to. Vždyť to je Josh, můj nejlepší kamarád, který se mnou prožil všechny moje lásky i rozchody. Brečela jsem mu na rameni, smáli jsme se a povídali si spolu a nevinně jsme se objímali víc než deset let. Viděl mě nenalíčenou, unavenou, naštvanou i s kocovinou a já to všechno brala jako samozřejmost. S Joshem jsem se cítila tak uvolněně jako s Kate nebo Phoebe.

Najednou se to ale změnilo a ona nevěděla proč. Nejraději by všechno vrátila zpátky.

Když za ní Josh při oslavě přišel, samou nervozitou se jí stáhlo hrdlo, a tak si lokla šampaňského na povzbuzení. Vždyť je to starý dobrý Josh, byla by hloupost myslet si, že se mezi námi něco změnilo, uklidňovala se.

„Jsi v pořádku,“ zajímal se starostlivě.

„Jasně, proč?“

„Vypadáš trochu nervózně. Nemáte s Willem nějaké problémy?“

„Nechápu, proč pořád naznačuješ, že můj vztah s Willem nefunguje,“ odvětila Bella nakvašeně, protože uhodil hřebík na hlavičku. „Co by mohlo být v nepořádku? Will je naprosto skvělý. Je neuvěřitelně přitažlivý, velkorysý, inteligentní, úspěšný...“

Byl, připomněla si zoufale. Když Willa potkala, byla do něj celá blázen. Proč necítí totéž i teď?

„Je pryč, a tak mi chybí,“ nabídla vysvětlení a doufala, že se Josh přestane vyptávat. „A navíc dům je bez Kate takový prázdný.“

„To jistě. Budeš tam teď bydlet sama?“

Bella byla ráda, že se jí podařilo změnit téma. „Asi jo. Platím teď jenom symbolické nájemné. Phoebe peníze nepotřebuje, to je výhoda bohatého manžela! Můžu si tak dovolit mít celý dům jenom pro sebe.“

„Divím se, že se k tobě nenastěhuje Will, když je tak úžasný, jak říkáš. Nebo se nechce ,vázat‘?“ zeptal se a gestem naznačil pomyslné uvozovky u posledního slova.

„Že to říkáš zrovna ty!“ neudržela se. „Vždyť ses sám nikdy nechtěl vázat!“

„Čekám na tu pravou,“ prohlásil slavnostně.

„Houby, bojíš se riskovat.“

„Jak to můžeš říct?“ zatvářil se dotčeně.

„Ano, já vím, že jsi prováděl konvoje přes válečné oblasti a zachraňoval lidi v horách v blizardech a tak podobně,“ mávla rukou.

Než si Josh před pár lety zřídil vlastní firmu, která pořádá kurzy pro zaměstnance jiných firem, zajišťoval logistiku pro různé expedice. Většinou se jednalo o nějaké záchranné akce, ale někdy pořádal i dobrodružné výpravy, jejichž výtěžek šel na účet záchranářských organizací, se kterými spolupracoval. Bella nikdy nepochopila, proč někdo zaplatí nemalou sumu peněz za to, aby byl celý měsíc unavený, prochladlý a ve stresu. O zájemce ale nikdy nebyla nouze.

„Vím, že jsi prošel řadou nebezpečných situací,“ pokračovala, „ale to jsi riskoval, řekněme, fyzicky. Podstoupil jsi už ale někdy nějaké jiné riziko?“

„Založit si vlastní firmu bylo riskantní,“ oponoval Josh nedůtklivě.

Tím na Bellu dojem neudělal. „Dobře, to bylo finanční riziko, ale riskoval jsi někdy svoje city?“

Josh pokrčil rameny. „Ke všem rizikům je třeba přistupovat stejně. Logicky zvážit situaci, nedat na pocity, odhadnout pravděpodobný výsledek.“

Vždycky, když začal s logikou, se Bella podivila, jak se oni dva mohli spřátelit. V duchu obrátila oči v sloup.

„Pokud jde o vztahy, nikdy jsem zkrátka neměl dojem, že to riziko za to stojí,“ pokračoval, „to ale neznamená, že se něčeho bojím.“

Zmínka o strachu se ho očividně dotkla.

„Všichni nejsou jako ty,“ osočil ji, „aby se vrhli do vztahu pět minut po tom, co někoho potkají. Člověk by řekl, že se časem poučíš a budeš se držet trochu zpátky, ale ty ne! Sotva se

vzpamatuješ z jednoho nepodařeného románu, už se vrháš do druhého!“

„Je to lepší, než se neumět rozhodnout a ptát se sám sebe, jestli jsi náhodou nepropásl vztah svého života,“ vrátila mu to Bella.

„A to je pro tebe tvůj vztah s Willem, jo?“ zapochyboval Josh.

„Jo, myslím že jo,“ odvětila vzdorovitě.

„Tak proč spolu nechcete bydlet?“

„Vyhovuje nám, jak to je. Jeden druhého neomezujeme, máme prostor sami pro sebe, to potřebuje každý.“

Josh se neobtěžoval tvářit, že jí věří. „Vždyť ty jsi ten nejspolečenštější tvor, jakého znám. Nedokážu si tě představit, jak bažíš po tom být sama.“

„Možná mě neznáš tak dobře, jak si myslíš,“ namítla Bella podrážděně. „Těším se, až budu bydlet sama, abys věděl. Vlastně už jsem si na to docela zvykla, protože Kate trávila hodně času s Finnem a Alex. Tak velká změna to nebude. Přinejhorším bych si zase našla spolubydlící. Těžko ale najdu někoho, s kým bych si rozuměla tak dobře jako s Kate a Phoebe.“

„A co Aisling?“ nadhodil Josh.

Co Aisling? zbystřila Bella.

„Hledá si nějaký podnájem,“ vysvětlil. „Myslím, že byste si skvěle rozuměly.“

Copak žije na jiné planetě? zírala na něj Bella šokované. Snad si nemyslí, že se z nás stanou nejlepší kamarádky, nebo jo?

„Bojím se, že toho nemáme moc společného,“ začala Bella opatrně.

Joshe to překvapilo. „Opravdu? Já myslím, že jste si podobné. Aisling dělá v marketingu a ty v lidských zdrojích, to jsou blízké oblasti, ne? A taky je to královna večírků jako ty.“

„Myslela jsem, že tráví čas hlavně ležením po horách a svazováním vorů z plechovek,“ ušklíbla se kysele.

„Aisling má sice hodně zkušeností z výprav, ale někdy dokáže být stejně chtivá zábavy jako ty.“

Skvělé. Takže Aisling zvládá jak prokletit si cestu deštným pralesem, tak i mít při tom rtěnku. Bella znovu usrkla šampaňského.

„Není ale taková princezna jako ty,“ pozapomněl Josh na svůj obvyklý takt. „Při kempování nepožaduje zásuvku, aby mohla použít fén!“

Bella na něj vrhla nevraživý pohled. Josh ji kdysi přemluvil, aby spolu jeli pod stan do Yorkshiru. Zděsil se, když zjistil, že nejen že si s sebou vzala fén, ale dokonce ho i použila. Od té doby jí to pořád připomínal.

„Myslím, že Tooting není pro Aisling vhodná čtvrť. K vám do firmy je to docela daleko, ne?“

„Aisling přešla Saharu,“ upozornil ji Josh. „Přestoupit v metru by určitě zvládla.“

„Dobře, promluví si s Phoebe,“ souhlasila nakonec ne zrovna nadšeně. „Dům je její, takže je na ní, aby se rozhodla.“

„Výborně, Phoebe určitě nebude proti.“

„Kde je vlastně Aisling?“ zeptala se Bella. Musím se k Phoebe dostat dřív než Josh. Přece nemůžu bydlet s Aisling!

Josh se rozhlédl.

„Támhle, mluví s Finnovou sestrou.“

Aisling, jako by ho slyšela, se otočila a velitelsky na něj kývla. Bella se ho sice chtěla zbavit, aby si mohla promluvit s Phoebe, stejně ale nevěřila, že poslušně šel. Alespoň měla příležitost rychle najít Phoebe.

„Tak řekneš mu ne, že jo?“ prosila ji, když ji odlákala od Giba a vysvětlila jí situaci.

„Když chceš, ale nevím, jak to Joshovi vysvětlím. Nemám důvod Aisling odmítnout, je moc milá.“

„Mně nesedí.“

„Proč?“

„Prostě proto,“ zabručela. „Asi je toho svěžího irského šarmu na mě trochu moc. A taky se s Joshem k sobě nehodí.“

Phoebe se na ni podezřívavě podívala. „A nežárlíš ty náhodou?“

„Žárlit? Já?“ vyprskla Bella a vylila při tom většinu šampaňského. „To je k smíchu! Vždyť víš, že na Joshe jsem nikdy nežárlila. Se všemi jeho přítelkyněmi jsem vycházela dobře.“

„Jo, ale to se ti žádná tolik nepodobala.“

„Ani Aisling se mi nepodobá!“

„Ale jo. Myslím, že právě proto se ti nelíbí. Jen se na ni podívej.“

Bella se otočila a zadívala se na Aisling, která se právě tulila k Joshovi. Očividně se od něj nemohla odtrhnout.

Joshovi to určitě není příjemné. Je spíš ten typ, co má na tyhle věci rád soukromí.

Na druhou stranu ji ale ani neodstrkuje. Raději odvrátila hlavu.

„Vůbec si nejsme podobné. Je zrzka.“

„Dobře, ale zkus změnit barvu vlasů a očí, a co vidíš? Je strašně atraktivní, nohy má až ke krku a na rozdíl od ostatních Joshových přítelkyň má takové zvláštní kouzlo. Přiznej si to, Bello, je prakticky tvůj klon!“

Bella rozhodně nic takového připouštět nehodlala. „Vypadáme jinak a máme každá jinou povahu. Řekla bych, že já a Aisling máme společné akorát pohlaví! Josh pořád mluví o tom, jak je praktická a zbožňuje kempování a lezení po horách.“

„Jak myslíš,“ pokrčila Phoebe rameny.

„Navíc jsme se s Joshem už před lety dohodli, že budeme jenom kamarádi,“ bránila se Bella. „O žárlivosti se vůbec nedá mluvit.“

„Nikdy tě ani trochu nepřitahoval?“ zajímalo Phoebe.

„Nebyl můj typ,“ vykračovala se.

„Myslíš, že tys byla jeho typ?“

Tuhle otázku si teď Bella položila poprvé v životě. „Nikdy nic neřekl. Navíc měl vždycky nějakou ‚holku do nepohody‘, která nedělala humbuk kvůli vlasům a nenosila make-up a

nevadilo jí vstát v šest ráno a jít prolézat skalní díry nebo co to dělali o víkendech. Josh a já jsme vždycky dokázali jeden druhého rozesmát, bavili jsme se spolu. Nechtěli jsme to zkazit tím, že bychom se spolu vyspali. Navíc tehdy nebyl zrovna přitažlivý,“ připustila upřímně.

„Změnil se,“ poznamenala Phoebe.

„Máš pravdu.“

Bella sledovala Phoebin pohled. Zahlédla ho i přes hlavy lidí. Jeho štíhlá pevná postava jí připadala cizí a zároveň důvěrně známá.

Mluvil s někým, koho neviděla. Najednou se zaklonil a zasmál se. Bellin žaludek přestal rázem existovat, jako by bezděky přepadla přes okraj propasti. Zmocnila se jí tak silná závrať, že musela zavřít oči. Když je znovu otevřela, točila se jí hlava.

„Máš pravdu,“ zopakovala, „změnil se.“

Chvíli bylo ticho. Bellu překvapila síla reakce jejího těla. Rozechvěle dopila šampaňské a až po chvíli si uvědomila, že se na ni Phoebe zkoumavě dívá.

„Co je?“ zeptala se Bella.

Phoebe zvedla obranně ruce i se sklenkou šampaňského.

„Nic jsem neřekla!“

Tohle je na přátelích, kteří vás dobře znají, nejhorší. Nemusí říct ani slovo a vy stejně víte, co si myslí! „Já nežárlím, jasný?“

„Jasný,“ souhlasila Phoebe klidně. „Tak v čem je problém?“

„Kdo říká, že je tu problém?“

„No tak Bello, vždyť to bije do očí,“ povzdechla si Phoebe. „Jde o Willa?“

„Ne... jo..., tak něco,“ připustila Bella.

„Co se děje?“

„Nic, a v tom to je.“ Bella upřeně zírala na dno skleničky. „Jen jsem se poslední dobou... nevím, nedokázala uvolnit. Nepohádali jsme se nebo tak. Will navrhl, abychom si od sebe trochu odpočinuli, to mi asi chybělo. Ale Will je skvělý, ne?“ Nenáviděla se za ten nejistý tón.

„Působí velmi mile,“ souhlasila Phoebe neutrálně.

„Vypadá úžasně, je inteligentní, žádný chudák ani pošuk... Co víc můžu chtít? Byl by tu dneska, kdybych na tom trvala. Měla bych se nechat vyšetřit na hlavu, že jsem ho nechala jet do Hongkongu! Co to se mnou je?“

„Nic. Will jen není pro tebe ten pravý, to je všechno.“

„Když ne Will, tak kdo potom?“

„Nevím,“ řekla Phoebe, „ale až ho potkáš, poznáš to.“

DRUHÁ KAPITOLA

Bella by ráda měla Phoebinu jistotu. Začínala mít dojem, že s ní není něco v pořádku. Rozhodně nebyla namyšlená, ale věděla, že je pěkná. Na nedostatek mužů si nemohla stěžovat. Nikdy to ale nevyšlo. Vždycky se bezhlavě zamilovala a za chvíli bylo po lásce.

Možná nikdy nenajdu toho pravého, napadlo ji, když si brala jednohubku, a teď už tu nebude ani Josh jako poslední záchrana. Kdysi se totiž domluvili, že pokud si do čtyřiceti nikoho nenajdou, vezmou se.

Bella si pamatovala, jak se tomu tehdy smáli. Popravdě nikdy ji nenapadlo, že by si Josh mohl vzít někoho jiného. Byl tak samostatný, že si nedokázala představit, jak s někým sdílí život. Nikdy ani s žádnou svou přítelkyní nebydlel.

Rozhlédla se a její pohled ho instinktivně našel v davu. Aisling do něj byla zase zavěšená. Kousek popošla, aby měla lepší výhled. Bavil se s Gibem. Měl na sobě oblek a proti sněhově bílé košili vypadala jeho pleť, tolikrát vystavená tropickému počasí, ještě snědší.

Prekvapilo ji, jak dobře vypadá ve formálních šatech. Byl oblečený stejně jako většina mužů okolo, ale vypadal tak sebejistě a schopně. Jako někdo, kdo by si měl spíš klestit cestu džunglí nebo se kodrcat pro prašných cestách ve vybledlých maskáčích a ne popíjet šampaňské a zobat jednohubky na anglické svatbě.

Divila se, že jí trvalo tak dlouho, než si uvědomila, jak úžasné má tělo, štíhlé, pevné a přiměřeně vypracované. Kdyby přišla a neznala ho, určitě by si ho hned všimla. Ani v obličejí nevypadal špatně. Sice není tak fantasticky pohledný jako Will, ale stejně. Má hezké oči se spoustou malých vrásek od mžourání do slunce, uvědomovala si Bella. Ani pusu nemá špatnou. Na první pohled by si jí člověk nevšiml, ale když se díváte trochu déle, něco se ve vás sevře. Takhle. Bellu přepadl podivný pocit, raději odtrhla oči.

Přišlo jí strašné, že o Joshovi takhle přemýšlí. Je to můj kamarád, jediný s kým můžu mluvit úplně o všem. Jen o tomhle ne!

Bella si představila, jak k němu přijde a řekne: *hele, Joshi, zrovna jsem si říkala, jaké máš úžasné tělo a jaké by to bylo se s tebou líbat*. Trhla sebou, když si představila, jeho zděšený výraz. To by mu nemohla udělat.

Navíc by to nemohla udělat ani sobě! Upřímnost je jedna věc a ponížení druhá.

Giba si odvedl jiný host. Bella viděla, jak Josh k sobě Aisling pevněji přivinul a kradmo ji políbil. Při tom pohledu jí projela tělem bolest tak ostrá, až jí to vyrazilo dech. Instinktivně sebou trhla a vylila trochu šampaňského.

Prudce se odvrátila. Takhle to dál nejde! Vždyť já jsem duší každého večírku. Ne někdo, kdo se celý večer drží zpátky a cítí se odstrčeně. Musím jít mezi lidi a zapojit svůj pověstný šarm! rozhodla se.

Podařilo se jí to tak, že se jí na konci večera jeden z Kateiných mladších bratrů přiznal, že je do ní od čtrnácti zamilovaný a požádal ji o ruku. Bellu to potěšilo i pobavilo. Mile ho odmítla, ale v duchu se hned cítila o něco líp. Možná mi bude třiatřicet a nejsem královna kempů jako Aisling, ale někteří muži o mě pořád stojí, i když je jim teprve jedenadvacet a trochu to přehnali se šampaňským, připustila.

Najednou jako by ji začali přitahovat velmi mladí muži. Ten večer se Bella stala středem kroužku přiopilých mladíků. Jejich neskrývaný obdiv jí lichotil, ale nebyla si jistá, jestli je to dobré znamení. To opravdu vypadám tak staře, aby se o mě zajímali zájící? ptala se v duchu.

Přesto jí bylo příjemné cítit se zase chtěná. Vyhledala Joshe pohledem. Jako obvykle se kolem něj Aisling vinula.

Bella se rozhodla, že Joshovi předvede, jak skvěle se baví. Pro případ, že by se podíval tím směrem, dovolila svým obdivovatelům, aby ji jeden po druhém odvedli na taneční parket. Jeden člen kapely se marně snažil všem vysvětlit kroky

nějakých skotských tanců, ale Bellini společníci jako by neslyšeli. Co jim chybělo ve schopnostech, však doháněli nadšením. Několikrát ji roztočili tak, že nekontrolované vrazila do jiného páru.

Josh z povzdálí sledoval, jak pobláznila chlapce, se kterým právě tančila. Bylo mu nanejvýš šestnáct a očividně sám nevěřil svému štěstí. Viděl, jak Bella nenuceně okouzila každého muže, který jí přišel do cesty. Ani Katein mrzoutský prastrýc neodolal jejímu šarmu.

Vždycky to tak bylo. Josh si vzpomněl, jak se poprvé setkali. Vešla tenkrát do třídy krásná a neuvěřitelně okouzující v porovnání se všemi těmi nevýraznými studenty. Usmála se a posadila se vedle něj. Zalapal tehdy po dechu jako ten kluk, co s ním teď tančila.

Už tehdy byla výjimečná, pomyslel si. Prvních pár týdnů se ji ani neodvažoval oslovit. Bylo mu jasné, že to není jeho liga. Ani ho nenapadlo, že by se mohli spřátelit. Když se ale poznali blíž, okouzila ho tak, že měl pocit, že si ho už dlouhou dobu přála poznat – jeho, obyčejného Joshe Kingstona. Překvapilo ho, jak je přirozená, přátelská a vtipná. Vypadala sice trochu jako namyšlená princezna, ale její smích byl neobyčejně nakažlivý.

Josh ale nikdy jejich blízkého vztahu nezneužil. Zůstal kamarádem, který s ní jako jediný přestál všechny bouřlivé zvraty v jejím milostném životě.

Joshovi se to tak zamlouvalo, alespoň si to myslel. Žádný z těch mužů, se kterými se scházela a zase rozcházela, nevydržel moc dlouho. Bella sice působila dojmem moderní ženy, ale pod třpytivým povrchem se skrývala romantická duše, která se spokojí jen s tím Pravým.

Možná je Will ten pravý. Joshovi tak sice moc nepřípadal, ale Bellin vkus stejně nikdy nechápal. Předtím se mu zdálo, že je nervózní a nešťastná. Říkal si, že už i s Willem se to začíná kazit. Teď ale vypadalo všechno jinak.

Vznášela se po parketu a smála se tím svým typickým smíchem. Josh se láskyplně pousmál. Obličej jí zářil radostí, prameny lesklých vlasů jí poletovaly okolo tváře a vlající sukně při každé otočce poodhalovala její dokonalé nohy.

„Joshi!“ sykla Aisling. Uvědomil si, že by ji měl vzít za ruku a někam ji následovat a ne se dívat, co se děje někde úplně jinde.

Příležitost zatančit si s Bellou se mu naskytla až mnohem později.

„Jsem unavená,“ bránila se, když ji chtěl odvést na parket.

„Ty a unavená? Hloupost!“

„Ale jo,“ protestovala. „Protančila jsem celý večer.“

Bála se, že pozná, že nechce, aby ji vzal za ruku. Začala si rychle ovívat zčervenalý obličej. „Řekni Aisling.“

„Tančí s Gibem.“

„Vážně, Joshi, jsem strašně vyčerpaná,“ snažila se vymluvit.

„Tohle nebude vyžadovat žádnou energii,“ nedal se Josh. Kapela totiž začala hrát táhlou melodii, aby si všichni mohli trochu oddechnout. „Budeme jen tak stát a trochu se pohupovat, stejně nic jiného neumím.“

Znovu k ní natáhl ruku. „Tak pojď, Bello, to zvládneš, to jsem jenom já.“

Správně, je to jenom Josh, opakovala si. Těžko bych mohla odmítnout zatančit si s ním, přemítala, když ji vedl na parket. Pak by si určitě myslel, že něco není v pořádku a to není pravda. Je to jenom Josh!

Jenom Joshovy ruce kolem jejího pasu, jenom Joshův hrudník dráždivě blízko, jenom Joshova tvář lehce se dotýkající jejích vlasů. Tančili už spolu takhle tisíckrát, tak proč je to teď jiné? Proč se chce najednou k němu přitisknout?

Bella polkla. „Skvělá svatba, že?“

„Vypadalo to, že ses docela bavila.“ Znělo to spíš pobaveně než žárlivě. „Dala ses teď na zajíčky? Nestačil jsem ani spočítat, z kolika mladíčků jsi dneska udělala koktající ruiny! Je ti jasné, žes je zkazila,“ vyčetl jí rozjařeně. „Teď budou roky

snít o tom, že potkají ženu, jako jsi ty. Většině se to nepovede. Měla bys před sebou mladé muže varovat!“

„Tobě jsem nikdy hlavu nepopletla,“ řekla Bella ostřejším tónem, než chtěla. Josh se trochu odtáhl a zmateně se na ni podíval.

„Se mnou to bylo něco jiného.“

„To je pravda.“ Proč vlastně? napadlo ji. Proč po mně nikdy netoužil jako ostatní muži? Ani jednou nenaznačil, že by chtěl víc než jen přátelství. Kdyby ano, asi by mě to vyděsilo, přiznala si. Tak proč je najednou tak těžké s ním tančit? Jako by se uvnitř ní něco nezadržitelně rozpínalo. Nevěděla, co to je, ani jak to zastavit. Zoufale si uvědomovala, jak blízko u sebe ji drží. Ne moc, ale dost na to, aby cítila pevnost jeho svalů, teplo jeho dlaně na svých zádech a dotek jejich prstů.

Zděsila se, že se na něj příliš tiskne, a celá ztuhla. Ticho se nepříjemně prodlužovalo, takže se ho nakonec zeptala, jak to jde v práci.

„Skvěle,“ řekl Josh, jako by se i jemu ulevilo, že přerušila napjaté ticho. „S příchodem Aisling se věci daly do pohybu. Hodně nám pomohlo její předchozí působení v C.B.C., to je náš hlavní zákazník.“

„Opravdu?“ pokusila se Bella předstírat zájem.

„Možná s nimi uzavřeme smlouvu, která hodně změní. Byl by to velký obchod.“

„Proč je to tak významné?“

„Naše firma by tak pronikla na zahraniční trhy. C.B.C. sídlí v Paříži, ale mají pobočky po celém světě. Nedávno jsme něco dělali pro vedení společnosti a oni by chtěli, abychom stejný instruktážní systém zavedli v celé firmě.“

„To zní skvěle,“ oživila trochu Bella.

„Mohlo by to být skvělé, ale národní pobočky jsou hodně nezávislé a myšlenka, že jim tam ústředí pošle vlastní školitele, jim není moc po chuti. V některých zemích je pro obchod rozhodující, jak si padneš do oka s vedením.“

„Nemůžeš přece objíždět po světě, aby ses osobně představil v každé pobočce.“

„Máš pravdu,“ souhlasil suše. „C.B.C. ale každoročně zve nejúspěšnější ředitele a společníky na dovolenou. Hradí všechny výdaje. Je to jednak společenská událost a jednak odměna pro ty nejlepší. Zároveň to taky zaručuje jednotnou firemní etiku.“

„Klidně bych sdílela etiku jakékoli firmy, která by mi zaplatila dovolenou.“ Bella byla ráda, že rozhovor odváděl její pozornost od Joshova tepu, který cítila na jeho krku, přesně v místě, kam by si nejraději opřela hlavu.

„No jo, to jsi celá ty Bello!“

Bella odtrhla oči od jeho krku. „No a kde se takhle druží?“

„Tento rok to bude na Seychelách. Pronajmou hotel na jednom z menších ostrovů. C.B.C navrhlo, abych jel taky. Myslí si, že je to dobrá příležitost poznat osobně spoustu lidí, se kterými pak budu jednat.“

Snad jen Josh může mrzutě oznámit, že mu nabídl zdarma výlet na Seychely! pomyslela si Bella.

„A pojedeš?“

Pokrčil rameny, pokud to jen v tanečním držení šlo. „Já tyhle společné firemní výlety zrovna nemusím, ale Aisling si myslí, že bych měl jet.“

To je mi překvapení, pomyslela si Bella nasupeně. „Předpokládám, že pojede taky, ne?“

„Jo.“ Josh nedal najevo, že by si všiml jejího kyselého tónu. „Zná všechny ty lidi a myslí si, že je důležité, abych se s nimi seznámil a promluvil si o možnostech naší spolupráce.“

„Opravdu?“ zeptala se Bella tentokrát zřetelně chladně. Celá léta mu opakuje, že se musí seznamovat s důležitými lidmi a dělat kontakty, aby jeho firma měla úspěch. Mě on ale nikdy neposlouchá, soptila v duchu.

Alespoň ji opustilo nutkání přitisknout se tváří k jeho obličejí a políbit ho na bradu, to byla trochu úleva. Naštvat se je asi skvělý lék na tuhle situaci.

„Aisling má určitě pravdu,“ řekla chladně, „ale nedokážu si tě představit, jak trávíš dovolenou na pláži.“

„Chraň bůh!“ otrásl se Josh při tom pomýšlení. „Zbláznil bych se, kdybych měl celý den jen dřepět na slunku. Aisling ale říkala, že na těchhle akcích není o program nouze.“

„Aha.“ Belle už začínalo lézt na nervy poslouchat, co Aisling říkala.

„Je to, jako když na našich kurzech chceme utužit důvěru v týmu. Při potápění, lezení nebo pochodu buší se zaměstnanci z různých kanceláří lépe poznají a vytvoří si k sobě trochu hlubší vztahy. Když mají před sebou složité úkoly, musí umět komunikovat.“

„Jak to vždycky říkáš,“ přitakala Bella, které nedělalo problém komunikovat telefonem z gauče.

Josh se zasmál. „Vím, že si pod slovy *podívat se někam ven* představíš nanejvýš výhled z verandy. Řadu lidí ale obohacuje, když jsou nuceni zvládat věci, které nikdy nedělali.“

„No jo, něco pro tebe,“ poznamenala Bella kousavě. „Co vlastně nabízejí?“

„Nevím. Aisling by chtěla zkusit potápění a asi si budeš moci pronajmout plachetnici, takže se snad nudit nebudu.“

Povzdechla si, on to snad myslí vážně! „Co je špatného na tom jen tak ležet na prohřátém bílém písku? V plážovém baru se taky seznámíš se spoustou lidí.“

„Ne všichni umíme navazovat důvěrné známosti nad piňa coladou jako ty.“

„Je to užitečnější než se umět potápět. S kolika lidmi se seznámíš pod vodou? Pořád jenom na něco ukazuješ a pouštíš z pusy bubliny.“

„Vidím, že jsi expert přes potápění!“

„Viděla jsem to v televizi,“ zamračila se trochu Bella. Josh se zasmál.

„Prostě se ti nelíbí, že by sis musela namočit vlasy. Aisling naštěstí není taková princezna.“

Samozřejmě. Aisling si jednoduše stáhne vlasy gumičkou, obleče si něco praktického a podpatky nechá doma.

Jen ať si to užije, pomyslela si Bella. Když chce strávit celý týden pod vodou v gumě a s bombou na zádech, místo aby ležela na tropické pláži a nechala si čas od času přinést něco k pití, je to její problém!

„A mimochodem, už jsi mluvila s Phoebe?“ zeptal se Josh a pokusil se o trochu složitější kombinaci kroků. Chytil ji trochu pevněji, aby při tom neztratila rovnováhu. Srdce se jí divoce rozrušilo, že chvíli nemohla popadnout dech.

„S Phoebe?“ pokusila se říct klidně.

„O Aisling a stěhování.“

„Aha, no, jo.“ Bella se zhluboka nadechla. Byla by nejradši, kdyby přestali hrát a Josh ji pustil. Pak by se mohla víc soustředit.

„Co říkala?“

Chvilinku si pohrávala s lákavou myšlenkou svést vinu na Phoebe, ale to by nebylo fér. „Nechala to na mně,“ přiznala popravdě. „Jestli mám být upřímná, raději bych chvíli bydlela sama.“

To znělo docela rozumně ne? Rozhodně to bylo taktnější než *raději bych snědla pavouka, než bydlela s Aisling*, což byla druhá možnost.

„To chápu. Aisling bude ale zklamaná. Říkala si, že byste spolu skvěle vycházely.“

„Opravdu?“

„Ano, líbíš se jí.“

Bella tomu nevěřila ani minutu. Aisling se na ni sice sladce usmívala, ale v pohledu těch zelených očí bylo něco mrazivého. Bella si ale přiznala, že sama se asi tváří velmi podobně, když se potkají.

„Fakt?“ pokusila se o neutrální tón.

„Ano,“ přitakal Josh. „Několikrát mi to říkala.“

No, pokud bude věřit všemu, co Aisling řekne...!

Jak může být tak naivní? divila se Bella. Řekla by, že je trochu vnímavější. Musí být z Aisling celý pryč, když věří každému jejímu slovu. Tahle myšlenka jí na náladě nepřidala.

V tom okamžiku dohrála hudba, Josh ji pustil a Bella si mohla oddechnout. „Doufám, že si brzy něco najde,“ řekla docela klidně. Rozhodla se, že by se měla pokusit působit mile. „Rozhodně jsou výhodnější lokality než Tooting.“

„Snad máš pravdu. Mezitím se může nastěhovat ke mně. Nic výhodnějšího by stejně nenašla.“

„Co?“ vyděsila se Bella.

„No, někde přece bydlet musí,“ poznamenal. „Koncem týdne se musí vystěhovat z bytu a neměla by kam jít.“

„Předtím jsi ale vždycky chtěl žít sám!“ Josh byl vyhlášený samotář. Pokrčil rameny.

„S Aisling je to jiné. Je výjimečná. Skvěle spolu vycházíme a máme toho hodně společného.“

Belle se udělalo nevolno. Co jsem to provedla! „Není to trochu moc, bydlet spolu, pracovat spolu?“

„To se uvidí, až to zkusíme. Zatím se nám oddělovat práci a soukromí docela dařilo. Určitě to bude fungovat.“

No a je to tady. Bella nevěřila, nakolik se jí vymstilo, že nechtěla s Aisling bydlet. Ani ve snu ji nenapadlo, že mezi Joshem a Aisling je to tak vážné, aby si ji k sobě nastěhoval. Vždycky si své soukromí ostražitě hlídal. Jeho předchozí známosti u něj čas od času strávily víkend, ale nechat si v jeho bytě mohly tak akorát zubní kartáček.

No a teď si k sobě nastěhuje zrovna Aisling!

Belle se to vůbec nelíbilo. Před tím vždycky věděla, kdy Joshe zastihne samotného, ale teď byl pořád s Aisling. Týdny po Kateině svatbě ubíhaly a ona ho vídala čím dál méně. A když už se potkali, hledala známky toho, že ho společné soužití dusí nebo že se Aisling od něj stěhuje pryč. Musela si ale přiznat, že oba vypadají nadmíru šťastně.

Bylo jí jasné, že si za to může sama. Josh jí ale strašně chyběl. Jako kamarád, samozřejmě, ujišťovala se. Na chvíli

upnula své naděje na Willa. Přesvědčila sama sebe, že až se vrátí z Hongkongu, vše se změní. Odloučení udělá své, a jen co ho uvidí, uvědomí si, kolik pro ni znamená.

Tak to ale nebylo. Potěšilo ji, že ho vidí, a vycházeli spolu dál dobře, ale něco se změnilo. Will si to uvědomoval stejně dobře jako ona.

„Promiň,“ omlouvala se zkroušeně. „Nejde o tebe. Se mnou je něco špatně.“

„Nedělej si s tím hlavu,“ povzbuzoval ji Will, ze kterého se vyklubal hotový poklad. Bella ho nikdy pořádně nedocenila. „Zůstaneme přátelé.“

Will přebíral do určité míry Joshovu roli. Nikdy jí ale nemohl rozumět tak jako on. Bella věděla, že si rychle někoho najde, pohledný byl na to dost. Začala vést mnohem klidnější život než před tím... před čím? Zkrátka se jí už nechtělo chodit po večírcích. Dávala přednost spíš kinu nebo posezení s přáteli nad sklenkou vína.

Divadlo ji taky nikdy zvlášť nepřitahovalo. Když ale Will sehnal dva lístky na nejvyhledávanější představení ve městě, kupodivu neobrátila oči v sloup, že nejdou raději do nějakého módního klubu. Dokonce se docela těšila.

Setkala se s Willem ve foyer, společně vystoupali po širokém schodišti a zamířili do baru. Místnost byla plná lidí, kteří se snažili obstarat si něco k pití, než zvednou oponu. Protlačili se baru a tam narazili na Joshe a Aisling. Ti už drželi skleničky a snažili se dostat z davu ven.

Belle se rozbušilo srdce, když Joshe uviděla. Prudce zatahala Willa za rukáv, aby upoutala jeho pozornost.

Josh byl naproti tomu upřímně rád, že ji vidí. „Bello! Kde ses schovávala?“

Jemu očividně při pohledu na ni srdce psí kusy netropí. Nevzrušeně se k ní sklonil a dal jí pusu na tvář.

„Neviděli jsme se celou věčnost! Ale,“ zchladl, když si všiml Willa. „Takže jsi zpátky?“

Willa jeho tón překvapil. „Zpátky?“

„Podle toho, co říkala Bella, jsi zachraňoval v Hongkongu světovou ekonomiku, zatímco my smrtelníci jsme se bavili na Kateině svatbě.“

„Tak bych to neřekl,“ odporoval Will skromně, „ale tu krizi se nám podařilo překonat.“

„Kdy ses vrátil?“ pokračoval Josh ne právě přátelsky.

„Už je to nějakou dobu –“ začal Will.

„Promiň, že jsem se neozvala –“ vpadla mu do řeči Bella, vzala ho kolem pasu a láskyplně se k němu přitiskla, „– ale víš, jaké to je, když je ten druhý dlouho pryč. Ani jsme moc nechodili ven, vid' miláčku,“ vrhla na Willa významný pohled.

Will zamrkal, ale rychle se vpravil do situace. Přivinul ji k sobě a potvrdil, že neměli na společenské akce ani pomyšlení.

„Jsem rád, že vám to klapě,“ řekl Josh, ale dvakrát potěšené nevypadal.

„Ano, všechno je v nejlepším pořádku, že Wille?“

„Naprosto,“ souhlasil trochu strojeně.

„Ale dost o nás! Co vy dva?“ zajímala se Bella živě.

Josh podal Aisling její pití, aby ji mohl vzít kolem pasu jako Will předtím Bellu. „Taky skvělý“

„Myslela jsem, že do divadla moc nechodíš, Bello,“ vložila se do rozhovoru Aisling. „Josh mi zrovna říkal, že se sama tak trochu ráda předvádíš, a tak se ti nelíbí, když na sebe někdo na jevišti poutá veškerou pozornost.“

Bella si dokázala představit, že Josh něco takového řekl, ale určitě ne tak, jak to podala Aisling. „Ne, vlastně taky mě překvapuje, že vás tu vidím,“ odpověděla sladce. „Myslela jsem, že raději trávíte čas někde venku a porovnáváte, kdo má zablácenější boty nebo špinavější ručník.“

„Rádi žijeme aktivně, ale baví nás si občas vyjít i za kulturou.“ Aisling se usmála stejně nuceně jako Bella.

Josh nevypadal, že by se bavil. Bella zvedla podíveně obočí, ale než mohla něco namítnout, předešel ji Will.

„Jestli chceš něco k pití, Bello, měli bychom jít.“

„Máš pravdu. Tak zatím,“ usmála se roztomile na Joshe a Aisling.

„Prý za kulturou!“ vybuchla, hned jak byli z doslechu. „Vždyť je to jenom muzikál! Joshovi se určitě nebude líbit.“

„Tak řekneš mi, co to mělo znamenat?“ zeptal se Will, když se mu povedlo objednat Belle gin s tonikem.

Belle nepředstírala, že neví, o čem mluví. „Nechtěla jsem, aby Josh věděl, že jsme se rozešli.“

„To mi došlo,“ poznamenal suše.

„Díky, žes to zahrál.“

Will se na ni tázavě podíval.

„Myslel jsem, že Josh je tvůj nejlepší kámoš, že on bude první, kdo se to dozví.“

„Normálně asi jo,“ připustila Bella, „ale rozčílilo mě, jak se do tebe na Kateině svatbě navážel a navíc –“

„Navíc co?“ zeptal se Will, když se zarazila.

„Ale nic.“ Nedokázala vysvětlit, proč se jí ještě před chvílí zdálo jako dobrý nápad Joshe přesvědčit, že pořád Willa bláznivě miluje.

„Od Kateiny svatby je to tak šest týdnů. Chceš říct, že to ještě neví?“ podivil se Will.

„Ještě jsem neměla příležitost mu to říct,“ bránila se Bella a nervózně kroužila tekutinou ve sklenici.

„Teď nejen žes mu to neřekla. Horlivě ses ho snažila přesvědčit, že jsme pořád spolu jako dvě hrdličky!“

„Já vím,“ přiznala se provinile. „Zkrátka nesnesu pomýšlení, že by mě Aisling začala litovat. Viděl jsi, jak se chovala. Byla by na mě jako med, protože jim dvěma to skvěle klape.“ Při té představě se zamračila a lokla si ginu. „Víš, že spolu teď bydlí?“

„Aha.“

Bella podezřívavě spustila ruku s ginem. „Jaké *aha*?

„Už chápu, proč jsi tak rozčilená.“

„Já nejsem rozčilená,“ odsekla trochu naježeně. „Jenom nemám ráda Aisling. Než se objevila, vycházela jsem s Joshem skvěle.“

„Problém ale není v Aisling, je v tobě.“

„Ve mně?“

„Jsi zamilovaná do Joshe.“

Bella chtěla horlivě zaprotестovat. Hodlala Willovi vysvětlit, že vůbec neví, co říká, a že je hloupost si myslet, že by ona mohla milovat Joshe, svého nejlepšího kamaráda.

Žádná slova jí ale z úst nevyšla. Místo toho ji přepadl skličující pocit, jako by se potácela nad propastí a bála se podívat dolů. Ztěžka polkla.

„Trefil jsem se, že?“ zeptal se Will. Ozval se zvonek svolávající diváky na místa.

Soucítě se usmál, vzal Belle sklenku a postavil ji na stůl, co stál poblíž. Vzal ji za ruku a odvedl ji ke schodišti. „Chudinko, vypadáš, jako by tě přejel nákladník.“

Přesně tak se Bella cítila. Nechala se odvést po schodech nahoru, neschopná čehokoli. Dlouho si nechtěla přiznat pravdu. Teď když byla venku a musela jí čelit, ji přepadl strach.

Jak se to mohlo stát? Nikdy Joshe nemilovala. Proč by se do něj měla zamilovat teď?

Bella by chtěla, aby se všechno vrátilo do starých kolejí. Jistota, že to není možné, jí teď svírala srdce. Willova nedbale prohozená slova všechno změnila a už nebylo cesty zpět.

Ta neúprosná, nepopíratelná pravda byla venku. Po všech těch letech se zamilovala do Joshe.

TŘETÍ KAPITOLA

Bella nepřítomně sledovala tanečníky na jevišti a myslela na to, co jí Phoebe řekla na Kateině svatbě. „Až ho potkáš, poznáš to.“

Ona to ale nepoznala. Musel ji na to upozornit Will, který nebyl z nejvnímavějších. Co budu dělat? přemítala. Vždycky když si s něčím nevěděla rady, zašla za Joshem. S tím si ale teď promluvit nemohla.

Kdyby se spolu tenkrát před lety vyspali, pokazilo by to jejich přátelství. Kdyby ale teď přiznala, co k němu cítí, důsledky by byly ještě stokrát horší. Josh má Aisling, připomněla si chmurně. Budu se muset smířit s tím, že jsme jen a jen přátelé, a naučit se mít Aisling ráda.

Možná Joshovi nepřiznám, jak se mi život převrátil naruby, ale pravdu o Willovi bych mu říct mohla. Bylo by hloupé dál předstírat, rozhodla se. Nikdy předtím jsem Joshovi nelhala. Prostě přiznám, že Will přece jen není ten pravý.

Během několika dalších týdnů se jí ale nenaskytla vhodná příležitost. Rozhodla se sice, že se pokusí vyjít s Aisling, ale při představě jejího soucitného nebo dokonce chápajícího výrazu se jí dělalo nevolno. Proto taky tenkrát v divadle hrála komedii.

Pak jednou dostala od Joshe e-mail. Psal, že Aisling jde někam ven s bývalými kolegy z práce a navrhoval, že by se mohli sejít. Zdálo se jí, že je to skvělá příležitost všechno si vyjasnit. Nebo alespoň něco.

„Jasně,“ odpověděla mu. „Celou věčnost jsme si pořádně nepokecali, mám co vykládat. Sejdeme se jako obvykle?“

Joshův e-mail přišel okamžitě. „Taky mám novinky. Tak zítra.“

Druhý den byla Bella jako na trní, její kolegové v kanceláři kolem ní raději chodili po špičkách. Bylo to horší, než kdyby šla na první rande!

Nemohla uvěřit, že kvůli Joshovi tak vyvádí. Upínala se k naději, že se stane zázrak. Jen co ho uvidím, zjistím, že o něj

vůbec nestojím a že jsem to jen všechno nafoukla, doufala. Zároveň ale věděla, že jsou to marné naděje.

Když si po práci na dámské toaletě kartáčovala vlasy a upravovala rtěnku, třáslly se jí ruce.

„Sluší ti to,“ zalichotila jí asistentka její šéfky, která se taky před zrcadlem malovala. „Jdeš na rande?“

„Ne, jen na skleničku s kamarádem,“ odpověděla Bella ledabyle a navlhčila si rty.

Kamarád. Nic víc. Toho se musím držet. Co na tom, že se mi sevře srdce, jen když vyslovím jeho jméno, povzdechla si v duchu.

Dorazila do baru o deset minut dřív, což u ní bylo neslýchané. Vždycky s Joshem vtipkovali, že se jí hodinky o pětadvacet minut zpožďují. Objednala si pití a posadila se ke stolku.

To je hrůza! Nervózně si hrála se sklenkou. Nevěděla, jestli touží, aby Josh přišel, nebo se toho děsí. Když dorazil, na minutu přesně jako vždycky, ani se nerozhlédl. Podíval se na hodinky, usoudil, že asi ještě nepřišla a zamířil k baru.

Bella sebou trhla, když ho uviděla, a srdce se jí rozbušilo tak prudce, že ho cítila až v krku. Ještě že si jí nevšiml a nešel přímo k ní, protože by ze sebe nedostala ani slovo. A naděje, že ho třeba vůbec nemiluje, byla ta tam!

Pozorovala ho. Měl na sobě keprovou košili a staré ošuntělé sako. Vždycky hořekovala nad tím, že nemá žádný styl a že jeho sestřih je naprosto nemoderní. Teď ale stačil jeden pohled na jeho zátylek a už se jí sevřelo srdce.

Joshův vkus sice nebyl nejvytříbenější, ale působil jako osobnost, takže ho nikdo nemohl přehlédnout. Obsloužili ho mnohem rychleji než ji. Otočil se s pívem v ruce a rozhlédl se po volném stolku.

Bella se zhluboka nadechla a zamávala na něj. Pátravý výraz se změnil v překvapení.

„Bello!“ Odložil pivo na stolek, sklonil se a políbil ji na tvář. „Tys přišla včas! Ocitl jsem se snad omylem v jiné dimenzi? Co se ti stalo?“

Zamilovala jsem se do tebe.

Místo, kde se jeho rty dotkly její kůže, ji začalo pálit. V životě necítila takový ostych.

„V práci byl klid, a tak jsem odešla dřív.“

„Klid v lidských zdrojích, to je snad opravdu jiná dimenze!“ poznamenal, když se posadil naproti ní.

„Na zdraví.“ Přitukli si. Pak znovu odložil sklenici s pivem a usmál se. „Tak. Vypadáš dobře.“

„Ty taky.“

Víc než dobře. Vypadal skvěle. Bella od něj nemohla odtrhnout oči. Nejraděj by přelezla stolek, posadila se mu do klína, pohladila ho po paži a rameni, políbila ho na krk a pak výš, na bradu, až by se dostala ke rtům...

Náhly záchvat touhy ji sebral tak, že si musela loknout vína. Celá ta léta brala Joshe jako samozřejmost a teď se sotva dokázala udržet, aby se na něj nevrhla. Ještě že si sedl naproti a ne vedle ní. Přesto se oběma rukama chytila stopky sklenice, aby na ně viděla a měla je pod kontrolou.

„Jak se máš?“ dostala ze sebe.

„Skvěle, a ty?“

„Fajn.“

To je hrůza! Bella měla pocit, že se rozbřečí. S Joshem jsme si vždycky celý večer povídali, smáli se, vzájemně se škádlili a teď tu sedíme a vedeme zdvořilou konverzaci.

„Ještě stále se chystáš na Seychely?“

Josh přikývl. Očividně si té podivné atmosféry všiml. „Za pár týdnů.“

„Ty máš teda kliku. Taky bych v listopadu nejraději někam odjela. Vždycky bývá hnusně a šero.“

No a teď se bavíme o počasí!

Josh se ani nepokusil tohle téma dál rozvíjet. Místo toho se napil piva. Rozhostilo se nepříjemné ticho.

Bella si soustředěně hrála se sklenicí. Měla bych mu říct o Willovi, přemítala. Nechtělo se jí ale vysvětlovat, co opravdu cítí. Kdyby se Josh začal víc vyptávat, brzy by mu došlo, že se věci změnily, chtěl by vědět proč... možná bude lepší mlčet.

„Tak,“ řekl znovu Josh trochu nesvůj. „Co je nového? Psala jsi, že mi něco povykládáš.“

„Ty první. Máš přece nějaké novinky, ne?“

„Jo... mám.“

Řekl to dost váhavě. Taky zřejmě nevěděl kde začít. Belle přejel mráz po zádech.

„Dobré, nebo špatné zprávy?“ snažila se odlehčit atmosféru.

„Dobré,“ zaváhal znovu na chvíli Josh.

„Neříkáš to moc přesvědčeně.“

Josh si toho taky všiml. „Ne, je to dobrá zpráva, rozhodně dobrá,“ ujistil ji.

Vlastně ta nejlepší. Tak proč se necítím skvěle? Ptal se sám sebe. Vypadalo to jako výborný nápad, když to Aisling navrhla. Dokonce to dávalo smysl. Měl bych tady tančit na stole a rvát štěstím.

Prostě nečekal, že bude tak těžké to Belle oznámit.

Bella ho zvědavě pozorovala. „Něco v práci?“

„Ne, nic takového.“ Josh si znovu lokl piva na kuráž.

Bella sevřela rty, zamrkala a nervózně pohodila hlavou. „No tak?“ pobídla ho zvědavě. Už to zase byla ta stará Bella a ne ta podivná, plachá Bella, která tu ještě před chvílí seděla. „Mám hádat, nebo mi to řekneš?“

„Aisling a já se budeme brát.“

Josh sebou trhl, když si uvědomil, jak provinile ta slova pronesl. Podíval se na Bellu, nebyl si jistý, jak zareaguje. Zarazila se a prvních pár vteřin to vypadalo, že je v šoku. Pak sklonila oči ke sklence s vínem a chvíli ji pozorovala. Joshe napadlo, že ho možná ani neslyšela.

„Bello?“ zeptal se, ale to už zvedla oči a zářivě se usmála.

„Tak to gratuluju!“ řekla vesele, vstala a naklonila se přes stůl, aby mu dala pusu na tvář.

Její vlasy se letmo dotkly Joshova obličeje a on ucítil její parfém. Používala pořád stejný. „Allure“ prozradila mu kdysi, když se zeptal. „Můžeš mi kdykoli koupit celou láhev!“ zažertovala. Když ho někdy navštívila u něj doma, cítil tu vůni ve vzduchu i chvíli po tom, co odešla.

Jaký parfém vlastně používá Aisling? Tohle by asi snoubenec vědět měl.

„Kdy se to stalo?“ zeptala se Bella a posadila se. Pořád se zářivě usmívala, ale Josh z toho byl celý nesvůj. Vypadala ale jako vždy, stejné modré oči, stejné zahnuté řasy, stejná zlatá hříva. Jen ten úsměv mu nesesedl, ale nemohl přijít na to proč.

„Minulý týden.“

Podepsali důležitou smlouvu a všichni šli večer slavit. Když dorazili domů, Josh chtěl Aisling poděkovat za to, co pro firmu udělala. Její znalost marketingu a kontakty s klienty jako C.B.C daly firmě nový směr. A výsledky na sebe nedaly dlouho čekat. Získat tuhle smlouvu pro ně bylo důležité, a kdyby vyšel i obchod se C.B.C, měli by zajištěnou budoucnost.

„Bez tebe bychom to nezvládli,“ řekl jí tehdy večer ještě v euforické náladě. Všichni tvrdě pracovali, ale Aislingin přínos hrál klíčovou roli. „Jsme skvělý tým.“

„Myslím, že my dva jsme skvělý tým, ať děláme cokoli,“ usmála se Aisling. „Co kdyby to tak zůstalo nastálo?“

Joshe nenapadl ani jeden důvod proč ne. Aisling byla krásná, chytrá a měli toho hodně společného. Věděl, že spolu vyjdou. Aisling neměla žádné protivné zlovyky.

Například z Belly by se zbláznil. Nikdy by nezavírala zásuvky, nedávala víčka na lahve a nechávala by své oblečení válet po celém bytě. Zaplnila by koupelnu šminkami, okupovala by telefon a vařila by jedno složité jídlo za druhým, z nichž polovina by skončila v koši.

U Aisling nic takového nehrozilo. Vlastně si nedokázal představit, že by do jeho světa někdo tak dokonale zapadl.

Všichni jeho známí zakládali rodiny. Proč by měl čekat na... na co vlastně? Bella je s tím troubou Willem, a i kdyby tu nebyl Will, našel by se jiný strašně úspěšný nafoukanec.

Bella mu vždycky říkala, že není vůbec romantický. Joshovi to vůbec nevadilo. Romantici jako Bella se podle něj na vztahy dívali přes růžové brýle. Chtěli, aby všechno bylo perfektní, ale to v běžném životě prostě nejde.

Josh byl vycvičený, aby věděl, jak přežít. To znamená umět se přizpůsobit různým situacím, mít vždycky na výběr z více možností, dokud to jde, a když to nejde, umět dělat kompromisy. A taky rychle se rozhodovat a pak se svého rozhodnutí držet.

Aisling má pravdu, řekl si. Jsme skvělý tým a za ty roky strávené na výpravách se naučil, že být v dobrém týmu je to nejdůležitější. Tak proč nezařídít, aby to tak zůstalo napořád?

„Minulý týden?“ zatvářila se Bella ublíženě. „Proč jsi mi to neřekl?“

„Chtěl jsem ti to říct, až budeme sami. Jsi první, kdo to ví.“

„Jak to?“

„Chtěl jsem, aby ses to dozvěděla jako první. Víím, že je to trochu náhlé, ale co si o tom myslíš?“ zeptal se s úzkostí v hlase.

Bellin úsměv trochu znejistěl, a tak se zhluboka nadechla. „To jsou skvělé zprávy, Joshi. Mám z toho radost.“

„Opravdu?“

„Ano. Samozřejmě mě to trochu překvapilo, ale... jistě že mám radost. S Aisling se k sobě výborně hodíte.“

„Ze jo?“ Josh se vědomě snažil, aby to znělo nadšeně.

„Rozhodně,“ Bella už cítila, že jí úsměv na tváři tuhne.

„Opravdu se ti zamlouvá?“

„Samozřejmě,“ lhala.

Vycítila, že se hrozivě blíží další ticho. „Kdy bude svatba?“ zahnala ho spěšně.

„Na datu jsme se ještě nedohodli.“

„Bude to klasická svatba, nebo zkusíte něco netradičního?“

„To nechám na Aisling. Myslím, že zatím žádné plány nemá.“

Bellu začínaly bolet obličejové svaly, jak se nutila do úsměvu. „Můžu ti jít za svědka? Měl by to být nejlepší přítel, ne?“

Josh se jí podíval do očí.

„To budeš vždycky ty, Bello.“

„Tak to chce připítek.“ Bella dopila zbytek vína ve sklenici. „Tentokrát si dám šampaňské!“

„Zajdu pro něj,“ postavil se Josh. „Počkej tu.“

Konečně se mohla přestat usmívat. Uvědomila si, že plytce dýchá a chvěje se. Ze všech sil se kvůli Joshovi snažila vypadat, že má radost. Uvnitř ale jí bylo příšerně na nic.

Tušila, že to přijde. Ve chvílce váhání, než jí tu novinku oznámil, vycítila, o co půjde. Přesto nebyla na tak prudkou bolest připravená a málem vykřikla. Místo toho se ale musela usmívat, stůj co stůj.

Josh se nesmí dozvědět, co cítím. Nesmí mít ani tušení. Teď když se rozhodl, by to nebylo fér. Šokovala bych ho a uvedla do rozpaků a jeho city k Aisling by to stejně nezměnilo. Takže když se Josh vrátil ke stolku s láhví šampaňského v ledu, nasadila zářivý úsměv zpátky. „Tak je to lepší.“ Vytáhla zátku a nalila jim oběma.

„Blahopřeju, Joshi,“ zvedla svou sklenku a přitukla mu.

„Díky, Bello,“ pousmál se Josh. „Je to hloupé, ale skoro jsem se bál ti to říct.“

„Proč, vždyť víš, že chci, abys byl šťastný.“

„Zůstaneme přátelé?“

„Samozřejmě. Jenže kdo si mě teď vezme, až mi bude čtyřicet a nikdo mě nebude chtít?“ Bella se zasmála, aby bylo jasné, že žertuje. „Spoléhala jsem na tebe!“

„To si nedokážu představit. Pokud vím, vždycky byla kolem tebe celá řada mužů, kteří toužili ti ukázat, jak moc tě chtějí. Co Will?“

Bella se zahleděla do sklenky s šampaňským. „Vypadá to, že první místo v řadě je teď volné.“

Josh se zamračil a odložil sklenku. „Bello?“

„Ano. Bojím se, že moje zprávy nejsou zdaleka tak skvělé jako ty tvoje. Rozešli jsme se.“

„Ale vypadala jsi s ním tak šťastná, říkala jsi, že je to ten pravý!“ Josh se zatvářil zmateně. „Co se stalo?“

„Však víš...“ pokrčila rameny Bella.

„Ne, povídej.“

„Prostě to nevyšlo,“ řekla neochotně a snažila se vyhnout jeho pohledu.

Rozhodla se říct Joshovi o Willovi pravdu. To ale bylo dřív, než se dozvěděla, že si vezme Aisling. Všechno se rázem změnilo. Kdyby Josh věděl, že se na rozchodu oba dohodli, zajímal by se, proč je tak nešťastná. A přesně tohle Bella nechtěla. Josh ji znal příliš dobře.

Ne, bude lepší, když si bude myslet, že miluju Willa, pomyslela si. Vysvětlí to, proč se chovám tak podivně a navíc se už nebudu muset usmívat‘.

„Will se ještě nechce usadit,“ vysvětlila Joshovi. To byla pravda. O závazcích se nikdy nemluvalo. Will se nehrnul do ženění o nic víc než Bella. „Líbí se mu v roli žádoucího starého mládence.“

To byla taky pravda. Přitahovala ho, hodila se k jeho životnímu stylu, ale nikdy ji skutečně nemiloval. Proto spolu taky teď tak dobře vycházeli.

„Začal mít pocit, že ho dusím,“ pokračovala.

„To se přece obvykle stává tobě, ne?“ zvedl Josh překvapeně obočí.

„Ironie, co? Celá léta opouštím muže, jakmile se na mě začnou trochu vázat, a teď sama okouším, jaké to je.“ Bella se přinutila usmát. „Určitě mi teď řekneš, že si to zasloužím!“

„Ne. Řeknu ti, že Will pro tebe stejně nebyl dost dobrý. Víím, že se ti zdálo, že je ten pravý, ale určitě si najdeš někoho mnohem lepšího,“ ujistil ji.

„Problém je, že já chci jen toho jednoho,“ pronesla potichu.

„To zní vážně, Bello,“ zamračil se Josh.

„Taky že je.“ Bella se vyhýbala jeho pohledu a hrála si se sklenkou. „Vím, že jsem se už tolikrát zamilovala a pak mě to zase přešlo, ale tentokrát je to jiné. To není, že se mi líbí muž s rychlým autem, co dokáže pobavit. Potřebuju ho každým kouskem svého srdce, chci být s ním, dotýkat se ho, ale vím, že jsem svou šanci promarnila. Je pozdě,“ dodala sklesle.

„Jsi si jistá?“

Bella zvedla oči od sklenky a podívala se na něj. Byl tak roztomilý, známý a zároveň nečekaně úžasný. A zasnoubený s Aisling.

Polkla, nemohla ze sebe dostat ani slovo, a tak jen přikývla. Josh beze slova vstal, sedl si vedle ní a objal ji. „Chudinko. Bolí to?“

Bella se zděsila, protože ucítila v koutku oka slzu, pak další. Horečně se je pokusila utřít hřbetem ruky, ale valily se o to rychleji.

„To zvládnou,“ vypravila ze sebe rozechvěle.

Josh ji ještě pevněji objal, a tím všechno jen zhoršil. Bella by si nejraději opřela hlavu o jeho hrud' a přitiskla se k němu. Nemohla se ale uvolnit, protože by se úplně přestala ovládat. Vrhla by se na něj, celého ho zlíbala a žadonila by, aby si Aisling nebral. Přiznala by se, že miluje, potřebuje a chce jen a jen jeho. Prosila by, aby ji také líbal, aby ji strhl na podlahu a miloval se s ní a slíbil, že ji už nikdy nepustí.

Když si představila, jak by tichý umírněný Josh zareagoval na tak melodramatickou scénu, musela se přes slzy zasmát. To bych chudáku Joshovi nikdy nemohla udělat.

„Opravdu, budu v pořádku.“ Raděj se vyvlekla z jeho objetí, než opravdu udělá něco, čeho by pak litovala. Byla to jedna z nejtěžších věcí v jejím životě. Zalovila v kabelce, vytáhla papírový kapesník a hlasitě se vysmrkala.

„Mám Willa zabít? Udělám to, jestli chceš.“

Bella se pousmála. „Díky, ale myslím, že by to nepomohlo. Will za to nemůže,“ dodala pro případ, že by se Josh přece jen rozhodl odchytit nic netušícího Willa a promluvit mu do duše.

„Mohl ti dát alespoň šanci.“

Bella zavrtěla hlavou. „Šanci jsem dostala, ale nedokázala jsem ji využít.“

Nepřítomně si utírala tváře zmačkaným kapesníkem. „Je mi to líto,“ řekla a posadila se zpříma. „Nechtěla jsem se ti tady rozbrečet. Měli bychom oslavovat tvoje zasnoubení.“ Zvedla sklenku. „Dejme si ještě šampaňské!“

Josh poslušně oběma dolil, ale obavy o Bellu ho neopouštěly. Myslel to vážně, když se Belly ptal, jestli nemá Willa zabít. No, možná by nedošlo až na vraždu. Když ale viděl tu bolest v modrých očích, přepadl ho hrozný vztek. Přál si, aby Will v tom okamžiku vešel do baru, aby mu mohl na oplátku taky ublížit. Chtěl ho vidět na kolenou, plazit se před Bellou nejlépe s rozbitým nosem.

Jaký vůbec má ten člověk problém? Josh si připomněl teplo a hebkost Belliny kůže a vůni jejích vlasů, které cítil, když se o něj opírala. Will by si měl nechat vyšetřit hlavu. Jak může někdo nechat ženu s takovými nohama, takovou postavou a takovými šelmovskými modrými očima? O její vřelé povaze ani nemluvě. Někdy dokázala svou lehkovážností dohnat člověka k šílenství, ale pod tou marnivou blond slupkou se skrýval bystrý mozek, jak Josh často poukazoval. Bella si toho samozřejmě nikdy nevšimla.

Stačí se na ni podívat. Tváře se jí trochu červenaly a oči jí podivně plály, ale srdnatě se snažila zakrýt své zlomené srdce. Josh by ji nejraději znovu objal, ale předtím vycítil určitý odpor. Jako by se musela přemáhat, aby snesla jeho utěšování. Ostatně o mou náruč přece nestojí.

„Uspořádáme na oslavu vašeho zasnoubení večírek,“ navrhla Bella.

„Víš, že já na oslavy moc nejsem,“ zaprotestoval.

„Dobře,“ uznala. „Co třeba večere, jako jsme uspořádali pro Kate nebo Phoebe, když se zasnoubily? Bude to změna oslavovat skutečné zasnoubení. Myslíš, že by se to Aisling líbilo?“

Aisling! Josh si uvědomil, že na ni na pár minut úplně zapomněl.

„Ano... určitě se jí to bude líbit,“ souhlasil nejistě.

„Takže domluveno. Co třeba příští víkend. Promluvíím s Kate a Phoebe a pošlu ti e-mailem konečné datum.“ Bella zvedla sklenku s šampaňským. „Na zdraví!“

Byla to její chyba, že si neuvědomila dřív, jak je pro ni Josh důležitý. Bella teď sotva snesla pomyšlení na celé ty roky, kdy se nosila jako páv a za ní cupital nějaký krasavec. Tenkrát brala jako samozřejmost, že Josh bude k ruce, kdykoli se bude nudit, bude chtít utěšit nebo se zasmát.

No a teď je tu pro někoho jiného a ona si na to bude muset zvyknout. Pohybovala se příliš blízko něj, aby v něm viděla vše co Aisling. Byla příliš hloupá a zahleděná do sebe, aby si všimla, že se z Joshe stal muž. Rozvážný, schopný a samostatný. Aby si všimla, že má silné hranaté ruce a pevné tělo a chladná ústa, která člověka vyvedou z míry, jen když na ně pomyslí.

Dlouho byl mým nejlepším přítelem, a teď je na mně, abych mu to oplatila, rozhodla se. Musím potlačit svoje city, být šťastná, že je šťastný, a pořádně s ním oslavit zasnuby.

Naplánovala velkolepou večeri, na kterou se nezapomene. Pak ovšem musela zavolat Kate, aby jí přišla pomoci, než dorazí ostatní.

„Opravdu to musíš tak přehánět?“ zeptala se Kate při pohledu na menu, které Bella sestavila s pomocí několika kuchařek.

„Chci, aby si tuhle večeri všichni ještě dlouho pamatovali.“

„To určitě budou, jestli tohle všechno zvládneš! Croquembouche? Co to proboha je?“

„Velká pyramida profiterolů plněných šlehačkou. Mělo by se to spojit cukrovou vatou, ale řekla jsem si, že to jen zaliju čokoládou. Asi se to úplně nepovedlo.“

Mrzutě se podívala na profiteroly, jejichž přípravou strávila celou předešlou noc. Nadýchané bochánky z lístkového těsta z obrázku v kuchařce vypadaly v jejím provedení spíš jako lívance. Plnit je šlehačkou bude noční můra. Ležely splaskle na talíři na hromádce, která se pyramidě moc nepodobala.

„Hmmm.“ Zdálo se, že na Kate velký dojem neudělaly. Chvilí si je prohlížela a pak se bez dalších poznámek vrátila k menu. „Co tu máme dál? Kanapky, sufflé, hovězí á la Wellington...! Tos nemohla vybrat alespoň jedno jednoduché jídlo?“

Bella si povzdechla.

„Případlo mi to jako dobrý nápad.“

„Joshovi by úplně stačila plechovka fazolí.“

„Já vím.“ Uložila kuchařky do poličky a snažila se trochu uklidit linku. „Ale chci, aby viděl, že jsem se kvůli Aisling snažila.“

Kate si přes hlavu natáhla zástěru a vzadu si uvázala šňůrky.

„Protože nesneseš představu, že si ji bere.“

„Jo – ne!“ Bella se rychle opravila, když si uvědomila, co řekla. Pak se ale zarazila, protože věděla, že Kate neoklame. „To je to tak vidět?“

„Pro nás, co tě známe dlouho, jo.“

Bella se kousla do rtu. „Josh mě taky zná dlouho.“

„Jo, ale s ním je to něco jiného. Víím, že dokáže být někdy neuvěřitelně vnímavý, ale pořád je to jenom muž. Zřejmě vůbec netuší, že nemáš Aisling zrovna v lásce.“

„Asi ne.“ Bella si vzpomněla, jak si byl Josh na Kateině svatbě jistý, že ona a Aisling spolu budou dobře vycházet. „Ale nechci, aby to věděl. Mrzelo by ho to.“

„Takže si nemyslíš, že je pro něj Aisling ta pravá?“

„A ty?“

Kate naklonila hlavu na jednu stranu a chvíli se zamyslela. „Pořád nevěřím, že se opravdu berou,“ přiznala nakonec. „Vždycky jsme si s Phoebe myslely, že ty a Josh se nakonec dáte dohromady.“

Bella se sehnula do ledničky pro houby a byla ráda, že stojí ke Kate zády. Když se obrátila, měla už obličej zase pod kontrolou. Vytáhla desku na krájení.

„Na to je teď už pozdě,“ podařilo se jí říct lhostejně. Kate vzala desku, houby a začala je zamyšleně krájet na kousíčky. „Třeba si ji Josh nakonec nevezme.“

„To si nemyslím. Znáš Joshe, vždycky drží slovo. Jestli se rozhodl vzít si Aisling, udělá to.“

„Třeba si to rozmyslí Aisling,“ nadhodila Kate.

Když však Josh a Aisling dorazili na večeři, vůbec se nezdálo, že by si něco rozmyslela. V přiléhavých pouzdrových šatech vypadala úchvatně. Hlavu měla plnou svatebních příprav a všem se chlubila diamantovým zasnubním prstenem.

„Je krásný,“ obdivovala ho povinně Bella.

„Josh mě vzal o víkendu do klenotnictví. Trvalo to hodiny, než jsem si vybrala, že Joshi?“

„Hodiny a hodiny,“ přitakal Josh trochu unaveně.

Aisling se zasmála a přitulila se k němu.

„Chudák Josh! Ke konci se už začínal nudit. Však ho znáš, Bello!“

Bella jí podala sklenku šampaňského. „Ano,“ řekla, aniž by se podívala na Joshe. „Znám ho dobře.“

ČTVRTÁ KAPITOLA

„Určitě byl strašně drahý,“ brebentila dál Aisling, „ale Josh řekl, že si můžu vybrat, jaký chci.“

„Určitě si myslí, že za to stojíš,“ pronesla Bella klidně.

Nalila další sklenku a podala ji Joshovi. Tentokrát se přinutila podívat se mu do očí. „Asi bys sis dal radši pivo, ale bojím se, že při těchhle příležitostech je šampaňské povinné.“

Josh si od ní vzal sklenku. „Díky.“ Bella byla tak rozrušená, že když se jejich prsty dotkly, trhla sebou, jako by dostala ránu elektřinou. Polovina šampaňského se vylila na zem.

„Promiň,“ zamumlala a zrudla. Znovu mu dolila, ale ruka se jí při tom třásla.

„Jsi v pořádku?“ zeptal se starostlivě

„Jo, jsem jen trochu nervózní z té večere,“ vysvětlila. „Asi jsem měla při sestavování menu velké oči.“

Josh se zasmál. „To jsi celá ty, Bello. Vždycky naplánuješ neuvěřitelně složitá jídla a pak šílíš, když se něco nepovede. Měla bys všechny ty kuchařky zahodit a nabízet hostům toasty se sýrem!“

„Asi tě příště poslechnu,“ pousmála se smutně. Jejich oči se setkaly a bylo to, jako by se na chvíli ocitli na světě úplně sami.

Josh odvrátil pohled jako první.

„Jsi hodná, že sis dala takovou práci,“ řekl a rozhlédl se po kuchyni.

„Vypadá to tu nádherně,“ vložila se do rozhovoru Aisling, která si všimla, jak se na sebe dívali.

Bella rozprostřela na starý borovicový stůl, kde tolikrát sedávaly s Kate a Phoebe a debatovaly o světě, starožitný damaškový ubrus. Přidala květiny, zapálila svíčky.

S výsledkem byla spokojená. Vypadalo to přesně tak romanticky, jak chtěla. Alespoň když se člověk podíval z jedné strany. Z druhé strany poněkud kazilo dojem špinavé nádoby vyrovnané na hromadě vedle dřezu. Použila už skoro všechno, co našla, a přitom ještě zbývalo tolik práce. Zbožňovala tuhle

velkou útulnou kuchyň, teď ale uznala, že i oddělená jídelna může mít něco do sebe.

„Tahle kuchyň se mi moc líbí,“ řekla Aisling. „Už kvůli ní jsem se sem chtěla tenkrát nastěhovat.“

„Je mi líto, že to nevyšlo.“

Bella polkla. Ta letmá výměna pohledů ji rozrušila, až přímo otrásla. Asi bych mu neměla upřeně hledět do očí, když jsme jen přátelé, a už vůbec ne když slavím jeho zasnoubení s někým jiným, napadlo ji.

„Asi to nepůsobilo zrovna přátelsky, když jsem si chtěla nechat celý dům jen pro sebe,“ řekla omluvně.

„S tím si nedělej starosti,“ mávla Aisling rukou tak, že se diamant zatřpytil ve světle svíček. „Určitě bych reagovala stejně. Navíc se nakonec ukázalo, že nic lepšího se ani nemohlo stát, že miláčku?“

Vzala Joshe majetnický za ruku.

„Kdybys mě tu nechala bydlet, nenastěhovala bych se k Joshovi. Nikdy bychom nepřišli na to, jak se k sobě hodíme. Možná by nás ani nenapadlo se vzít, že Joshi?“

„Těžko říct.“

„A to všechno díky tobě, Bello.“ Aisling pozvedla sklenku a zářivě se usmála. „Díky!“

Bella cítila, že jí tuhne úsměv na tváři, a tak se otočila pro talíř. „Dáš si kanapku?“

„Ne, asi bych neměla...“ Aisling si nedůvěřivě prohlédla talíř. Bella byla na jednohubky pyšná. Jejich přípravě a zdobení obětovala celé hodiny.

„Tohle je jediné jídlo, co se mi povedlo. Být sebou, neváhala bych,“ upozornila Aisling.

„No, tak snad jednu.“ Pustila Joshe a chvíli nerozhodně kroužila rukou nad talířem, než si konečně vybrala tu, která se jí zdála nejméně tučná. „Je výborná,“ řekla.

„Vezmi si ještě.“

„Ne, díky.“ Spokojeně se poplácala po naprosto plochem břiše „Už jsem si vybrala šaty. Pokud se do nich chci ve svatební den vejít, nesmím přibrat ani miligram.“

„Už víte, kdy se bude svatba konat?“

Bella byla Phoebe vděčná, že se v tu chvíli vložila do rozhovoru. Možná tušila, že Bella má sto chutí nacpat Aisling kanapky za výstřih.

„V květnu. Myslím, že mít svatbu na jaře bude skvělé.“

Aislinginy zelené oči se zasněně zaleskly. Bella se na ni za to nemohla zlobit. Taky by zářila štěstím, kdyby měla na ruce Joshův prsten a Josh by si ji po večeři odvedl domů. Nečekala ale, že každé Aislingino slovo jí projede srdcem jako ostrý nůž.

„Omluvte mě.“ Nutně se musela co nejrychleji dostat z kuchyně, aby si nevšimli výrazu její tváře. „Musím se jít podívat na předkrm.“ Phoebe dál poslouchala Aislinginy šílené svatební plány a Josh se zamračeně díval do sklenky s šampaňským.

„Neboj,“ pošeptal mu do ucha Gib. „Vzal jsem pivo. Nechápu, proč ženský vždycky chtějí pít zrovna tohle!“ řekl a zamračil se na obsah své sklenky. „Až to dopiješ, přinesu ti k pití něco pořádného.“

Josh se zasmál a poslušně vypil obsah sklenice. Gib vždycky dokázal zvednout náladu.

Byl to skvělý večer. Jídlo se sice nezapsalo do dějin kulinářského umění, ale o víno a dobrou společnost nebyla nouze. Aisling celá zářila, zato Bella byla zamlklejší než obvykle. Nakonec ale přestala běhat sem a tam kvůli jídlu, uvolnila se a začala se bavit.

Když pak šla později uvařit kávu, Josh ji následoval do pracovního koutu kuchyně, aby jí pomohl. Ostatní zůstali u stolu a živě debatovali.

„Chci ti poděkovat pro případ, že bych pak neměl příležitost.“

„Omlouvám se za to hovězí. A za pudink,“ řekla zkroušeně. „Bylo to docela hrůza, co?“

„Bylo to výborné,“ lhal Josh srdnatě. „Na jídle stejně nezáleží. Byl to skvělý večer. Oceňuju, kolik sis s tím dala práce. A Aisling taky,“ dodal a krátce Bellu objal.

Na chvíli se k němu přitiskla, ale pak se odtáhla, vzala konvici a strčila ji pod kohoutek. „S Willem nic nového?“ zeptal se. „Občas se vídáme, ale ne tak jako dřív.“

„Už je to lepší?“

Bella přestala sypat po lžičkách kávu do šálků a podívala se mu do očí. „Ne.“

Tak, život jde dál, řekla si Bella, když se ráno pustila do obří hromady špinavého nádobí. Zázraky se nedějí. Aisling je odhodlaná si Joshe vzít. Soudě podle včerejší konverzace u večere je tou myšlenkou tak posedlá, že nemluví o ničem jiném. Vylíčila všechny svoje svatební plány. Některé byly pro Joshe úplná novinka. Taky vyjmenovala celý seznam míst, kde by mohli strávit líbáňky.

„Za pár týdnů stejně jedeme na Seychely. Alespoň se tam porozhlédneme a uvidíme, jestli se tam budeme chtít vrátit. Na fotkách to vypadá fantasticky, ale kromě potápění tam možná nebude co dělat.“

„Většina novomanželů si na líbáňkách vždycky nějakou zábavu najde,“ nadhodil žertovně Gib. Aisling ale vzala jeho slova vážně.

„Josh a já takoví nejsme. Ležet na pláži celý den by nás nebavilo. Potřebujeme lézt po skalách, zkusit řídit plachetnici nebo sjíždět peřeje na raftu.“

Bella si vyměnila s Kate a Phoebe výmluvné pohledy.

„To není jedna z nás!“ poznamenala potichu Kate.

„Podle mě protestuje až příliš vehementně,“ zašeptala Phoebe Belle do ucha o něco později. „Určitě všechny ty únavné aktivity taky nesnáší.“

Bella si myslela něco jiného. Aisling sice dokázala tlachat o svatbě celý večer, ale stejně jako Josh se cítila jako doma i venku v divočině.

Musím se vzpamatovat, rozhodla se. Už žádné bědování a vzdychání po Joshovi. Je čas přestat snít o tom, že se něco změní, a začít zase žít.

To se ale lehko řekne. Bella se opravdu snažila. Začala zase chodit na večírky a snažila se mít pořád něco na práci, aby neměla čas přemýšlet. Vzpomínka na Joshe se ale nedala zahnat. Byla to první věc, která jí přišla na mysl, když se ráno probouzela a poslední, když šla večer spát. A mezitím ji pořád pronásledovala, takže nemohla myslet na nic jiného.

Pohubla a její plet' vypadala unaveně. Vystoupily jí kruhy pod očima.

„Vypadáš strašně!“ zděsily se Kate a Phoebe, když ji uviděly.

„Díky!“

„Opravdu, Bello. Není ti něco?“

To je jenom láska, pomyslela si Bella zničeně.

„Jsem prostě unavená,“ vysvětlila. „Potřebuju dovolenou, ale nemůžu si ji dovolit. Když jsem naposledy otevřela svůj výpis z účtu, málem to se mnou seklo. Kéž by mi tak někdo nabídl týden na Seychelách zdarma,“ povzddechla si.

Představa, že by se celý týden mohla jen válet na pláži, se zdála neuvěřitelně lákavá. Žádné potápění, žádné plachetnice, jenom ležet se zavřenýma očima... hmm, to, by jí určitě nedělalo problémy.

„To by bylo fajn, co?“ pokývala hlavou Kate. „Josh a Aisling se teda mají.“

„Kdy odjíždějí?“ zeptala se Phoebe.

„Teď někdy.“

„Neviděla jsem je od té večere. Jak se má Josh?“

Už jen při zvuku jeho jména se Belle zrychlil tep. „Nevím,“ snažila se o lhostejný tón. „Taky jsem je neviděla.“

Phoebe se zamračila. „Nezdá se mi, že by ti Josh o sobě nedal vědět. To se ti vůbec neozval?“

„Volal mi, aby mi poděkoval za tu večeři,“ připustila Bella. „Nechal zprávu na záznamníku. Nebyla to ale zpráva, na kterou se odpovídá, tak jsem mu nevolala.“

„Určitě ale čekal, že se mu ozveš, ne?“

Pokrčila rameny. Nedokázala by jim vysvětlit, jak těžké by pro ni bylo teď s Joshem mluvit. „Nechci se vtírat,“ řekla na svou obranu. „Možná teď chtějí být sami.“

„A možná si myslí, že je ignoruješ,“ poznamenala Kate suše. „Nechtěla jsi náhodou Joshe přesvědčit, že je ti Aisling sympatická?“

„Ano, jen si potřebuju zvyknout na myšlenku, že se berou,“ přiznala se.

„Už jsi na to měla tři týdny, Bello,“ upozornila ji Phoebe a podala jí pití. „Budeš se s tím muset smířit.“

Bella usrkla pití a povzdechla si. „Já vím.“

Jenže ona si nedokázala představit, jak se spolu normálně baví. Jediné, co mu totiž chtěla říct, bylo *miluju tě, miluju tě, miluju tě*. Mohla bych jim ale zavolat a popřát šťastnou cestu, napadlo ji nakonec. Alespoň budeme mít námět k hovoru.

„Zavolám mu,“ slíbila.

Kate s Phoebe to téma naštěstí dál nerozebíraly. „Týden na Seychelách pro tebe nezařídíme, ale čím jiným bychom tě mohly rozveselit?“ zeptala se Kate. „Zítra je pátek, nechceš k nám přijít na večeři? Vypadáš, že by ti pořádné jídlo prospělo.“

„Ráda bych, ale slíbila jsem, že půjdu na nějakou oslavu do Battersea,“ řekla Bella ne zrovna nadšeně.

Když se druhý den vrátila z práce, ta vyhlídka ji lákala ještě méně. Byl pošmourný listopadový večer a v prudkém větru ji její deštník před deštěm nechránil. Promokla už jen cestou z metra. Nebyla si jistá, jestli zvládne se vyparádít, vyjít znovu do deště a celý večer se usmívat a tvářit se, že se skvěle baví.

Druhá možnost byla zůstat doma, myslet na Joshe a snažit se nebrečet.

Třeba by mě vzpružilo něco k pití, řekla si. Připravila si vodku s tonikem a svalila se na gauč v kuchyni. Nevzpružilo ji

to sice, ale pomohlo. Sbírala síly, aby vstala a šla se vysprchovat. Najednou zazvonil zvonek.

S pitím v ruce šla ke dveřím a podívala se kukátkem. Srdce jí prudce poskočilo. Venku stál Josh zachumlaný do kabátu s vyhrnutým límcem. Mokrý vlasy měl přilepené k hlavě a po tváři mu stékal dešť.

„Josh!“ Bella rychle otevřela dveře. „Co tu děláš?“

Josh nepřemýšlel o tom, co Belle řekne. Řídil se instinktem a ten mu velel dostat se k ní. Nechtěl to řešit po telefonu, a tak vyrazil do deště. Teprve když se ocitl přede dveřmi, ho napadlo, že by vůbec nemusela být doma.

Ale byla tu. Měla na sobě krátkou sukni, dokonalé boty, zlaté vlasy jí spadaly na ramena a v ruce držela sklenku s pitím. Celá Bella.

„Pojď dál,“ pobídla ho a ustoupila mu z cesty. „Promokl jsi na kost!“

Pomohla mu svléknout kabát a přehodila ho přes opěradlo židle v kuchyni. „Posaď se. Udělám ti něco k pití. Je vidět, že to potřebuješ.“

Zřejmě vypadám stejně šokované, jako se cítím, pomyslel si Josh a zhroutil se na gauč. Už mu bylo trochu líp. Na tomhle domě bylo vždycky něco uklidňujícího. Zvláště měl rád tuhle starou kuchyň plnou nepořádku, bez oceli a bez žuly a jiných ultramoderních prvků.

„Na.“ Bella mu podala sklenku whisky, posadila se na gauč proti němu a přehodila nohu přes nohu. „Tak co se stalo?“

„Aisling mě opustila.“ Joshe překvapilo, jak snadno se mu to říká.

„Opustila?“ vyvalila na něj Bella oči. „Jak to myslíš opustila!“

„Odešla. Už si mě nechce vzít.“

„Ale... ale... proč?“ zakoktala. „Tehdy večer byla tak nadšená. Nemluvila o ničem jiném než o svatbě.“

„Snažila sama sebe přesvědčit, že to je to, co chce,“ vysvětlil klidně, „ale spletla se. Celou tu dobu milovala někoho jiného.“

Bella nevěřicně zavrtěla hlavou.

„Koho? Znáš ho?“

„Jmenuje se Bryn. Moc o něm nevím, ale je to jeden z ředitelů v C.B.C. Aisling tam pracovala, než přešla k nám. Znají se odtamtud. Dnes večer mi oznámila, že spolu měli asi rok vášnivý románěk a že ho šíleně miluje. Samozřejmě je ale ženatý. Sliboval, že svou ženu opustí, ale pořád si vymýšlel nějaké výmluvy, jako že teď není ten správný čas. Aisling se to nakonec rozhodla ukončit. Chtěla odejít ze C.B.C, aby se s ním nemusela vídat každý den. My dva jsme se seznámili, když naše firma dělala pro C.B.C. něco menšího. Když jsem jí nabídl, aby přešla k nám, neváhala.“

„To se nedivím, že o tu práci tolik stála,“ podotkla Bella zlomyslně. „Takže ty řeči o tom, že by ráda pracovala pro menší firmu a že ji její současné zaměstnání dost nenaplňuje, to se tě jenom rozhodla neobtěžovat s pravdou?“

„Ne tak úplně. Líbí se jí u nás ve firmě, ale doufala, že se od něj odřízne docela,“ bránil ji Josh. „Říkal jsem ti, že se snažíme uzavřít se C.B.C. důležitou smlouvu. Když se nám to povede, bude to hlavně Aislingina zásluha. Jenže součástí její práce jsou teď pravidelná jednání s Brynem, což pro ni není lehké.“

Bella rozhodně neměla pro Aislinginy problémy pochopení. „Proboha Joshi, vždyť ty ji skoro lituješ!“

„Tak trochu,“ připustil. „Aisling udělala všechno pro to, aby na něj zapomněla, ale prostě to nešlo. Chtěla jen jeho, a přesto se pokusila od něj odloučit. To chce kuráž,“ dodal uznale.

„Možná bych si její oběti vážila víc, kdyby k tomu nezneužila tebe.“ Bella rozzlobeně položila sklenku na stůl, až to bouchlo.

„To z ní děláš moc velkou potvoru.“ Zvláštní, že ji nakonec začnu sám bránit, napadlo Joshe. „Ne že by mě vůbec nechtěla. Líbil jsem se jí a hodně. Myslela si, že by se mnou mohla začít znovu, ale nebylo to ono. Snažila se sama sebe přesvědčit, že chce být se mnou. Její city k Brynovi ale byly mnohem silnější. Nakonec jim nedokázala odolat.“

„A pomyslela při tom někdy na tebe?“

„Myslím, že jo. Opravdu se snažila, aby nám to klapalo. Líbil jsem se jí a měli jsme toho hodně společného. Nebyl důvod, aby to nefungovalo. Šťastná manželství vzešla i z horších podmínek. Aisling doufala, že když se vrhne do svatebních příprav, zapomene na Bryna.“

„Proč si to teda rozmyslela?“ Bella se ještě stále zlobila.

„Bryn jí včera zavolal. Řekl jí, že se rozvádí a že chce být s ní. Aisling si uvědomila, že by nebylo fér si mě vzít, když miluje Bryna. Řekla, že je jí to líto.“

„To je od ní hezké!“ poznamenala Bella nakvašeně.

„No tak, Bello. Alespoň byla ke mně upřímná. Šlo o klasický vztah ze zklamání. Jsem radši, než kdyby mi to řekla až po svatbě.“

„To věřím.“

Trochu pozdě si Bella uvědomila, že se nechová jako chápatelkyně. „Je mi to líto,“ řekla a položila svou dlaň na jeho ruku. „Nechápu, že můžeš být tak klidný. Vlastně to vůbec nechápu. Vypadali jste spolu tak šťastně a... hodili jste se k sobě,“ dodala.

„Myslíš?“ Josh vypil whisky. Ushly mu šaty, zahřál se, seděl tu na pohovce vedle Belly, nebylo těžké se uvolnit. „Teď se to těžko posuzuje.“

„Je mi to líto, Joshi,“ řekla znovu, pokrčila rameny a smutně se pousmála.

„Promiň, že tě s tím takhle obtěžuju.“

„Pamatuju si, že jsem se ti taky párkrát vybrečela na rameni.“ Vzala mu z ruky prázdnou sklenku a dolila mu.

„Jak ti je?“ zeptala se. „Ale opravdu, žádné přetvařování!“

Josh usrl whisky. „Asi jsem trochu v šoku.“

Nemohl Belle říct, že jeho první reakce byla úleva. I když dokud mu Aisling neoznámila, že si ho nevezme, netušil, že má vůči ní nějaké výhrady. Doslova mu spadl kámen ze srdce.

„Rozhodně jsem nečekal, že uslyším zrovna tohle, až přijdu večer domů. Aisling celý týden mluvila o svatbě. Přes den jsme

se viděli v práci, vypadala naprosto normálně. Dokáže skvěle rozdělovat práci a soukromý život.“

Belle se nezdálo. Pokud si všimla, Aisling spala se svým šéfem, kdekoli pracovala. A míchat víc práci a soukromý život už snad ani nejde!

Musím si ale dát pozor na jazyk, mírnila se Bella. Josh se tváří, že to nese statečně, ale určitě ho to ranilo víc, než dává najevo. Nedělat scény, říct, že je lepší, že ho Aisling nechala dřív než později, celý Josh.

„Cos jí na to řekl?“ zeptala se raději.

„Co jsem mohl říct? Pokud Aisling miluje Bryna, není důvod, aby zůstávala se mnou.“

Bella doufala, že si Aisling Joshe nakonec nevezme. Ted' ale když se její sen splnil, dokázala myslet jen na to, že Josh trpí. Ted' není vhodný okamžik na to, abych se mu vrhla do náruče a slíbila mu lásku až za hrob. Pořád miluje Aisling, opakovala si. Ještě není připravený začít další vztah.

„Třeba se k tobě vrátí,“ konejšila ho. „Možná si uvědomí, že k Brynovi necítí to co dřív, až s ním začne žít. Velká láska rychle vyprchá, když máš po někom sbírat špinavé ponožky a pořád se hádáš, odkud se bude vymačkávat zubní pasta.“

„Snad,“ přikývl Josh, ale neznělo to moc přesvědčeně.

„Byla by hloupá, kdyby ne,“ prohlásila Bella energicky. „Ani neví, jaké má štěstí. Co víc by mohla chtít než tebe!“

„Bryna,“ odušil suše. „Po mně netouží.“

Belle nepřipadlo, že by se její výraz změnil. Josh však náhle odložil sklenku a natáhl se k ní, aby ji objal. „Promiň, Bello. Jsem to ale hlupák, vždyť ty sama víš, jaké to je.“

Bolestně si uvědomovala, jak je jeho tělo blízko. „Ano, vím, jaké to je.“

Všechno se zdálo perfektní. On je volný, já jsem volná a v jeho náručí. Co víc bych mohla chtít? povzdechla si v duchu. Opírala se mu hlavou o rameno a cítila pach jeho kůže. Kdyby otevřela oči, viděla by, jak mu na krku tepe žíla. Nebylo by nic jednoduššího než na to místo přisát rty.

Jenže ono to zase tak jednoduché není, uvědomila si Bella. Pokud mu nepřiznala, co cítí, když byl šťastný s Aisling, teď to bude ještě těžší. Snaží se to nést statečně, ale určitě ho zdrtilo, že ho Aisling odmítla. Potřebuje podpořit a ne podrazit nohy.

Bude potřebovat, abych se chovala jako vždycky, aby měl ve mně alespoň nějakou jistotu. Nemá cenu všechno ještě víc komplikovat a otrásat základy našeho přátelství teď, když se mu obrátil život naruby.

Teď nemá cenu mu něco říkat, pomyslela si Bella. Nechtěla, aby se k ní obrátil z nouze, tak jako Aisling k němu. Musím být opatrná. Prozatím ať věří, že miluju Willa.

Josh ji objal ještě pevněji. „My jsme teda dvojka, co?“ Chtěl, aby to vyznělo žertovně, ale Belle se při tom sevřelo srdce. „Oba jsme skončili na smetišti. Proč nás nechtějí?“

„Protože jsou hloupí?“ odtušila Bella.

Josh jí políbil pramen vlasů.

„Jsem rád, že tě mám.“

„Vždycky tu pro tebe budu,“ zašeptala. Ani nemohl tušit, jak vážně to myslí.

„Já vím,“ odpověděl tiše a pustil ji z objetí. Bella se opřela a vzala si pití. Trochu se třásla. „Co teď budeš dělat?“

„Co bych dělal.“ Josh se taky natáhl pro sklenku. „Budu s Aisling dál pracovat, takže se oba budeme muset chovat rozumně a snažit se spolu nějak vyjít.“

„Chceš říct, že jí tu práci necháš, přestože se k tobě zachovala tak hnusně?“ zeptala se Bella pobouřeně.

„Nemůžu ji vyhodit jenom proto, že mě nemiluje,“ poznamenal suše. „Kdyby se to rozhodla dát k soudu, asi bych neobstál. Navíc dělá svou práci dobře. Jestli chceme dostat tu smlouvu se C.B.C., potřebujeme ji.“

Belle se nechtělo věřit, že by Aisling byla až *tak* důležitá. „Bude to ale dost nepříjemné, ne?“ namítla. „Všichni ve firmě přece ví, že jste spolu žili a měli se brát.“

Josh pokrčil rameny. „Budeme si na to muset zvyknout. Promluvím s ostatními, aby nechali Aisling na pokoji a moc se

nevyptávali. Stejně příští týden budeme na Seychelách, tak to budou moct v klidu probrat ze všech stran. Až se vrátíme, budou snad už mít jiný námět k hovoru.“

Bella na něj vrhla zničený pohled. Dokázal být někdy tak neuvěřitelně racionální! Správně by tu měl pobíhat, rvát si vlasy a spřádat pomstu nebo alespoň přísahat, že Aisling bude litovat. Ale Josh ne! Zachová se jako džentlmen a bude se snažit, aby to měla co nejsnazší.

„Proč rovnou nenecháš jet místo sebe na Seychely Bryna?“ navrhla mu nakvašeně. „Zabal jim kufry a odvez je na letiště!“

„To není třeba, Bryn jede tak jako tak. Patří k nejúspěšnějším manažerům v C.B.C. a bere Aisling místo manželky. Změnil jméno na letence a všem, co tu cestu organizují, řekl, že s ním pojedou Aisling.“

Bella překvapeně vyvalila oči.

„A... co ty?“

„Lhal bych, kdybych tvrdil, že se na to těším,“ povzdechl si. „Popravdě třet týden někde na ostrově a podlézat potenciálním klientům je to poslední, na co bych měl teď náladu. Nejde mi to, ani když jsem ve formě. Proto jsem taky chtěl, aby jela Aisling se mnou. Společenskou konverzaci bych nechal na ní.“

„To můžeš i tak, pořád pro tebe pracuje, ne?“

Josh si povzdechl a napil se whisky.

„Asi jo, ale nebude to stejné. Kdybych prostě představil svou snoubenku a udržel hovor na společenské úrovni, všechno by bylo jednodušší. Takhle tam budu jako kůl v plotě a bude nad slunce jasné, že jsem tam jen kvůli práci. Přesně tak bych podle C.B.C. působit neměl!“

„A opravdu tam musíš jet?“

„Asi to jinak nepůjde,“ řekl a unaveně si přejel rukou po vlasech. „C.B.C. trvalo na tom, abych jel. Mám se osobně seznámit s lidmi, se kterými bych pak pracoval. Ten obchod je pro firmu moc důležitý a za tu námahu stojí. Nejde přece jen o mě. Ta smlouva může znamenat jistou obživu pro celou firmu na příští tři čtyři roky.“

Dopil whisky a položil sklenku na stůl. „Udělám, co budu moci. Hned zítra ráno bych měl zavolat do C.B.C. a oznámit, že se mnou má snoubenka nepojede. Snad se jim ještě podaří zrušit ten let a změnit rezervaci pokoje.“

„Nebo můžou jen změnit jméno snoubenky,“ nadhodila Bella.

Josh se zatvářil zmateně. „Jak to myslíš?“

„No, Bryn taky změnil jméno na letence ze jména své ženy na Aislingino. Proč bys to nemohl udělat taky?“

„Proč bych to dělal? Aisling přece letí s Brynem.“

„Já nemluvím o Aisling,“ řekla Bella malinko podrážděně. „Mluvím o sobě.“

PÁTÁ KAPITOLA

Nechápavě se na ni podíval. „O sobě?“

„Zdá se, že je tu volný lístek na Seychely, o který nikdo nestojí. Tebe možná vidina týdne na pláži odpuzuje, ale já nebyla na dovolené už celou věčnost.“

Postupovala opatrně, nechtěla Joshe vyplašit. Z duše ale toužila přesvědčit ho, aby ji nechal jet s ním. Nesnesla pomyšlení, že by musel ten týden trávit sám. Josh sice zvládne všechno, ale bylo by pro něj těžké potkávat Bryna a Aisling každý den.

„Můžu jet s tebou,“ pokračovala. „Potřebuju si odpočinout, ale sama si někam jet nemůžu dovolit. Tak jsem si říkala, že když je tu příležitost strávit týden na pláži na cizí účet...“ nedokončila významně.

Josh se ušklíbl. „Myslíš, že bys to snesla?“

„Občas bych ti i pomohla,“ ujistila ho Bella naoko vážným tónem, aby neuhodl, co má skutečně za lubem. „Sám jsi říkal, že by bylo lepší, kdybys s sebou měl partnerku. Kdo pozná, že nejsem ta snoubenka, která s tebou měla původně jet?“

„Například Bryn a Aisling.“

„Po tom, jak se k tobě chovali, by mohli mít trochu slušnosti a mlčet,“ smetla jeho námitku nabroušeně. „Nikdo z tvých potenciálních klientů se to nedozví. Nemám sice takové kontakty jako Aisling, ale společenskou konverzaci zvládám stejně dobře jako ona. Možná i líp,“ dodala, když se nad tím trochu zamyslela. „V této disciplíně bys mohla Anglii reprezentovat!“

„Takže?“

Zamyšleně se na ni podíval.

„Je to šílený nápad, ale nevidím důvod, proč by to nemělo vyjít.“

„Ten nápad se ti asi moc nelíbí, protože pojeděš se mnou a ne s Aisling. Je to ale způsob, jak si zachovat tvář. Myslím, že z

nás bude přesvědčivý pár. Však víš, kolikrát už si lidi mysleli, že spolu něco máme.“

„Přesvědčit ostatní nebude problém,“ souhlasil Josh. „Budeme spolu ale muset sdílet pokoj.“

„To snesu. Nebude to poprvé.“

„To už je ale dávno,“ upozornil ji. „To jsme byli ještě na škole. Hodně se změnilo a nemá cenu předstírat že ne.“

Bella si vybavila to bezstarostné období, kdy Josh byl jen kamarád a ne životní nutnost. „Máš pravdu, věci se změnily. Myslím ale, že pro tebe bude těžké vidat Aisling s Brynem, což je mimochodem úplně pitomé jméno. Vsadím se, že se jmenuje Bryan a jen vypustil to ‚a‘!“

Zarazila se, když si uvědomila, že odbočuje od tématu. „Co jsem to říkala?“

Josh se zasmál. „Litovala jsi mě, jaká to bude na Seychelách hrůza. Pak jsi mě ale rozesmála a všechna snaha přišla vniveč. Už se na Bryna nikdy nebudu dívat stejnýma očima!“

„Aha, jo,“ Bellu potěšilo, že Joshovi zase září oči. „Opravdu si myslím, že to bude náročné. Rozhodně by ti pomohlo, kdybys měl po boku dobrého přítele. Co myslíš?“ Najednou se začala bát, že ho do něčeho tlačí proti jeho vůli.

„Asi by to záviselo na tom příteli,“ řekl Josh vážně, ale pak se usmál. „Ale pokud myslíš sebe, tak jo, bylo by pěkné mít u sebe někoho, kdo mě podpoří.“

„No a to budu já. Jestli to znamená předstírat, že jsme snoubenci, fajn. A když budeme muset sdílet pokoj, nebudu z toho dělat vědu. Na to se známe moc dobře.“

„Co když budeme muset sdílet postel?“

Bella zaváhala, rozmyšlela si, co přesně řekne. „Oba víme, jak se věci mají. Ty miluješ Aisling, já Willa. Těžko může dojít k nějakému nedorozumění, nemyslíš?“

Natáhla se pro jeho prázdnou sklenku. „Promysli to a já ti zatím přinesu pití.“

Josh už měl v sobě dvě whisky. Snad proto dával Bellin nápad dokonale smysl. Má pravdu, ne? Proč by pro dva staré

přátele mělo být divné sdílet postel? Zvláště když je pořád zamilovaná do Willa. A já se samozřejmě vzpamatovávám z rozchodu s Aisling. Žádný slušný muž by přece pár hodin po tom, co ho opustila jeho snoubenka, nepřemýšlel o tom, jaké by bylo sdílet postel s jinou ženou.

Nevybavoval by si vůni jejích vlasů, hebkost kůže, když ho objala, z lítosti samozřejmě. Nemyslel by na rozhořčení v těch modrých očích či na křivku úst, když se smála. A rozhodně ne na to, že spát vedle ní nebude vůbec jednoduché.

Zjistit po tak náročném dni, že nejsem tak slušný člověk, jak jsem si myslel, je to poslední, co jsem potřeboval, povzdechl si Josh v duchu.

Nezasloužím si, aby mě Bella litovala, pomyslel si provinile. Nabídla se, že se mnou pojede na Seychely, aby mi pomohla. I když dovolená jí určitě neuškodí. Jestli jsou na tom její finance jako obvykle, asi si opravdu nemůže dovolit nikam jet. Alespoň ten zmatek s Aisling bude nějak k užítku. Josh se rozhodl nechat ji v domnění, že její podporu potřebuje víc, než byla ve skutečnosti pravda. Bude fajn ji tam mít. Všechny okouzlí, snad kromě Bryna a Aisling.

Našel by spoustu důvodů, proč Bellinu nabídku přijmout. Když se nad tím ale zamyslel, tím hlavním důvodem bylo, že ji tam chtěl mít. Za posledních pár týdnů si užil citů a řečí o svatbě dost a dost. S Bellou to bude zábava.

Vrátila se s další whisky v ruce. „Tak?“ zeptala se. „Rozmyslel sis to?“

„Jo.“

„A?“

„Myslím, že bychom to měli zkusit.“ Bella výskla radostí a Josh se pousmál. Pak si ale připomněl, že musí být opatrný. Kdyby příliš rychle vyklouzl z role odmítnutého snoubence, mohlo by ji napadnout, že ji vůbec nepotřebuje. „Myslím, že i pro Aisling to bude snazší.“

„O to mi jde především!“ zamračila se Bella.

„Slyším sarkasmus?“

„Služba navíc!“ odvětila snad ještě sarkastičtěji. „Joshi, vždyť ta ženská tě nechala, je to sotva pár hodin! Víím, že ti na ní záleží, ale je trochu brzo, aby ses přetrhl, jen abys jí to ulehčil. Kde je nějaká hořkost nebo zlost? To by se hodilo víc!“

„Jenže to já k Aisling cítit nemůžu.“ Josh věděl, že je to jeho chyba. Kdyby Aisling opravdu miloval, byl by našťvaný a plný hořkosti podle Belliných představ. Ve skutečnosti se ale víc zlobil na Willa, že ublížil Belle. „Taky ses nezlobila na Willa, když ti zlomil srdce,“ připomněl jí.

Bella otevřela pusu, ale pak si to rozmyslela. „Doufám, že nečekáš, že budu na Aisling milá?“ zeptala se po chvíli. „Asi nejsem tak tolerantní jako ty.“

„Budeš se muset snažit. Ani pro jednoho z nás to nebude lehké, ale budeme se muset soustředit na tu smlouvu se C.B.C. Měli bychom je učit komunikaci a týmové práci. Nepůsobilo by dobře, kdybychom se mezi sebou škorčili.“

„Dobře, dobře,“ povzdechla si Bella mučednický „Buduhodná.“

Josh se pousmál, usrkl whisky, opřel se a natáhl nohy před sebe. Na to, že by měl mít zlomené srdce, se cítil docela příjemně. Byl zase s Bellou jako za starých časů.

„Takže domluveno. Kdy odjíždíme?“

„V pondělí v poledne začíná odbavení. Ráno tě vyzvednu a pojedeme na letiště spolu.“

Bella na něj vrhla podezřívavý pohled. „Chceš říct, že bych jinak přišla pozdě!“

„Vím, že kdyby to bylo na tobě, přišla bys pět minut před odletem letadla. To by moje nervy asi nezvládly. Když už předstíráme, že jsme zasnoubení, tak by ses mohla tvářit, že jsi normální člověk a jednou přijít včas.“

Bella na něj vyplázla jazyk. Vždyť jsem nikdy žádné letadlo nezmeškala! Pravda, párkrát to bylo jen tak tak, a lístky na vlak už si dopředu raději ani nerezervovala, ale letadla mají stejně skoro vždycky zpoždění.

„Vsadím se, že budeš chtít vyrazit za úsvitu a být tam o čtyři hodiny dřív, pro jistotu,“ zabručela. „Nemám moc času, abych se sbalila, ale snad to stihnu.“

Bella si v duchu prošla šatník. Na poslední pořádné dovolené byla už tak dávno, že všechny její letní věci vyšly z módy. Asi budu muset zítra vyrazit na nákupy, řekla si. Josh očividně řešil praktičtější záležitosti.

„Co v práci? Pustí tě tak narychlo?“

Proč se Josh zajímá, co na to řeknou u ní v práci, když jsou důležitější věci? Bella neochotně odvrátila pozornost od stěžejní otázky svého budoucího šatníku, který dostane Aisling na kolena.

„Zavolám šéfce. Nadšená nebude, ale teď nemáme moc práce. Navíc jsem v poslední době pracovala párkrát přes čas, tak mám právo na trochu volna. Louise je naštěstí velká romantická,“ prozradila mu. „Když se bude cukat, řeknu jí, že jsme se náhle rozhodli se vzít a že mě chceš unést na Seychely, abychom to oslavili.“

Josh se netvářil přesvědčeně. „Neříkej jí ale, že se známe čtrnáct let. To by ani zarytý romantik nemohl pokládat zableskovou záležitost!“

„No nevím,“ zamyslela se Bella. „Louise ví, že jsme přátelé už dlouho. Řeknu jí, že se najednou všechno změnilo, že jsme ani netušili, že patříme k sobě.“

Chvíli bylo ticho. „Myslíš, že na to skočí?“ zeptal se Josh nedůvěřivě.

„Stává se to,“ vyhnula se jeho pohledu. „Někdy se zamiluješ a ani o tom nevíš.“

„Takhle to zní docela přesvědčivě.“

Znovu ticho. Belle bůhví proč divoce bušilo srdce. Nedívej se na něj, opakovala si horečně. Jenom se ztrapníš.

Chvíli bloudila očima po místnosti, ale nějaká neviditelná, neodolatelná síla ji nutila podívat se na Joshe. Jejich pohledy se setkaly a teprve po chvíli se Belle podařilo odtrhnout oči.

„Když to přesvědčí Louise...“ začala rozechvěle.

„Máš pravdu,“ souhlasil Josh. „To je to hlavní.“

I přes veškerou snahu se Bella přistihla, že se na něj znovu dívá. Tentokrát uhnuli pohledem oba.

Ticho teď trvalo o něco déle. Bella by ráda něco řekla, ale v hlavě měla prázdno. Dokázala myslet jen na to, že Josh je tak blízko, stačilo by se trochu natáhnout a dotkla by se ho.

Kroužila sklenkou a dívala se do ní, ale každým nervem vnímala Joshovu přítomnost. Za těch pár vteřin, co se jejich pohledy setkaly, se jí jeho obraz otiskl do mozku. Nebyl to však starý kamarád Josh, ale někdo cizí, muž s úžasnými rty, pěkně řezanou bradou a svůdnými vráskami kolem očí.

Nakonec promluvil první Josh. Odkášlal si. „Určitě to chceš udělat, Bello?“ zeptal se, jako by ho ta podivná atmosféra taky znervóznila.

Bella se zmohla jen na žertovnou odpověď. „No, týden na Seychelách bude sice hrozná nuda, ale pro tebe... všechno!“

„Když o tom mluvila Aisling, netvářila ses moc nadšeně.“

„To proto, že mluvila o všech těch aktivitách, které tam budete provozovat. Doufám, že ty nejsou povinné.“ Na chvíli znejistěla. „Nemusím se potápět, že ne?“

Josh zavrtěl hlavou. „Kdybys mě milovala, udělala bys to pro mě,“ prohlásil významně. „Pokud chceš lidi přesvědčit, že jsme snoubenci, měla by ses pokusit do něčeho zapojit.“

Tvářil se naprosto vážně, ale Bella si všimla veselé jiskry v jeho očích. On mě škádlí...!

„Budu říkat, že náš vztah dokazuje, že protiklady se přitahují. Vsad' se, že nebudu jediná, kdo zamíří přímo na pláž. Pokud ti to nevádí, budu působit svým kouzlem především tam. Po pár dnech na lehátku, kdy budu jen poslouchat, jak padají kokosy a čas od času se zchladím v Indickém oceánu, budu milá na kohokoli, i na Aisling!“

„Kam že jedeš?“ nevěřila Kate, když jí Bella druhý den ráno volala. „A s kým?“

Bella netrpělivě vysvětlila celou situaci znova. Už si to prošla s Phoebe. Teď když si na tu myšlenku sama zvykla, zdálo se jí, že je to to nejpřirozenější řešení. Nechápala, že to ostatním nedochází.

„Tak počkej,“ řekla Kate nakonec. „Chceš říct, že jste se s Joshem zasnoubili bez toho, abyste se poradili se mnou nebo s Phoebe?“

„Je to jen na týden. A není to doopravdy. Nevím, proč to tak nafukuješ,“ zlobila se. „Ty a Finn jste udělali to samé.“

„No a vidíš, jak to dopadlo! Jsem nadšená, ale dej si pozor. V téhle situaci není až tak jednoduché něco předstírat.“

„Já vím,“ souhlasila Bella. Pro ni ovšem bude těžké předstírat, ne že je do Joshe zamilovaná, ale že není.

Kate zaváhala. „Ani pro Joshe to nebude lehké. Určitě se trápí kvůli Aisling a bude to pro něj hrozné vidět ji s někým jiným. Ani tak rozumný člověk jako Josh si za těchto okolností nemusí zachovat čistou hlavu.“

„Co se mi snažíš naznačit, Kate?“

„Jen buď opatrná. Víím, že jste s Joshem nejlepší kamarádi, ale ocitnete se ve velmi důvěrných situacích. Bude to těžké. Umím si představit, že to vaše přátelství neustojí.“

„Myslela jsem, že jste s Phoebe chtěly, abychom se dali dohromady?“ pokusila se Bella obrátit všechno v žert.

Kate to ale vzala vážně. „Ale jen z pravých důvodů. Josh si nezaslouží, aby sis s ním začínala jen proto, že se poslední dobou cítíš osamělá. A ty si taky zasloužíš víc než být jen náhrada za Aisling.“

Na oběd se sešla s Joshem. Informoval ji, že se mu podařilo změnit Aislingino jméno na letence na její. Bella mu zase řekla, že její šéfka sice protestovala, ale nakonec jí dala volno na celý týden.

Pořád myslela na rozhovor s Kate. Má pravdu, měla bych být opatrná, přemítala Bella. Vidina nadcházejícího týdne jí ale stejně zvedla náladu. Nebyla nervózní. Bylo to jako za starých, časů. Sobotní oběd s Joshem, oba se chovali uvolněně, mluvili a

smáli se, jako by včerejší napětí mezi nimi nikdy neexistovalo. Bella si pořád musela připomínat Aisling. Josh se sice tvářil, že ho nic netrápí, ale možná jen na sobě nedává nic znát.

Josh opravdu na Aisling nezapomněl. „Dnes ráno jsem jí volal,“ informoval Bellu.

„Jaké to bylo?“ Představila si tu napjatou atmosféru v telefonu. „Hrůza, ne?“

„Ani ne, bylo to fajn.“ Joshe samotného překvapilo, jak hladce to šlo. „Oznámil jsem jí, že pojeděš místo ní. Ona i Bryn slíbili, že nikomu neprozradí, že nejsme pár.“

Jak šlechetné, ušklíbla se Bella v duchu.

„Když nic neprozradí, bude hračka přesvědčit ostatní. Už potřebuješ jenom prsten, kterým by ses mohla chlubit. Pak už nikdo nebude pochybovat, že jsme zasnoubení.“

Bella se podívala na ruce. Na pravé měla stříbrný prsten, ale jako zásnubní zrovna nevypadal. Potřebovala by nějaký s kamenem. Sklo bude stačit, pomyslela si. Stejně jsem ho od pravých kamenů nikdy nerozeznala.

V duchu si prošla svoje šperky. Měla spoustu náušnic a řetízků, ale prstenů jen málo. „Asi nic vhodného nemám,“ řekla zamyšleně.

„Nějaký ti koupím.“ Podíval se na hodinky, dopil sklenku a vstal. „Pojď, uděláme to hned.“

„Přece mi nemůžeš koupit prsten!“

„Proč ne?“

„No... to prostě nejde.“ Bella pomalu vstala a začala se soukat do kabátu. „Ani to není potřeba,“ dodala. Vzpomněla si na obří prsten, kterým se Aisling chlubila na zásnubní večeři. „Co ten, co jsi koupil Aisling?“

„Řekl jsem jí, ať si ho nechá.“

„A ona to udělala?“ zeptala se Bella našťavaně.

Josh měl jednu ze svých racionálních nálad, které ji tolik vyváděly z míry. „Co bych s ním dělal?“

„Mohl jsi ho vrátit do obchodu!“

Podržel jí dveře. „To by bylo hloupé, ne?“

„Ne, nebylo!“ Bella se zatřásla, když se ocitli venku, kde vládlo sychravé listopadové počasí. Vidina týdne na Seychelách se najednou zdála ještě lákavější. „Nechce se mi věřit, že po tom, co ti Aisling udělala, měla ještě tu drzost nechat si ten prsten! Musel tě stát řůru peněz. Za dobrotu na žebrotu, Joshi!“ dodala a ohrnula si límec od kabátu.

„Jsem rád, že mi ho nehodila na hlavu. Aisling se navíc ten prsten moc líbil. Chtěla si ho nechat na památku.“

Musím přestat mluvit o Aisling, zarazila se Bella. Vzpomněla si, co jí říkala Kate. Josh se sice navenek tváří klidně, ale to neznamená, že netrpí. Prsten je možná ožehavé téma. Třeba doufá, že si Aisling uvědomí, že mužů, co se dají odkopnout a přitom vám nechají prsten za tisíce liber je jako šafránu, a vrátí se.

„Kupovat další prsten jsou vyhozené peníze,“ chtěla odvést řeč od Aisling.

„Příští týden nás nebude stát ani halír,“ uvažoval Josh. „C.B.C. platí i účty z baru, takže je to opodstatněný výdaj. Když to nějak přispěje k podpisu smlouvy, mohl bych si to dokonce odečíst z daní. Hele, tady jsem koupil prsten Aisling,“ řekl najednou a táhl vzpouzející se Bellu přes ulici.

„Tam jít nemůžeme,“ protestovala a pošilhávala po výloze klenotnictví. Žádné cenovky, to je špatné znamení. Vypadalo to tam velmi honosně a draze.

Joshe to ale z míry nevyvádělo. „Proč ne?“

„Mohli by si pamatovat, že jsi tu kupoval prsten s Aisling.“

„Hloupost,“ odvětil a vedl ji ke vchodu. „Tak pojď. Střídá se jim tu spousta zákazníků a s Aisling jsme tu byli už před měsícem. Nemůžou si mě pamatovat.“

„Dobré odpoledne, pane,“ pozdravil zdvořile prodavač. „Rád vás zase vidím. Co pro vás můžu udělat dnes?“

„Vidíš!“ špitla Bella. Chtěla se otočit zpátky ke dveřím, ale Josh ji pevně držel a vedl ji dál.

Do rozpaků ho nevedlo ani to, že ho prodavač poznal, ani že neměl pravdu.

„Rádi bychom si prohlédli zasnubní prsteny,“ řekl klidně.

Klenotník ani nemrknul. „Jistě. Máte na mysli něco konkrétního? Diamanty? Nebo snad smaragdy?“

„Smaragdy ne.“ Josh si všiml nenápadné narážky na prsten, co koupil Aisling. „Tentokrát radši něco jiného,“ pousmál se. Žádné další případné klenotníkovy narážky ho nemohly vyvést z míry. „Nemáte nějaké pěkné safíry?“

„Určitě by rád věděl, co to má znamenat,“ pošeptala mu Bella, když klenotník odešel pro safíry.

„To je jeho věc. Do toho, kolik prstenů a pro koho kupuju, mu nic není. A pokud si myslí, že sem budu chodit pravidelně, mohl by mi nabídnout slevu pro stálé zákazníky!“

Když před ni klenotník slavnostně položil kazetu, Bella byla okouzlena spoustou krásných prstenů. Kéž by tam byly cenovky, říkala si, abych si alespoň vybrala ten nejlevnější.

„Ne že si vybereš ten nejmenší,“ četl jí Josh myšlenky. „Vypadal bych jako skrbík. Vyber si ten, který se ti bude líbit.“

„Když j á nevím...“ Bella váhala a Josh nakonec sáhl pro úžasný safír obklopený diamanty.

„Co tenhle, zkus si ho.“ Natáhl k ní ruku a Bella nemohla než do ní vložit tu svou.

Ucítila teplo a sílu jeho prstů a ochromila ji náhlá slabost. Upřeně se dívala na prsten.

„Líbí se ti?“ zeptal se Josh, jako by zapomněl, že ji pořád drží za ruku.

„Je nádherný,“ polkla a stáhla ruku. „Bojím se, že jsou všechny moc drahé,“ zašeptala.

„Přestaň se už starat o peníze, Bello,“ napomenul ji podrážděně. Jestli si všiml jejího ne právě šetrného pokusu osvobodit si ruku, nedal to najevo. „Za týden ho můžeme vrátit, jestli tě to uklidní.“

„Dobře,“ souhlasila Bella, i když se jí ta představa moc nezamlouvala.

„Fajn. Teď se uklidni a vybírej.“ Vzal do ruky další prsten. „Co tenhle?“

Nakonec vybrali jednoduchý kroužek se safíry a diamanty. Bella obdivovala, jak se jí třpytí na ruce. Nic takového předtím na prstě neměla. Zbytek jejích šperků bude vedle tohoto prstenu vypadat lacině. Teď když ho měla na prstě, nedokázala si představit, že by ho kdy měla sundat.

Na to ale můžu myslet později, rozhodla se Bella. Třpyt kamínků rozptýlil její pochybnosti. Nic se nezměnilo. Je příliš brzy, abych Joshovi přiznala, co cítím. Ještě nemohl na Aisling zapomenout. Ale je volný, můžu doufat. Je tu se mnou, můžu se těšit na společně strávený týden a na ruce mám jeho prsten.

Hned se jí zvedla nálada. Josh se zrovna vrátil z důvěrné rozmluvy s klenotníkem. „Je nádherný,“ usmála se na něj. Netušila, kolik mohl stát, ale levný asi nebyl. „Dám na něj pozor,“ slíbila, než jí Josh mohl říct, aby ho neztratila.

„To budu rád,“ ušklíbl se.

Aha, takže levný určitě nebyl.

Za Joshovými zády Bella viděla, že je klenotník pátravě sleduje. Co si asi myslí? napadlo ji. Uhodl, že Aisling Joshe nechala a že já jsem náhražka?

To asi ne. Spíš si myslí, že Josh je z mužů, o které se ženy perou a který to klidně táhne se dvěma najednou. Bella se podívala na Joshe. Vypadal tak slušně, spolehlivě a přímočaře. Klenotník ale nemůže vědět, že za zdrženlivou slupkou se neskrývá největší proutník. Co takhle mu ukázat, že tichá voda břehy mele?

„Děkuju, miláčku.“ Ještě že Josh stál ke klenotníkovi zády, a ten tak nemohl vidět jeho překvapený obličej. Zavěsila se mu kolem krku a svůdně se na něj usmála. „Ještě ti poděkuju doma, ale pro začátek...“

Bella měla v plánu políbit Joshe do koutku rtů. Chtěla ale, aby klenotník Joshe obdivoval a záviděl mu, a pusa na tvář se jí zdála málo.

Navíc to vypadalo, že její rty mají vlastní plán. Letmo přejely po tváři, jako by je nějaká neodolatelná síla přitahovala k jeho rtům. Tam zakotvily, jako by našly místo, které hledaly.

Bella si najednou uvědomila, že Joshe líbá jako nikdy před tím. Nepřipadalo jí to zvláštní ani nevhodné, naopak bylo to naprosto přirozené.

Cítila, že ji Josh vzal kolem pasu a přivinul ji k sobě. Chvilí váhal, ale pak se očividně rozhodl jednat a otázky klást až později. Problém byl ale v tom, že když jednou Bella začala Joshe líbat, nevěděla, jak přestat.

A co hůř, ani nechtěla.

S nadlidským úsilím se jí podařilo na zlomek vteřiny odtrhnout rty, pak se ale znovu nechala unést vášní na jeden poslední polibek. Když se chtěla odtáhnout podruhé, Josh jí nedovolil uniknout a následoval její rty.

Bylo to jako by je jejich rty přestaly poslouchat. Přirozená rozvernost prvních polibků začala přerůstat v něco mnohem nebezpečnějšího, až děsivého. Belle z toho začal běžet mráz po zádech. Josh cítil asi něco podobného, protože se nakonec přemohl a zvedl hlavu.

Dlouze se na sebe rozechvěle dívali. Josh ztěžka polkl. „Asi bychom měli jít.“

Otočil se na klenotníka, který soustředěně urovnával prsteny v kazetě. V koutcích rtů mu pohrával úsměv. Bella se zatím snažila dát dohromady. Vždycky si myslela, že věta ‚podlomily se jí kolena‘ je jen hloupá fráze. Teď přesně věděla, o co jde. A nejen kolena. Celé její tělo jí připadalo bezvládné. Netušila, jak se bez pomoci dostane ze dveří.

Už se viděla, jak se při chůzi opírá o vitríny. Josh ji ale prostě vzal za ruku a odvedl ji ven. Jakmile ale vyšli ze dveří, okamžitě ji pustil.

ŠESTÁ KAPITOLA

„Řekneš mi, prosím tě, co to mělo znamenat?“ Bella si všimla, že Josh už zase plně ovládá svůj dech, a zamrzelo ji to. O sobě by to rozhodně prohlásit nemohla. •

„Jen jsem se snažila budit dojem zamilovanosti,“ vypravila ze sebe nejistým hlasem. Vyložila Joshovi svůj plán jak zapůsobit na klenotníka. Vyznělo to docela hloupě, zvlášť když musela pořád lapat po dechu. Nakonec ji ani nepřekvapilo, když Josh nevěřičně zavrtěl hlavou.

„Oceňuji tvou snahu,“ začal suše, „ale já jsem mu řekl pravdu.“

Nic by nevyřešilo Belliny problémy s dechem rychleji. „Cože jsi udělal? Proč?“

„Očividně mu vrtalo hlavou, co se tu děje. Nechtěl jsem, aby si myslel, že tě zneužívám.“

„To jsi celý ty, Joshi,“ rozčílila se. „Dělám, co můžu, abych ti pomohla zapůsobit na lidi, a ty mi to takhle zkazíš!“ Zamračila se, když si vzpomněla, jak se na ni klenotník usmíval, když jí přidržoval dveře. „Musel si myslet, že jsem úplný idiot!“

Josh se zasmál. „Určitě teď budu jeho nejoblíbenější zákazník. Kupuju od něj nechutně drahé prsteny, a ještě se při tom pobaví!“

Je to tak ponižující! Bella se chvíli tvářila uraženě, ale pak se taky začala smát. Možná bude lepší vzít celou příhodu jako žert.

Josh uviděl autobus, kterým chtěli jet, a tak se rozběhli na zastávku. Musím být opatrná, rozhodla se Bella. Tím polibkem asi na sebe prozradila víc, než měla v úmyslu. Nechtěla, aby si Josh myslel, že se snaží zaujmout Aislingino místo. Nechtěla vypadat jako holky, co krouží okolo rozpadajících se vztahů jako supi, aby za tepla ulovily čerstvě nezadaného muže. Bella znala pár žen, které si stěžovaly na nedostatek mužů. Myslely si, že když si nepospíší, žádný na ně nezbude.

Nechtěla, aby se k ní obrátil z pohodlnosti, aby s ní spal, protože je k snadno k máni.

Ne, to by mi nestačilo, pomyslela si. Chci mu být vším. Chci, aby mě miloval, toužil po mně, potřeboval mě, chci vědět, že jsem jediná, která dá smysl jeho životu. Chci, aby si uvědomil, že to co hledal, měl celou tu dobu přímo před sebou. Josh si to ale musí uvědomit sám. Do té doby se musím obrnit trpělivostí. A být opatrná, jak říkala Kate.

„Je ti jasné, že jedeme jenom na týden?“ zeptal se Josh, když v pondělí ráno uviděl Bellin kufr.

Bella se podívala na jeho příruční zavazadlo. „A je ti jasné, že jedeme na víc než pět minut?“

„No tak, no tak, nehádejte se mi tu,“ okřikla je Phoebe a zavřela dveře od kufru auta. Nabídla se, že je sveze na letiště cestou do Devonu. Měla tam udělat rozhovor se ženou, která tvrdila, že kočky používají vlastní řeč a ona jí rozumí.

„Mohla by to být zábava, i když asi ne taková jako týden na Seychelách,“ podotkla Phoebe.

Dala Joshovi pusu a Bellu objala. „Užijte si to, oba dva. Všichni doufáme, že dodržíte tradici a ze zasnoubení na oko se stane zasnoubení skutečné. Až se vrátíte, uspořádáme vám oslavu!“

„Toho se nebojím,“ pousmál se Josh. Kývnul hlavou směrem ke své příruční tašce a Bellinu obřímu kufru. „Stačí se podívat, kolik kdo z nás potřebuje věcí na týdenní výlet. Hned vidíš, že se k sobě vůbec nehodíme!“

„Láska není jen o zavazadlech, Joshi,“ řekla Phoebe a mrkla na Bellu. Ta ji za její významné poznámky probodávala očima.

Phoebe Belliny významné pohledy ignorovala. Poslala oběma vzdušný polibek, nasedla do auta a nechala je i s jejich nestejnými zavazadly stát před letištním terminálem.

„Toho si asi ještě užijeme,“ poznamenal Josh.

„Taky mám ten pocit,“ povzdechla si Bella. „Neměla jsem Kate a Phoebe vůbec říkat, že s tebou jedu místo Aisling. Ted' si

vzaly do hlavy, že to stejně jako v jejich případech skončí svatbou.“

Sychravý listopadový vítr jí vehnal vlasy do obličeje. Odhrnula si je zpátky a podívala se na něj. „Já vím, je to k smíchu. Říkala jsem jim, že je to hloupost, ale znáš je. Proto jsem ráda, že jsi řekl, že se k sobě nehodíme,“ dodala jen tak mimochodem.

„Nezdálo se mi, že to Phoebe přesvědčilo,“ poznamenal Josh.

„To ne. Ale až se za týden vrátíme a všechno bude zase jako dřív, uvědomí si, jak hloupý nápad to byl.“

„Fajn.“

Potíž ale byla v tom, že si nepamatoval, jak to bylo dřív, než ho Bella v sobotu políbila. A po týdnu spaní na jedné posteli si těžko bude pamatovat víc!

Při tom pomyšlení přejel Joshovi mráz po zádech. Kéž by ho Bella nikdy nepolíbila.

Netušil, že jeho tělo zareaguje na dotyk jejích rtů tak prudce. Věděl, že to má být jen jako. Přesto ji k sobě přivinul, sevřel ji v náručí a nedovolil jí se odtáhnout. Pořád cítil hebkost jejích sladkých rtů a nedokázal přestat myslet na bouřlivé vzrušení, které v něm rozpoutaly.

Musím se snažit, rozhodl se pevně. Bella se smála, bylo jasné, že ten polibek nebere vážně. Koneckonců je to jenom Bella, ne nějaká tajemná sexy svůdnice.

Podíval se na ni. Objímala se rukama, aby jí nebyla zima, a vlasy jí poletovaly okolo tváře. No jo, Bella. Jako obvykle byla oblečená elegantně, ale naprosto nevhodně. Měla na sobě přiléhavé minišaty a lehounký svetřík, který ji sotva mohl zahřát. Chodidla s dokonale nalakovanými nehty vžela v letních sandálech se – Josh se pro jistotu podíval dvakrát – zdobenými řemínky. Za ta léta se Belliny nepraktické boty staly tématem vtípků, ale tenhle model vedl na celé čáře!

Aisling by si takové boty do letadla nikdy nevzala, dokonce ani bez všech těch směšných ozdob. Až jí během dlouhého letu

opuchnou chodidla, už si ty řemínky znovu nenasadí. Bude ráda, když se nějak vybelhá z letadla.

1 když Bella to určitě zvládne s grácií. Oblečená je sice naprosto nevhodně, ale s dlouhýma nohama, svůdnými rty a modrýma očima zarámovanýma dlouhými řasami vypadá naprosto úchvatně.

Josh musel odvrátit pohled. Vždycky vypadala úchvatně. Ted' by si toho ale raději nevšímal. Nemá to cenu, Bella je moje kamarádka. Mám ji rád, proto jaká je, ne proto jak vypadá.

Oba víme, jak se věci mají, řekla mu. *Ty miluješ Aisling a já Willa.* K nedorozumění nemůže dojít. A taky že nedojde, přesvědčoval se Josh.

„Tak pojď“, řekl, když viděl, jak se chvěje, „půjďme se odbavit.“ Natáhl se pro její kufr a s heknutím ho zvedl. „Proboha Bello! Co tam máš?“

„Jenom pár nezbytností“, odpověděla pobaveně.

„Vždyť budeš jenom ležet na pláži! Kolik šatů potřebuješ na den?“

„Není to jenom oblečení.“ Následovala ho nejisté v svých směšných botách. „Dneska si člověk musí dát pozor na sluneční záření. UV paprsky dokážou s vlasy a kůží udělat strašlivé věci. Vzala jsou si spoustu různých zvlhčovačů, opalovacích krémů a tělových mlék po opalování. A taky musíš pečovat o vlasy,“ poučila Joshe, který si na vlasy nikdy ani nevzpomněl. „Vzala jsem si ochrannou kúru na koupání a kondicionér po koupání, no a šampon samozřejmě, pak ještě další kondicionér na večer...“

Brebentila, ještě když čekali ve frontě u odbavovacího pultu. Rozčesávala si vlasy scuchané větrem a Josh musel bojovat se závatným pocitem její blízkosti. Pořád se upravuje jako kočka, ušklíbl se v duchu. Přesto se ale nedokázal soustředit na to, co říkala, a zapomínal, že se má tvářit zdrceně. V hlavě se mu zase usadila vzpomínka na hebkost a teplo jejích rtů.

„No, nechrne toho.“ Bella pohodila hlavou, položila mu ruku na předloktí a zadívala se mu do očí. „Jak ti je, Joshi?“

Jak mi je? Jsem rozrušený, protože mi přeběhl mráz po zádech, když ses mě dotkla. Rozčilený ze vzpomínky na tvé polibky. Stydím se za to, na co myslím.

„Fajn,“ vypravil ze sebe.

„Jo, věděla jsem, že řekneš fajn, ale se mnou se nemusíš přetvařovat. Jak se opravdu cítíš? Je ti špatně z pomýšlení, že uvidíš Aisling s Bryanem nebo s Brynem nebo jak si vlastně říká?“

Aisling. Josh se chytil myšlenky, která představovala dokonalou záminku pro jeho podivnou náladu.

„Nemůžu říct, že bych se na to těšil.“

Vzala ho za ruku. Podíval se do soucitných modrých očí.

„Vím, že to bude těžké. Nezapomeň ale, že jsem tu s tebou.“

Joshovi se najednou nedostávalo dechu. „Díky, Bello,“ vypravil ze sebe a instinktivně propletl své prsty mezi jejími. „Jsi dobrá kamarádka.“

„Vždycky budu,“ ujistila ho Bella s nejistým úsměvem.

Byla to úleva, když se konečně dostali k odbavovacímu pultu a Josh musel její ruku pustit. Jinak by to asi totiž nedokázal.

Musím se dát dohromady, opakoval si zoufale. Jsem přece odborník na zvládání náročných situací. Jenže zachránit kolegu, který se propadl trhlinou v ledu, nebo dostat někoho těžce zraněného z džungle, když vám nefunguje rádio a do nejbližší osady je to tři dny chůze, není takový problém.

Dokonce i získat smlouvu od C.B.C. bude hračka v porovnání s tím, čemu musím čelit teď. Josh neměl rád pocit, že se neovládá. Školil řidičí pracovníky, jak analyzovat situaci, stanovit možná rizika a účinně spolupracovat, ale nevěděl, jak se vyrovnat se vzrušujícími pocity, které v něm náhle vyvolala jeho nejlepší kamarádka.

Podal Belle její palubní lístek. „Měli bychom se jít podívat po ostatních,“ pobídl ji a odkašlal si. „Budou v baru.“

Bella uviděla Aisling jako první a šťouchnutím ho varovala. Zavěsila se do něj a bojovně zvedla bradu. Josh jí v očích uviděl výraz, který vždycky znamenal potíže.

„Slíbila jsi, že budeš hodná,“ připomněl jí. „Nezapomeň, že jsme tu kvůli smlouvě.“

„Samozřejmě,“ uklidnila ho Bella, ale Josh jejímu úsměvu moc nedůvěřoval.

Tolik se bál, jak se Bella zachová, že ani neuvažoval, jaké bude potkat se tváří v tvář s ženou, kterou si ještě před třemi dny chtěl vzít. Když se ale ocitl před ní, zmátlo ho, že necítí vůbec nic.

„Ahoj,“ pozdravil ji a políbil na tvář. „Vypadáš dobře.“

Byla to pravda. Nikdy předtím nevypadala tak úchvatně. Přímo zářila štěstím. Stačil jeden pohled, aby se Josh přesvědčil, že se Aisling rozhodla správně.

Jak předpokládal, oblékla se mnohem praktičtěji. Vzala si volné khaki kalhoty, krémovou košili a sandály, které vypadaly zároveň elegantně i prakticky.

„Ahoj, Joshi,“ pozdravila ho a pak, aby je nikdo neslyšel, šeptem dodala: „Jak ti je?“

Joshe začínala ta otázka pomalu otravovat. „Je mi fajn,“ řekl znovu, ale pochyboval, že mu Aisling uvěří víc než Bella.

Cítil, že se Bella vedle něj naježila, ale ovládla se. „Pamatuješ si na Bellu?“

„Ahoj, Aisling,“ pozdravila ledově.

Aislingina odpověď nebyla o nic vřelejší. „Gratuluju,“ řekla pro ty, kdo by je mohli slyšet. „Ty a Josh jste se prý zasnoubili, to je teda blesková láska!“

„Ani ne,“ podívala se jí Bella přímo do očí. „Jen nám trvalo čtrnáct let, než jsme si uvědomili, jak moc se milujeme.“

„Ještě štěstí, že jste si to uvědomili před odjezdem na Seychely,“ poznamenala Aisling zlomyslně.

Josh ztuhl, ale Belle se podařilo vykouzlit strojený úsměv. „Že jo? Ani nevíš, jak jsem rozrušená,“ pronesla sladce.

Obrátila se na muže, který stál vedle Aisling. Byl vysoký, klasicky pohledný a vypadal velmi sebevědomě. Přesně Bellin typ, pomyslel si Josh. Úzkostlivě sledoval její výraz, ale Bella Brynovi jen chladně potřásla rukou.

„Vsadím se, o co chceš, že se jmenuje Bryan,“ pošeptala Joshovi, když ji odváděl pryč, aby ji seznámil s ostatními. „Třeba se nám podaří nakouknout do jeho pasu.“

„Slíbila jsi, že se budeš chovat slušně,“ pokáral ji Josh, ale úsměvu se neubránil.

Všichni se nakonec sešli v baru, jako by se domluvili. Dohromady jich bylo asi šestnáct. Ti, co pracovali v C.B.C se přirozeně znali, ale jejich partneři ne, a tak konverzace očividně vážla.

Situace se okamžitě zlepšila, když se Bella zapojila do hovoru. Vždycky věděla, jak na večírku rozprout zábavu. Za chvíli už se všichni uvolněně bavili. Josh sledoval její rozveselený obličej. Zrovna se naklonila k plaché ženě jednoho z mladších ředitelů, aby ji zapojila do konverzace. V divočině by sice asi nepřežila, ale jak si poradit ve společnosti věděla nejlíp ze všech!

Josh našel místa, co nejdál od Aisling a Bryna, kteří se bavili s jednou z ředitelk C.B.C. a jejím manželem, a uvolnil se. Pak si ale všiml, že Bella si Bryna zkoumavě prohlíží. Joshe okamžitě napadlo, že ji Bryn přece jenom přitahuje, a zamračil se. „Proč pořád na Bryna tak civíš?“ zeptal se nakvašeně.

Bella se k němu naklonila. „Snažím se představit si ho s charakterem,“ pošeptala mu do ucha a Joshovi se překvapivě ulevilo. „Nechápu to. Vždyť na něm nic není. Jak tě mohla Aisling opustit zrovna kvůli němu?“

„Miluje ho,“ vysvětlil Josh.

„To je vidět. Celá září a všem je jasné, že kvůli němu. Jenom prostě nechápu proč.“

Josh sledoval její pohled. Když si byl jistý, že o něj Bella nestojí, mohl ho posoudit nestranně. „Je velmi pohledný,“ nabídl vysvětlení.

„Asi jo.“ Neznělo to moc přesvědčeně.

Josh se na ni překvapeně podíval. „Řekl bych, že je tvůj typ.“

„Opravdu?“ Vypadala docela šokovaná.

„Myslel jsem, že se ti líbí, když muži vypadají takhle sebevědomě, až arogantně,“ neodolal Josh. „Přiznej si to, trochu se podobá Willovi, který se podobal všem tvým předchozím milencům.“

Bella na něj překvapeně zírala. „Vůbec nevypadá jako Will,“ odporovala.

Josh si včas vzpomněl, že Bella je do Willa zamilovaná. Měl bych být trochu taktnější, pomyslel si. Bella se k osobním útokům na Aisling nesnížila, a to dokáže být pěkně jedovatá, když chce. Z ledové atmosféry, která mezi oběma ženami panovala, vytušil, že Bella by toho byla víc než schopná.

„Takže Bryn není tvůj typ?“

Otočila se a podívala se mu přímo do očí. Tvářila se nezvykle vážně. „Ne. Vůbec není můj typ.“

Když se jejich pohledy setkaly, něco uvnitř se v něm sevřelo. Josh polkl.

„Fajn,“ řekl podivným hlasem.

Cítil se zvláštně. Kdyby nikdy nebyval nemocný, řekl by si, že na něj asi něco leze. Vysvětlovalo by to, proč se cítí jaksi malátně a nemůže se soustředit. Zavrtěl hlavou, aby se probral. Asi je víc unavený, než si myslel.

Bella se otočila a představila se ženě, která seděla vedle ní.

„Zrovna jsem obdivovala váš prsten,“ řekla jí její nová známá. Když si ji Josh lépe prohlédl, uvědomil si, že už ji někde viděl. Jak jen se jmenuje? Sue? Sarah? Ne, Sally, vzpomněl si.

„Je nádherný,“ ujistila ji Sally závistivě. „Už jste zasnoubení dlouho?“

„Ne, dlouho ne. Vlastně od pátku.“

„To je tak romantické!“

„Je a není. Známe se už dlouho, rozhodně se do ničeho nevrháme po hlavě.“

„Jak to, že jste se teď rozhodli se vzít?“

Bella se podívala na Joshe a pak odvrátila oči.

„Je to zvláštní,“ začala pomalu. „Jednou jsem se na něj podívala a věděla jsem, že s ním chci strávit zbytek života.“

Sally se usmála. „A Josh cítil to samé?“

Bella se přinutila do úsměvu.

„To se musíte zeptat jeho.“

Hraje to přesvědčivě, pomyslel si Josh hořce. Skoro se mu ulevilo, když se Aisling posadila na židli za ním a vytáhla ho od ostatních.

„Chtěla jsem ti poděkovat, že to tak dobře neseš, Joshi,“ řekla mu tak, aby je nikdo neslyšel. „Kdybys chtěl, mohl jsi mi to tu pěkně znepříjemnit za to, že jedu s Brynem.“

„Proč bych to dělal?“ pokrčil rameny téměř lhostejně. Nemohl uvěřit, že s touhle ženou spal a chtěl s ní strávit zbytek života. „Koneckonců pořád spolu pracujeme,“ upozornil ji. „Chci, abychom se oba soustředili na tu smlouvu.“

Aisling Joshův věcný přístup trochu zarazil. Očividně čekala, že bude mít zlomené srdce. „Víš, že jsem ti nikdy nechtěla ublížit.“

„Nedělej si starosti. Jsem rád, že jsi šťastná.“

„To jsem. Doufám, že ty budeš taky.“

Josh se automaticky podíval na Bellu, která byla zabraná do hovoru se Sally a vůbec si ho nevšímal. Aisling sledovala jeho pohled. „Víš, Joshi, stejně bych si tě nemohla vzít, nefungovalo by to. Bella by vždycky stála mezi námi.“

„Bella taková není,“ namítl horlivě.

„Možná ne, ale stejně by se mezi nás dostala. Vůbec mě nepřekvapilo, když jsi řekl, že pojede místo mě. Vždycky jsem si myslela, že ji miluješ víc, než si připouštíš.“

Josh měl pocit, jako by ho někdo praštil do hlavy. „To je hloupost,“ vyhrkl. „Bella a já jsme jenom dobří přátelé. Vždycky jsme byli a vždycky budeme. Viděla jsi nás spolu, Aisling. Víš, že o nic víc nejde.“

Aisling se pousmála a vstala. „Opravdu, Joshi?“

Josh sledoval, jak odchází. Miluju Bellu? To nemůže být pravda! Aisling neví, o čem mluví. Mám Bellu rád, jako svou sestru.

Jenže nikdy nepoznal, že sestra vešla do místnosti, jen podle vůně ve vzduchu. Když zavřel oči, nedokázal si vybavit sestřinu podobu do poslední řasy. Měl svou sestru rád, ale jen pouhé vědomí, že je mu nablízku, mu náladu zvednout nedokázalo.

Proboha, já jsem do ní opravdu zamilovaný! Měl pocit, že mu uhnula země pod nohama. Že sklouzává do propasti a horečně se snaží něčeho se zachytit, vyšplhat se zpátky na pevnou zem, kde Bella bude stejná jako vždycky.

Co se to stalo? Změnila se, nebo snad já?

„Co chtěla Aisling?“ přerušila Bella tok jeho myšlenek.

Josh na ni chvíli hloupě civěl. „Jenom...“ Jenom mi právě obrátila život vzhůru nohama. Otřásla základy mého světa tak, že ani pořádně nevím, co cítím ke své nejlepší kamarádce, „...mi chtěla poděkovat.“ Sám se podivil, že to řekl docela normálně.

„Za co?“

„Že chápu, co cítí k Brynovi. Říkala, že je mi vděčná.“

„To by měla,“ usklíbila se Bella jedovatě při vzpomínce na smaragdový prsten, kterým se Aisling pořád chlubila. Alespoň měla tu slušnost a nosila ho teď na pravé ruce.

Jejich rozhovor vypadal hodně důvěrně, pomyslela si Bella. Když Aisling odcházela, Josh vypadal šokovaný. „Říkala ještě něco?“ Josh zaváhal. „Jen, že by to byl omyl, kdybychom se vzali.“

„To že řekla? No, rozhodně není jediná, kdo si to myslí,“ ujistila ho Bella. „Právě jsem mluvila se Sally. Párkrát s vámi spolupracovala. Připadáš jí sympatický, ale Aisling jí nikdy moc nesesdla. Prý zaslechla, že jste se dali dohromady. Potěšilo ji, když se seznámila se mnou a zjistila, že to není pravda.“

„Cos jí na to řekla?“

Ted' zase zaváhala Bella. „Myslela jsem, že bude lepší, když jí to nebudu vyvracet. Tak jsem řekla, že jsi můj a vždycky jsi

byl.“ Zasmála se, aby bylo jasné, že to nemyslela vážně. Pak ale udělala tu chybu, že se Joshovi podívala do očí. Jeho zoufalý pohled jí vyrazil dech.

„Jsi v pořádku?“

„Jo...“ Zatřásl hlavou, jako by se chtěl zbavit nějakých nepříjemných myšlenek. „To jen že Aisling říkala...“ nedokázal pokračovat.

Bella se zastyděla. Na co proboha myslím? Dělán tady na Aisling sarkastické poznámky a pro Joshe je to stále citlivé téma. Choval se tak vyrovnaně, že jsem zapomněla, že možná není tak klidný, jak se tváří. Měla jsem tušit, že setkání s Aisling pro něj bude těžké.

„Promiň, Joshi.“

V očích se mu znovu objevil ten zvláštní výraz. „Není to tvoje chyba.“

Co mu Aisling řekla? Nemůžu být tak netaktní, abych se zeptala. Nesnesla ale pomyšlení, že trpí. „To se spraví, Joshi,“ chtěla ho uchlácholit a položila mu ruku na koleno.

Josh se na ni podíval zvláštním pohledem.

„Myslíš?“

Hotel stál mezi strmým útesem porostlým bujnou vegetací a pláží zářivě bílého písku, kterou omývaly vody Indického oceánu. Mátově zelené mělčiny u pobřeží přecházely do neuvěřitelné modři zálivu. Bella si musela povzdechnout, když to uviděla. Po listopadovém Londýnu měla pocit, že se ocitla v pohádce.

Autobus z letiště je vysadil před barem zařízeným nábytkem z tmavého tropického dřeva. Přivítala je zástupkyně C.B.C. Představila se jako Cassandra a začala pobíhat od jednoho k druhému a odškrtnout si je na seznamu.

„Josh Kingston...?“ zopakovala, když přišel na řadu Josh s Bellou. Projela tužkou položky seznamu „Kingston, Kingston... á, tady jste! S doprovodem.“ Vesele se zasmála a obrátila se na Bellu. „To je vaše žena, že?“

„Moje snoubenka,“ opravil ji stroze. „Bella Stevensonová.“

Cassandra se vrhla na Bellin prsten. „Je nádherný!“ nadchla se a vrazila Belle pod nos svůj diamant. „Taky se budu příští rok vdávat. Někdy se musíme sejít a porovnat nápady.“

Bella se zdvořile usmála, i když ji ta představa vyděsila.

„Ještě jsme ani nezačali plánovat svatbu. Právě jsme se zasnoubili.“

„Já vám poradím,“ slíbila Cassandra. „Mám tu s sebou taky pár časopisů. Můžete si je číst na pláži.“

Co na to mám říct? Že žádné časopisy pro nevěsty nepotřebuju? „To by bylo skvělé,“ poděkovala.

Cassandra se na ně zářivě usmála. „Váš pokoj se vám bude líbit, je tak romantický!“

Opravdu vypadal romanticky, nebo spíš by vypadal za jiných okolností. Třeba kdyby Josh netruchlil kvůli Aisling, povzdechla si Bella. Z pokoje vedly posuvné dveře na verandu, ze které se dalo po schůdcích sejít na pláž. Bella si hned všimla velké manželské postele. Na polštářích leželo pár květů jasmínu.

„Jak romantické,“ poznamenala a snažila se dívat kamkoli jinam, jen ne na postel. Snažila se, aby to vyznělo žertovně a uvolněně, ale asi se jí to moc nedařilo. „Cassandra měla pravdu.“

Vzala jeden jasmínový květ a přivoněla k němu. „Škoda že tu nenechali i láhev šampaňského. Když už máme předstírat, že jsme zasnoubení, nějaké bublinky by se nám hodily.“

Josh neodpovídal. Podívala se na něj. Tvářil se ustaraně, asi ji vůbec neslyšel. Její snaha uvolnit atmosféru se očividně mýjela účinkem.

Raději bych měla držet pus, napomenula se Bella v duchu. Cassandřiny řeči o svatbě a romantických pokojích mu určitě připomněly, jaké by to bylo, kdyby tu byl s Aisling.

Doufala, že až dorazí na Seychely, bude všechno snazší. Sedět celý dlouhý let vedle Joshe a nemoct se ho dotknout byla pro ni noční můra. Musela se na něj pořád dívat. Snažila se soustředit na čtení, ale pohled jí neustále sklouzával k němu. Na

jeho přísný profil, vrásky v koutku očí, úžasné lící kosti a čelist, až sjel až k pulsujícím tepnám na jeho krku.

Bella se přinutila odtrhnout oči. Za chvíli už ale zase bloudily po jeho paži, od ramene k předloktí přes zápěstí až k silným hranatým rukám. Srdce se jí tehdy sevřelo náhlým návalem touhy. Nejraději by se k němu přitulila, zlíbala mu tvář i krk.

Polkla a začala znovu číst stejnou stránku knihy.

I přes veškerou snahu asi na chvíli usnula, protože se najednou probrala s hlavou na jeho rameni. Joshovi ale očividně nedělalo problémy odolat pokušení dát jí ruku okolo ramen a posunout ji do pohodlnější polohy.

Bella se raději nehýbala. Takhle se ho alespoň mohla dotýkat. Opatrně zvedla oči a uviděla, že Josh zarytě hledí na sedadlo před sebou, zuby má zaťaté a rty sevřené. Rychle se odtáhla a narovнала.

Ať mu Aisling řekla cokoli, t'ala do živého. Ted' nemá cenu še k němu tult, opakovala si Bella. Musím mu dát čas, aby se smířil s tím, že Aisling ztratil. Raději se od něj budu držet dál, abych mu pořád nepřipomínala, že tu není s tou pravou.

Bella se podívala na postel. Zapochybovala, že se jí dnes v noci podaří držet se dál. Tak velká ta postel zase nebyla.

Povzdechla si. S tím si můžu dělat hlavu později. Nemá cenu si představovat, jaké by to bylo, kdybychom spolu něco měli. Kdybychom se se smíchem zhroutili na postel, sotva by se za námi zavřely dveře, a pak se milovali při šumění oceánu.

Ted' budu muset nechat Joshe na nějakou dobu být.

SEDMÁ KAPITOLA

Josh se na postel sotva podíval. Otevřel posuvné dveře a díval se přes kokosové palmy na moře. Z jeho postoje Bellu bodlo u srdce, nemohla ho vidět tak nešťastného.

MLčky ho následovala ven a chvíli spolu beze slova pozorovali záři slunečních paprsků, které se odrážely na hladině. „Nádhera, co?“ řekla nakonec Bella. „Nepůjdeš si zaplavat?“

„Teď ne. Asi si dám raději sprchu.“

„Fajn,“ pokrčila rameny vesele. „Já půjdu.“

Měla pocit, že se jí snaží úmyslně vyhýbat. Je hloupost cítit se ublíženě, říkala si, když se převlékala do plavek a natírala opalovacím krémem. Nebyla na sluníčku tak dlouho, že by se spálila na uhel, kdyby si nedala pozor.

Poprvé si uvědomovala svoje tělo. Josh ji viděl v bikinách snad tisíckrát a nikdy jí nepřípadlo divné projít kolem něj jen tak. Teď ale zalovila v kufru a vytáhla sarong, ovinula ho pevně kolem sebe a zavázala ho pod paží. Pak se teprve vrátila na verandu.

„Tak zatím čau,“ snažila se o nedbalý tón.

„Čau.“

Sledoval ji, jak schází po schůdcích. Ztratila se mu za palmami a po chvíli ji zase uviděl mezerou mezi nimi. Sundala si sarong a jen v bikinách se brouzdala vodou. Sluneční paprsky se odrážely na její pleti.

Josh se podíval na ruce. Třásl se mu. Proboha, jak já tenhle týden přežiju?

Je to všechno Aislingina vina. Kdyby držela pusy, mohlo to být jako před tím. Byl by sice zmatený a rozrušený z nových pocitů, které v něm Bella vyvolávala, ale mohl by si opakovat, že na vině je zklamání z rozchodu s Aisling.

Teď je ale všechno nad slunce jasné. Dokud ho Aisling neupozornila, nikdy o hloubce svých citů k Belle neuvažoval. Aisling ale měla pravdu. Miluju Bellu a zřejmě jsem ji vždycky

miloval. Nejen že ji miluju, já ji potřebuju, chci se jí dotýkat, prozkoumat každou oblínu jejího těla, proniknout do její duše, chci, aby byla mou se vším všudy.

Jenže právě na tohle nemohl ani pomyslet. Bella dala jasně najevo, že je tu proto, aby ho přátelsky podpořila. Nemohl toho zneužít, zvláště když věděl, co cítí k Willovi.

A i kdybych jí přiznal, že ji miluju, uvěřila by mi? dumal. To bych musel být asi hodně přelétavý, abych byl v pátek ráno zasnoubený s jednou ženou a v pondělí zamilovaný do druhé, napadlo Joshe. Kdyby se Aisling nerozhodla vrátit k Brynovi, asi bych si ji vzal.

Nebo ne? Jejich zasnoubení připadalo Joshovi vždycky trochu neskutečné. Když **Aisling** navrhla, aby se vzali, vypadalo to jako dobrý nápad. Ted' věděl, že se Aisling jen snažila zapomenout na Bryna. Josh jí to ale neměl za zlé. Byl rád, že pravda vyšla včas na povrch.

Ted' nedokázal myslet na nic jiného než na Bellu. Na její úsměv, pohyby, teplo jejího těla, lesk její kůže a hebkost jejích zlatých vlasů. Pořád před sebou viděl ty kouzelné oči, slyšel ten smích a cítil její parfém, který se vznášel ve vzduchu i dlouho po tom, co odešla.

Když mu v letadle spala na rameni, musel vyvinout hrdinské úsilí, aby ji nevzal kolem ramen. A stát tady a nechat ji projít okolo v tom zatraceném sarongu, který přímo volal po tom, aby ho rozvázal a odvedl si ji zpátky do pokoje na postel, to bylo přímo mučení.

Dneska v noci budu muset ležet vedle ní a předstírat, že jsme jen přátelé. Jak to mám ale udělat?

Smlouva. Musím se soustředit na smlouvu. Přijel jsem kvůli práci, tak tu budu pracovat. Třeba pak přestanu myslet na to, jak budu v noci spát s Bellou v jedné posteli a jak snadné by bylo natáhnout ruku a dotknout se jí. Třeba si pak vybavím, že je to jen dobrá kamarádka, která je tu se mnou, protože je jí mne líto.

Když ho Bella později našla v baru, seděl vedle Aisling a před sebou měli rozložené papíry. Josh si totiž uvědomil, že jen

tak hloupě čeká, až se Bella vrátí, a tak se přinutil jít ven. Potkal Aisling. Byla sama, a tak využili příležitosti a rozhodli se projít si strategii, domluvit se, na co je třeba se soustředit a na koho se obzvláště zaměřit.

Josh se cítil o něco líp. Sprcha a dát se do práce, to bylo to, co potřeboval. Naštěstí Aisling chtěla mít tohle taky vyřízeno. Pustili se do práce a netrvalo dlouho a už si sotva vzpomněl, že je kdy poutal jiný vztah než pracovní.

Josh si zrovna gratuloval, že se mu podařilo trochu se vzchopit, když do baru vešla Bella. Byla na boso, sarong omotaný kolem boků a mokré vlasy jí spadaly na holá záda. Přišla se skupinkou nových přátel, se kterými se seznámila na pláži. Smáli se. Zamířili k baru a Joshe a Aisling v rohu si ani nevšimli.

Josh nikoho z nich nepoznal. Zato chtivé pohledy mužů, kteří si Bellu prohlíželi od hlavy až patě, rozpoznal dobře a zamračil se. Měla by si na sebe něco vzít, napadlo ho.

„Promiň, co jsi to říkala?“ zeptal se Aisling.

Snažili se pokračovat v práci, ale bylo těžké se soustředit, když se všichni okolo tak dobře bavili. Když všem přinesli pití, zamířili ke stolku s výhledem na pláž. Teprve teď si Bella Joshe všimla. Zastavila, něco svým novým přátelům pošeptala a šla k nim. „Kde je Bryn?“ zeptala se chladně.

„Spí,“ odpověděla Aisling. „Obvykle cestuje první třídou, není zvyklý na sedadla v turistické třídě.“

„To pro něj musel být strašný zážitek,“ podotkla Bella, která nikdy neletěla první třídou a sedadla jí stejně přišla velmi nepohodlná. „Proč jste si nezměnili letenky?“

„Jedním z cílů tohoto týdne je vybudovat týmového ducha,“ poučila ji Aisling s neupřímnou ochotou. „Bryn si uvědomil, že by nevypadalo dobře, kdyby jeden z nadřízených necestoval s ostatními.“

Brynova obět' na Bellu nezapůsobila. Obrátila se na Joshe. „Zdá se, že pracujete, nebudu vás rušit. Zatím ahoj.“

Josh ji sledoval pohledem. Se sklenkou v ruce zamířila k ostatním, kteří seděli na ratanových lavicích okolo nízkého stolku. Dva muži se posunuli, když viděli, že Bella přichází, aby jí udělali místo mezi sebou.

Očividně nevěří svému štěstí, pomyslel si Josh nakvašeně. Jeden byl malý a plešatý, druhý měl velký pupek. Copak tihle tu s sebou nemají manželky?

„Proč jí prostě neřekneš, co cítíš?“ povzdychla si Aisling rezignovaně.

„Co myslíš?“

„Jen se na sebe podívej, nespustíš z ní oči!“ odfrkla si Aisling zoufale. „Prostě jí řekni, že ji miluješ.“

„To nemůžu,“ přiznal neochotně Josh. „Miluje někoho jiného, a i kdyby ne, nechtěl bych riskovat naše přátelství.“

Aisling se na něj zkoumavě podívala. „Zvláštní. Část života jsi strávil tím, že ses vrhal do nebezpečných situací a riskoval jsi, když to bylo nutné. Nečekala bych, že jsi zbabělec, co se cítíš týče. Se mnou ses riskovat nebál, ne?“

„To bylo něco jiného?“

„Copak Bella nestojí za trochu riskování?“

Josh se podíval ven, kde se v bazénu konal zápas ve vodním pólu.

„Příliš mi na ní záleží, abych něco riskoval. Nechci ji ztratit.“

„Možná cítí totéž. Napadlo tě to vůbec? Mě totiž vůbec v lásce nemá, myslím, že na mě žárlí.“

„To je jen Bellin ochranný instinkt. Myslí si, že jsi mi ublížila,“ vysvětlil Josh. „Říkala mi, že miluje Willa. Napřed na něj musí zapomenout. Měl bych jí pomoci a ne dát v sázku naše přátelství, když ho nejvíc potřebuje.“

Bylo na čase změnit téma. Josh zvedl jeden z papírů, co měl před sebou. „Projděme si tenhle bod ještě jednou...“

U Bellina stolu však vládlo neobyčejné veselí a Josh se nemohl soustředit. Pokaždé když uslyšel Bellin smích, zapomněl, co zrovna říká. Nakonec to musel vzdát.

„Asi se raději přidáme k ostatním,“ řekl a srovnal papíry.

Koupil Aisling u baru něco k pití a pak zamířili ke společnosti. Josh chvíli hypnotizoval pohledem muže, jehož stehno bylo podezřele blízko Bellinina. Muž se nakonec otočil a zeptal se Joshe, jestli ho má pustit vedle Belly. Očividně čekal, že řekne že ne.

„Děkuju,“ řekl Josh a vmáčknu se mezi něj a Bellu. To ale neměl dělat. Ocítl se totiž nebezpečně blízko jejího těla. Už se trochu opálila a na zádech jí bylo vidět mapky zaschlé soli. Sarong jí halil nohy, ale ramena, paže a břicho měla holé. V porovnání s jeho kalhotami a košilí s krátkým rukávem vypadala svěže a exoticky a jako by na sobě nic neměla. Přesně téhle myšlenky se Josh chtěl vyhnout.

Trochu se natáhla dopředu. Josh viděl koutkem oka její zářivý úsměv. Uvědomil si, že zatíná pěsti. Přál si, aby všichni zmizeli. Zůstali by jen oni dva a on by ji položil na batikované polštáře a miloval se s ní...

„Ahoj všichni! Promiň Joshi, vylekala jsem tě?“ poklepala mu Cassandra zezadu na rameno. Pobavilo ji, jak sebou trhl, když přerušila tok jeho myšlenek. „Bavíte se dobře?“

„Jsem ráda, že jste se mi tady takhle sešli,“ nečekala ani na odpověď. „Lektorů potápění, chtějí vědět, kdo se jim přihlásil na kurzy. Začínají už zítra. Můžu domluvit i podmořský rybolov, pokud bude někdo chtít. Příští víkend pak zorganizujeme výlet na některý z okolních ostrovů.“

Nadechla se. „Tak, kdo se chce potápět?“ rozhlédla se dychtivě.

„Já teda ne,“ odmítla Bella rozhodně. „Já jsem na pláži s knihou úplně spokojená.“

Cassandra zamrkala. „Zítra vám přinesu další časopisy,“ slíbila jí. „Co ostatní?“

„Bryn určitě zkusí podmořský rybolov,“ přihlásila se Aisling, „a já bych se chtěla naučit potápět.“

„Výborně!“ vykřikla Cassandra nadšeně a poznamenala si Aislingino jméno. „Ještě někdo?“

Josh chvíli váhal. Pak se ale Bella natáhla pro sklenku s pitím a nahou paží se k němu na chvíli přitiskla. Došlo mu, že čím bude od Belly dál, tím líp.

„Taky se hlásím na potápění,“ oznámil Cassandře.

Bella se otočila a překvapeně se na něj podívala. „Ty se ale potápět umíš! K čemu ti bude takový kurz?“

„Už jsem se nepotápěl hodně dlouho. Neuškodí mi, když si to trochu osvěžím.“

„Fajn, tak to máme Joshe a Aisling,“ shrnula Cassandra. „Další zájemci?“

Většina ostatních se rozhodla stejně jako Bella raději odpočívat na pláži než se věnovat nějakým náročným aktivitám.

„Takže na potápění jen Josh a Aisling,“ zopakovala naposledy Cassandrá. „No, snad najdeme alespoň někoho třetího, abyste se, Bello, ty a Bryn nemuseli bát!“ zasmála se.

„Já se nebojím,“ lhala Bella. Ve skutečnosti to v ní vělo. Proč se Josh schválně trápí, místo aby se vyhýbal pokušení? Jestli chce být všem pro smích a běhat za Aisling jako pejsek, i když všichni vidí, že je celá blázen do Bryna, to je jeho problém. Na mě by ale mohl brát trochu ohledy.

„Obdivuju, že se chováte tak nezávisle,“ přiznala se jí její nová známá z pláže. „Když jsem byla zasnoubená, trávila jsem všechnen čas se svým snoubencem. Dělal jsem, co se líbilo jemu spíš než mně. Bála jsem se, co by se mohlo stát, kdybych na něj nedohlédla.“

„O tom já nepřemýšlím.“ Bella položila majetnický Joshovi ruku na koleno. Připadalo jí to, jako vhodný projev lásky, dokud neucítila, že sebou instinktivně trhl. Pokořeně ucukla rukou. Proč se rovnou nepostaví a nezařve na celý bar, že mu není příjemné, když se ho dotknu?

Je to těžké, pomyslela si. Snažím se tu něco předstírat a on ani netuší, jak by se takový snoubenec měl chovat. Vzдорovitě dala ruku zpátky. „Vím, že Josh by mě nikdy nepodvedl. Že ne, drahoušku?“

Josh nesnáší, když se mu říká „drahoušku“. Ale zasloužil si to. Kdyby se uvolnil a choval se normálně, místo aby ucuknul při jejím sebemenším dotyku, nemusela by se uchýlit k mazlivým oslovením.

„Ne,“ vypravil ze sebe Josh chraplavě. Odkášlal si. „Nikdy.“

No, to bylo trochu lepší, připustila Bella neochotně.

Cassandra si odložila papíry se jmény a vmáčkla se na protější lavici. „Už jste se stihla podívat na ten časopis, co jsem vám půjčila, Bello?“ zeptala se a naklonila se k ní.

„Ano, je velmi zajímavý.“ Bella se zastyděla, že ji vydání *Nevěsty*, které jí Cassnadra vnutila, tolik zaujalo.

„Je tam několik skvělých nápadů,“ informovala Cassandru a po očku se podívala na Joshe. Pořád ještě měla ruku na jeho stehnu a jeho to očividně znervózňovalo.

„Napadlo mě, že bychom uspořádali tematickou svatbu. Něco jako Tisíc a jedna noc. Všude by byla spousta koberců a mosazných lamp, pouštní stan a já bych měla hodně závoju. Josh by se mohl obléknout za šejka. Co říkáš, Joshi?“

„Jen přes mou mrtvolu.“

Bella se zatvářila zklamaně. „Myslela jsem, že by to probudilo tvé nekonvenční já. Docela by se to hodilo. Vždyť ty jsi v poušti strávil spoustu času.“

„Taky jsem strávil hodně času v Anglii,“ poznamenal Josh suše. „Mé konvenční já mi docela stačí, děkuji. Smoking je ta nejvýstřednější věc, jakou jsem ochoten si na sebe vzít.“

Při představě Joshe ve smokingu ji bodlo u srdce. Přinutila se nemyslet na to, jak stojí v kostele a čeká na ni, až přijde v úžasných šatech, které si vyhlédla v Cassandřině časopise.

Cassandra plánovala spíš klasickou svatbu. „Vším ale bude prolínat mořská tematika. Stoly ozdobíme mušlemi a na jmenovky natiskneme hvězdice. Družičky budou v námořnickém.“

„Teda,“ žasla Bella. Za Cassandřiným nafintěným zevnějškem se očividně skrývaly organizační schopnosti štábního generála. „Kdy se svatba bude konat?“

„Až příští rok. A co ta vaše?“

Asi nikdy, pokud to takhle půjde dál. Měla bych se ale držet role, pomyslela si Bella. Svůdně se k Joshovi j>řitulila a dokonce se odvážila políbit ho na bradu. „Čím dřív, tím líp. Že, Joshi?“

„Jo,“ odsekl. Prudce vstal a doslova ji ze sebe setřásl. Takhle se teda snoubenec nechová. „Je pozdě. Měli bychom se jít připravit na večerní recepci.“

Aisling taky vstala.

„Jo, měla bych vzbudit Bryna.“

Fajn. Proč rovnou pěkně nahlas neřeknou, že chtějí být spolu chvíli o samotě?

Belle hrozivě zajiskřilo v očích. Ani jí nepodal ruku, aby jí pomohl vstát a dal tím najevo, že s ní počítá ve svém plánu jít se připravovat na večer. Ať si ale nemyslí, že tu budu tiše sedět, zatímco on bude běhat za Aisling. Důvěrného špitání už si užili dost předtím u baru při „prád“.

Bella dopila obsah sklenky a sevřela rty. Jsem tu jako jeho snoubenka, a tak se podle toho bude chovat. „Jdu s tebou. Chci se před večeří ještě osprchovat.“

S dětinskou radostí ho přinutila, aby ji vzal za ruku, když s Aisling odcházeli z baru. Jakmile ale ostatním zmizeli z dohledu, okamžitě ji pustil.

S Aisling se rozloučili přede dveřmi jejího pokoje a dál kráčeli mlčky. Slunce, jež se už ztrácelo na obzoru, zbarvilo oblohu do oranžovorůžova. Ve vzduchu bylo cítit napětí. I moře jako by se uklidnilo a vyčkávalo příchodu noci.

Je to mrhání cítit se pod psa na tak romantickém místě, pomyslela si Bella. I kdybychom zůstali jen přáteli, bylo by to lepší než tohle. Musíme si v klidu popovídat, rozhodla se. „Neprojdeme se po pláži?“ navrhla. Doufala, že kouzlu tropické pláže při západu slunce neodolá ani Josh.

Ale asi jo: „Myslel jsem, že se chceš osprchovat?“

„Jo, ale máme dost času.“

„Měla jsi zůstat v baru s ostatními. Dobře ses bavila, ne?“

Bella ztrácela trpělivost. „Zůstala bych tam,“ ujistila ho nakvašeně, „ale vzpomněla jsem si, že tu hraju tvoji snoubenku. A žádná snoubenka s kapkou hrdosti nenechá odejít svého milého vstříc západu slunce s jinou.“

Josh si zoufale povzdechl. „Nešli jsme ničemu vstříc. Aisling šla do svého pokoje. Vždyť to víš.“

„Já možná jo, ale nevypadalo to tak. Ostatní už si šuškájí, že vy dva spolu trávíte hodně času, a to jsme tu jen pár hodin!“

Dorazili ke dveřím pokoje a Josh vytáhl klíč z kapsy u košile. „Stačí říct, že **Aisling** a já spolu pracujeme,“ poradil jí netrpělivě, když odemykal dveře.

„To by ty klepy asi nezastavilo.“ Bella vešla dovnitř. „Řekla bych, že se začínají ptát, s kým jsi vlastně zasnoubený. Se mnou rozhodně čas netrávíš!“

„Proboha Bello, sama jsi řekla, že jsme tu jen pár hodin!“

„Hele.“ Rozvázala si sarong. Byla tak naštvaná, že jí bylo jedno, co si pomyslí o jejím těle. „Chci jen říct, že jako snoubenec se nechováš moc přesvědčivě. Ucukneš, když se tě dotknu. Vrháš se po možnosti trávit čas s jinou ženou a celkově se mnou nechceš nic mít.“ I přes Bellinu veškerou snahu to vyznělo ublíženě. „Jestli budeš takhle pokračovat, nemám tu co dělat!“

Chvíli se na sebe dívali. Josh si nakonec zhluboka povzdechl a unaveně si přejel rukou po vlasech. „Promiň, Bello. Máš pravdu, neumím předstírat.“

Při pohledu na jeho zničený výraz se její rozčilení vypařilo. Bolelo ji, že Josh chce být Aisling nablízku, ale přece sama věděla, jaké to je.

„Ne, je to moje chyba,“ řekla něžně. „Chápu, že je to pro tebe těžké. Lehko se řekne, že život jde dál. Ze nemá cenu trápit se tím, že nejsi s tím, koho miluješ. Vím ale, že když někoho miluješ, nemůžeš to jen tak vzdát.“

Zaváhala. Nejraději by ho objala, ale nevěřila si, že by se ovládla. „Rozumím ti.“

„Vypadá to, že jo.“

„Snad tenhle týden pro tebe nebude moc náročný.“ Přehodila sarong přes židli a jen v bikinách začala hledat v kufru kartáč na vlasy.

Josh se na ni podíval. Mezi ním a jejím sluncem rozehřátým, téměř nahým tělem stála jen manželská postel.

„Bojím se, že bude. Mnohem náročnější, než jsem si myslel.“

Bella se posadila na kraj postele, přehodila si vlasy přes hlavu a začala si je kartáčovat. I přes všechny ty balzámy a olejíčky, za které utratila jmění a které slibovaly, že její vlasy budou pořád jako hedvábí, měla na hlavě solný slepenec.

„Myslím, že bys to neměl vzdávat,“ řekla pyšná na to, že se jí hlas ani nezachvěl. „Je vidět, že Aisling nejsi úplně lhostejný. Teď je sice celá blázen do Bryna, ale vždyť je to ubožák. Mluvila jsem s ním jen pár minut a stačilo mi to. Strašně mě rozčiloval. Všiml sis, jak se na letišti vytahoval? Vůbec by mě nepřekvapilo, kdyby za ten týden přišla k rozumu a poslala ho zpátky k manželce. Ta si určitě doma mne ruce, že se ho konečně zbavila!“

Když konečně získala kontrolu nad výrazem své tváře, přehodila vlasy dozadu a narovнала se. „Až se to stane, vrátí se k tobě,“ ujistila Joshe, který s rukama v kapsách sledoval, jak se venku stmívá.

„Takže mám být trpělivý?“

„Pokud to tak chceš.“

Prudce se otočil. „A co ty, Bello? Asi jsem nebyl nejlepší společník, promiň.“

„To nevádí, chápu to.“ Zářivě se na něj usmála, vstala a začala si vybalovat kufr. „Docela se bavím. Je tu spousta sympatických lidí, bydlím úplně zdarma v úžasném hotelu a celý týden budu jen ležet na pláži a číst si. Co víc bych mohla chtít?“

„Willa,“ napověděl jí Josh.

Bella na chvíli ztuhla, ale pak se zabavila věšením oblečení do skříně. Mohla se tak k Joshovi otočit zády, aby jí neviděl do tváře.

„Člověk nemůže mít vždycky to, co chce. Někdy si musí vystačit s tím, co má.“

Josh přemýšlel o tom, co řekla, když v noci ležel vedle ní v posteli a nemohl usnout. Mezerou v závěsech pronikal do místnosti pruh měsíčního světla a dopadal na Bellu, která ležela na břiše s hlavou otočenou k oknu. Zářivý pás osvětloval křivku jejích ramen, koutek úst a lící kost, barvil jí vlasy do stříbrná a pokračoval přes polštář až na zed’.

Jen takhle si ji můžu pořádně prohlédnout, pomyslel si Josh zoufale. Když spí.

Na uvítacím večírku od C.B.C. vypadala úchvatně, ale Josh se na ni bál dívat, tak jak by chtěl. Měla na sobě červené šaty bez rukávů a další nemožně křehké střevíčky. Josh ženskému oblečení moc nerozuměl, ale všiml si, že Bella byla díky svým šatům středem společnosti. Mezi záplavou šatů tlumených barev, které na sobě měli ostatní, zářila jako plamen.

Pozoroval ji, jak flirtuje, a zmítala jím pýcha i žárlivost. Když ona ignoruje mě, tak je to, zdá se, úplně v pořádku, pomyslel si trpce při vzpomínce na její předchozí výčitky.

Přesto ji musel obdivovat. Jsme tu sotva dvacet čtyři hodin a ona už se s každým zná. Ať už záměrně nebo náhodou se spřátelila s několika klíčovými lidmi, kteří měli rozhodnout, zda Joshova firma smlouvu dostane nebo ne. Pořád za ním někdo chodil a říkal mu, jak je Bella krásná a milá a zábavná. Jako kdyby to nevěděl.

Měl bych být rád. Měl bych být vděčný. Měl bych Bellu povzbuzovat, říkal si Josh. Nejraději by se ale prodral houfem mužů okolo ní, popadl ji za ruku a odvedl ji zpátky do pokoje. Místo toho se musel usmívat a přitakávat, ano, Bella je opravdu výjimečná.

Následující večere byla stejně náročná a pak ho ještě čekalo posezení u baru. Josh se těšil, až s ní bude sám. Když se ale konečně odebrali do pokoje, bylo to ještě horší.

Kdysi by se smáli a vzájemně by se informovali, s kým se seznámili. Bella by kritizovala, co měly ostatní ženy na sobě. Joshe tyhle nepodstatné drobnosti moc nezajímaly, ale vždycky se při tom bavil. Ted' ale jakýkoli pokus navázat hovor selhal a ticho cestou na pokoj rušilo jen bzučení hmyzu v tropické noci.

Oba se rozhodli jít hned spát. Josh vytáhl nějaké kalhoty od starého pyžama a Bella si vzala noční košili bez jakýchkoli svádivých ozdůbek. Její jednoduchost ovšem jen podtrhla barvu a svěžest její kůže.

Strávila v koupelně celou věčnost. Josh zatím čekal na verandě a poslouchal cvrkot hmyzu a šumění moře. Snažil se nemyslet na to, jak rád by z Belly tu noční košili strhal. Sám byl v koupelně jen pár minut, a když vyšel ven, ležela v posteli přikrytá až po bradu.

„Je ti zima? Můžu ztlumit klimatizaci.“

„Ne, to je v pořádku.“

Josh zatnul zuby, odhrnul svou deku a vlezl do postele. Vůbec se jí nedotýkal, ale cítil, že leží strašně blízko.

„Můžu zhasnout?“ zeptal se hlasem, který se tomu jeho vůbec nepodobal. „Jo, díky.“

Tichým cvaknutím se pokoj ponořil do tmy. Bylo slyšet jen vrčení klimatizace.

Josh si odkašlal. „Cítím se divně.“

„Chápu tě.“ Bella byla ráda, že přerušil napjaté ticho. „Máme štěstí, že jsme tak dobří přátelé. Představ si, jaké to muselo být pro Phoebe a Giba. Ocitli se v jedné posteli s někým, koho téměř vůbec neznali. To musela být opravdu divná situace.“

Josh si ani nedokázal představit podivnější situaci než tuhle. Ležel tu vedle Belly a za nic na světě se jí nesměl dotknout.

„To máme opravdu štěstí,“ souhlasil suše.

OSMÁ KAPITOLA

Josh doufal, že situace se časem zlepší, ale nestalo se to. Přes den to ještě šlo. Většinu času se potápěl a večer si dával pozor, aby nezůstal s Bellou o samotě. To mu moc práce nedalo, protože se kolem ní pořád pohybovala spousta lidí.

Přečkat musel hlavně noci. Josh se je rozhodl brát jako zkoušku vytrvalosti. Jako když musel přečkat sněhovou bouři v polovině cesty na vrcholek hory nebo jít džunglí s těžkým batohem na zádech, když mu do ponožek lezly pijavice a tři dny nespál. Když přežil tohle, přežije všechno.

Jeho city k Belle se mu dařilo skrývat hlavně díky Aisling. Držel se jí pořád na blízkou. Nebylo to těžké, protože z Bryna se vyklubal náruživý podmořský rybář. Po večerech pak minutu za minutou líčil své chrabré zápasení s podle jeho slov obřími rybami komukoli, kdo ho byl ochoten poslouchat.

Josh si všiml, že Aisling se občas tváří trochu rozmrzele. Často si raději přisedla ke stolku k Joshovi a Belle, než by seděla s Brynem o samotě. Napadlo ho, že možná měla Bella pravdu a jejich vášnivý románec brzy skončí.

„Co jsem říkala. Hned se cítíš líp, ne?“

Lip? Josh chvíli nechápal, ale pak si vzpomněl, že má vlastně truchlit kvůli rozchodu s Aisling.

„Jo... trochu,“ lhal.

„Zdá se, že ty společné hodiny potápění začínají přinášet užitek,“ ušklíbla se Bella. „Mám z toho radost.“

„Nezní to zrovna vesele.“

„Bohužel se neumím radovat z toho, že mě každý den necháš ležet na pláži a odejdeš si s Aisling,“ obořila se na něj.

Josh se na ni překvapeně podíval. „Ty ses přece potápět nechtěla,“ připomněl jí. „Říkala jsi, že se dobře bavíš.“

„Když tě všichni na pláži litují, velká zábava to není!“

„Jak to myslíš?“ zamračil se.

„Ty víš, co myslím, Joshi!“ vybuchla Bella. „Chápu, že chceš být s Aisling, ale napadlo tě, jaké to je dřepět tady sama celý den? Všichni si myslí, že se co nevidět rozejdeme.“

„Cože?“

„Jistě! Jsi pořád s Aisling, vůbec se mnou netrávíš čas.“

Bellu šokovalo, že jí bylo do breku. Snažila se netrápit se tím, že Josh tráví celé dny s Aisling. I ona si všimla, že Aisling pomalu začíná ztrácet s Brynem trpělivost. Už brzy si Aisling uvědomí, co ztratila, když Joshe kvůli Brynovi opustila. Josh má očividně stále zájem dát se znovu dohromady. Stačí slůvko... co pak ale bude se mnou? strachovala se Bella.

Celý den byla mezi lidmi a v noci nehybně ležela vedle Joshe a toužila se ho dotknout. Ani na chvíli nebyla sama, ale nikdy se necítila osamělejší. Josh se choval zdvořile, ale nebylo pochyb, co cítí. Když se jednou v noci otočila a omylem se o něj otřela, prudce ucukl.

„Promiň,“ zašeptala celá v rozpacích a stáhla se zpátky na svou část postele. Josh říkal, že pro něj ten týden bude ještě náročnější, než čekal. Bella teď přesně věděla, co tím myslel. Na jednu stranu chtěla mít tenhle týden už za sebou, na druhou stranu se toho ale děsila. Tohle byla její poslední příležitost být Joshovi tak nablízku.

Zatvářil se omluvně. „Kurz potápění končí zítra. Můžeme spolu strávit celý pátek.“

„Dobře,“ souhlasila Bella a snažila se, aby to nevyznělo moc dychtivě. Srdce se jí ale prudce rozbušilo. Konečně si s ním bude moct užít trochu času o samotě.

„Aisling mi říkala, že v pátek se pořádá výlet na jeden z neobydlených ostrovů. Mohli bychom jet třeba tam.“

Belle se zklamáním sevřel žaludek. Vypadalo to, že si den bez Aisling ani neumí představit. Kdyby ale byla proti, vypadala by jako rozmazlené dítě. „Třeba.“

I přes počáteční zklamání se jí v pátek ráno zvedla nálada. Josh s ní posnídal a po Aisling nebylo ani vidu ani slechu. Možná změnila plány, zadoufala Bella. Před sebou mám celý

den s Joshem. Nebudeme spolu sice sami, ale alespoň bude se mnou. V tom okamžiku jí tohle vědomí stačilo.

Byl nádherný den. Na obloze ani mráčku, moře klidné. V ranním slunci vrhaly palmy na světlounký písek protáhlé stíny. Je to tu jako v ráji, napadlo Bellu. K čertu s Aisling! Dneska si to užiju, ať s námi pojede nebo ne, rozhodla se.

Aisling s nimi bohužel jela. Když dorazili, čekala už s Brynem na molu. Na Brynovi bylo poznat, že se jen nerad vzdává dalšího dne stráveného zabíjením ryb.

I s Cassandrou jich bylo dohromady jedenáct. „Tak, jsme tu všichni?“ zeptala se a začala počítat hlavy.

Josh se zamračil, když uviděl loďku připoutanou k molu. „Pojedeme tímhle?“ přerušil ji.

„Něco s ní není v pořádku?“

„Je moc otevřená a nízká. Až do ní všichni nalezeme, klesne ještě o něco níž,“ upozornil ji.

Bryn přišel blíž, aby se mohl zapojit do hovoru. „O co jde?“

„Trochu se bojím, že v téhle loďce nebudeme dost chránění,“ odpověděl Josh, ale netvářil se, že by Brynův zájem uvítal.

„Proboha, vždyť je tam stínu habaděj!“

„Nemyslel jsem chránění před sluncem,“ vysvětlil Josh klidně. „Nevím, co by se mohlo stát, kdybychom se dostali na rozbouřené moře.“

„Jaké rozbouřené moře? Vždyť je klidné jako hladina rybníka.“

Joshovi se zúžili zorničky. Nedůvěřivě pozoroval tmavě modrou skvrnu na obzoru. „Počasí bych úplně nevěřil.“

Bryn sledoval směr jeho pohledu. „To je jen opar z horka,“ prohlásil. „Jedem.“

„Ještě moment,“ řekl Josh tiše, ale něco v jeho tónu přimělo Bryna, aby se zastavil. „Kdo má tu loď na starosti?“ zeptal se Cassandry, která už začínala být nervózní.

„Patří Ronovi. Ron je velmi spolehlivý, zajišťoval pro nás už spoustu výletů. Dnes ale nemohl přijít, tak místo sebe poslal

Elvise.“ Ukázala na chlapce, který trpělivě čekal u kormidla. „Je mu teprve třináct, ale pomáhá tátovi od chvíle, co se naučil chodit.“

„Elvis určitě ví, co dělá. Jen bych se cítil líp, kdyby na palubě byly nějaké záchranné vesty.“

„Nebud' taková trasořítka!“ okřikl ho Bryn. „V takovémhle počasí záchranné vesty potřebovat nebudeme.“

„Má pravdu, máš zbytečné starosti,“ přidala se Aisling. „Když teď začneme shánět záchranné vesty, nikdy se odsud nedostaneme.“

Ostatní souhlasili a začali nasedat do loďky, která okamžitě klesla hloub. Joshovi se to nepozdávalo, ale neměl na výběr. Bella, která si s někým povídala a neslyšela předchozí debatu, už seděla v loďce. Zdráhavě odvázel kotvící lano a nasedl taky. Naposledy se podíval na obzor. Možná jsem se mýlil, zadoufal.

Skoro to tak vypadalo. Plachta upevněná nad loďkou vrhala sice stín, ale přesto bylo strašné horko. Moře bylo klidné. Vyrazili k ostrovům v dáli. Panovala veselá nálada, jako by si všichni uvědomili, že se za pár dní vrátí do zimy a hodlali si to teď pěkně užít. Jen Josh se čas od času podíval ustaraně k obzoru, ale šmouha na obloze se nehýbala.

Nakonec zakotvili na malém snadno přístupném atolu. Korálový útes se ztrácel hluboko v zelenavé vodě. Naklonili se přes kraj loďky a obdivně vzdychali nad duhově barevnými rybkami, které pluly okolo korálů.

„Vidíte?“ ušklíbl se Bryn jízlivě. „Kdybychom poslechli Joshe, ještě bychom teď hledali záchranné vesty.“

Bella se prudce postavila. „Kde jsou ploutve a brýle?“ změnila rychle téma, než si někdo další mohl začít z Joshe utahovat. „Nevím jak vy, ale já se chci před obědem ještě trochu potápět.“

Josh by se rád zbavil zlověstného pocitu blížící se katastrofy. Teď nevěděl, jestli má dál sledovat neblahou skvrnu na obzoru nebo následovat Bellu do průzračné vody. Je tu

bezpečno? Spodní proudy bývají zrádné a vyloučit se nadají ani útoky žraloků...

Josh měl strach pustit ji z očí. Nasadil si brýle a šnorch a vklouzl do vody za ostatními. Bella se předtím se šnorchem potápěla jen jednou, takže ji snadno dohnal. Nenápadně ji sledoval podél korálů. Nevěděla o něm, dokud se jí nedotkl, aby jí něco ukázal.

Bella se podívala po směru jeho prstu a uviděla obrovskou želvu, která ladně proploouvala okolo. Fascinovaně ji sledovala, pak vynořila hlavu z vody a sundala si šnorch. Josh vyplaval vedle ní.

„To byla nádhera, co? Nic krásnějšího jsem v životě neviděla!“ Byla tak nadšená, že Josh pomalu zapomínal na své obavy. Nechtěl, aby měla Bella pocit, že se na ni lepí, a tak se vrátil na loď. Povídal si s Elvisem, dokud se ostatní pomalu nezačali vracet. Bella byla až jedna z posledních. Josh se rozhodl, že si nebude dělat starosti. Přesto mu spadl kámen ze srdce, když se její hlava objevila vedle žebříku. Napřed vhodila do loďky ploutve, pak vylezla po žebříku na palubu a sundala si brýle. Na obličeji jí po nich zůstala červená skvrna. Vlasys měla mokré a zacuchané, ale vypadala úžasně. Celá zářila nadšením.

„Bylo to neuvěřitelné! Viděli jste ty barvy? Jak se říká těm modrozlutopruhovným rybám? A viděli jste želvu?“

Všichni se smáli, sdělovali si zážitky a těšili se na oběd, který si vzali s sebou z hotelu.

„Umírám hladu,“ řekla Bella. „Co se teď najíst a pak se ještě chvíli potápět?“

Pustila se přes hromadu ploutví a šnorchů k Joshovi, aby se převlékla do trička a šortek. Někdo ale právě lezl po schůdcích do loďky a ta se najednou zakymácela. Bella ztratila rovnováhu a spadla na Joshe.

Josh ji instinktivně chytil a chvíli ji držel v náručí. Ležela mu na prsou celá mokrá a teplá. Neovládl se a pevněji ji k sobě přitisknul. Jejich oči se setkaly a Josh musel zalapat po dechu.

„V pořádku?“ zeptal se otřeseně. Šokovalo ho, jak moc po ní touží.

Bella beze slova přikývla a rychle se vysoukala z jeho objetí. Bála se, aby neudělala nějakou hloupost. Jako třeba že by ho pohladila po ramenou nebo mu přejela rukou po svalnatých zádech. Dotek jejich těl jí vyrazil dech. Když ucítila jeho nahou kůži, zapomněla na všechna rozumná rozhodnutí a ušlechtilé myšlenky na sebeobětování. Na to, že jí stačí, že je Josh šťastný. Koho se tu snažím obalamutit? podivila se. Chci víc. Chci slíbat sůl z jeho kůže. Chci, aby mě pevně sevřel v náručí. Aby mě povalil na dno loďky mezi změt' ploutví a bot a miloval se se mnou.

Bella polkla a raději se soustředila na oblékání. Josh se zase snažil nepřemýšlet, proč se od něj tak rychle odtáhla. Všimla si snad, jak mi ztuhly svaly, nebo mi viděla na očích, jak moc ji chci?

Aby dostal tyhle myšlenky z hlavy, podíval se znovu na obzor. Ztuhl. Šmouha se změnila ve škaredý černý pás postupující po obloze.

Vstal.

„Myslím, že bychom měli jet.“

Okamžitě se vzedmula vlna protestů, že je čas na oběd a že chtějí zůstat tady a taky vidět želvu.

„Podívejte se támhle!“ přerušil je Josh. Ukázal na černou skvrnu na obloze.

„Vždyť je daleko!“

„Tady je pěkně.“

„Musíme jet,“ trval na svém Josh. „Ted' hned.“ Rozhodnost v jeho hlase je nakonec umlčela. „Kdo nám chybí?“

„Bryn,“ ozvala se Aisling. „Říkal, že se chce podívat na druhou stranu atolu.“

„Měli bychom ho jít hledat. Nevíte, kterým směrem mířil?“

Elvis nastartoval motor, Josh vytáhl kotvu a pomalu se vydali kolem atolu hledat Brynův šnorch. Joshovy obavy

nakazily ostatní, takže vrhali na postupující černý mrak ustarané pohledy.

„Tááhle je!“

Ztratili pár drahocenných minut, než Bella zahlédla trubici šnorchu vyčnívající nad hladinu.

Elvis přijel s lodčkou k Brynovi blíž. Bryn si jich všiml, zamával na ně a klidně plaval dál.

Josh si povzdechl. „Dojdu pro něj.“

Vklouzl do vody a plaval za ním. Nebylo slyšet, co si říkají. Bylo ale vidět, že se Joshovi nedaří Bryna přesvědčit, aby se vrátil do lodčky.

Aisling je úzkostlivě pozorovala. „Udělej něco,“ pobídla ji Bella. „Tebe poslechne, ne?“

„Ne, když si bude myslet, že chci, aby dělal to, co říká Josh. Žárlí na něj... však víš...“

Ted' ale není čas na nějaké hloupé žárlení, pomyslela si Bella. Naštěstí zrovna někdo vykřikl, že se oba vracejí na loď. Kdo ví, co Josh Brynovi vlastně řekl. Soudě ovšem podle Brynova výrazu, když neochotně lezl do lodčky, to asi nebylo nic příjemného.

„Nechápu, proč tolik vyvádíte,“ zabručel. „Ty mraky jsou strašně daleko. Navíc proč se bát trochy tropického deště?“ Kývl hlavou směrem k Joshovi, který se zrovna radil s Elvisem. „Tááhle náš pan kapitán trvá na tom, že se musíme vrátit. Nechápu, proč nemůžeme zůstat tady.“

„Není se tu kam schovat,“ vysvětlila mu Bella.

Bryn ukázal na plachtu nad nimi. „Tohle nás před deštěm ochrání. Přinejhorším se trochu namočíme. Za chvíli se to přežene, takový tropický liják netrvá dlouho.“

„Tohle nebude žádná přehánka,“ oponoval Josh. „Tady pro nás není bezpečno. Musíme se vrátit na jeden z těch ostrůvků, okolo kterých jsme projížděli, a pokusit se najít nějaké přístřeší. Hlavně abychom se dostali na pevnou zem, tahle lodka není na špatné počasí stavěná.“

„No a já si myslím, že bychom měli zůstat tady,“ prohlásil Bryn hlasitě a rozhlédl se po ostatních. „Kdo je pro?“

Josh přešel k němu a podíval se mu zpřímá do očí. „O tomhle se nehlasuje,“ řekl výhružně, až Belle přeběhl mráz po zádech. Nikdy Joshe neslyšela takhle mluvit a byla ráda, že se nehněvá na ni.

„Blíží se bouře,“ pokračoval dál klidným, chladným tónem. „Tahle loď není dost bezpečná, a jak říkala Bella, není se tu kam schovat. Nehodlám se spolehnout na to, že to bude jen neškodný liják, a riskovat tak Bellin život i životy všech ostatních. Žádné hlasování se konat nebude. Vracíme se co nejrychleji zpátky k těm ostrovům, takže bych byl rád kdyby ses posadil a zmlkl.“

Bryn si sedl. Josh se vrátil za Elvisem, který už vypadal docela nervózně.

„Tak Elvise,“ poklepal mu na rameno. „Plnou parou vpřed!“

„Jak to, že nás tady všechny sekýruje?“ brblal Bryn. „Za chvílku tu budeme pochodovat jako husy v řadě. Kdybych to věděl, narukoval bych do armády a nejezdil sem.“

„Skoda, že to neudělal,“ zamumlala si pro sebe Cassandra, která seděla vedle Belly.

Bela se rozhlédla po ustaraných tvářích. „Josh ví, co dělá,“ řekla spíš kvůli nim než kvůli Brynovi.

„Správně, zmlkni, Bryne,“ řekla Aisling podrážděně.

Pořád bylo ještě vedro. Slunce pražilo, paprsky se odrážely od vodní hladiny a všichni byli vděční za tu trochu stínu, který poskytovala plachta nad jejich hlavami. Moře bylo klidné a průzračné, takže bylo vidět hejna ryb.

Na téhle idylce je něco děsivého, pomyslela si Bella. Vpředu klid a pohoda, ale za zády hrozivá temnota, která se plíživě přibližuje a pohlcuje nebeskou modř.

Lod'ka srdnatě plula vpřed. Josh se ustaraně ohlédl.

„Rychleji to nejde?“ zeptal se Elvise.

„Ne, pane. Jedeme nejrychleji, jak to jde.“

„Nevadí. Udržuj rychlost, už to není daleko.“

Všichni si trochu oddechli. Bylo to ale spíš Joshovým povzbudivým tónem, situace se nijak nezlepšila. Bella pozorně sledovala, jestli se na obzoru neobjeví pevnina. „Zdá se, že bouře se přibližuje,“ upozornila je Cassandra chvějícím se hlasem. „Dožene nás?“

„Asi se trochu namočíme,“ usmál se na ni Josh. „Jakmile se ale dostaneme na ten ostrov, jsme z toho venku.“ Kývl hlavou směrem k chladicím košům s obědem. „Jídlo a pití máme, hladý neumřeme.“

Je na něm něco uklidňujícího, pomyslela si Bella. Není to ten nejpohlednější muž na lodi, ani nemá nejvytríbenější vkus, co se oblečení týče. V téhle situaci by ale vedle sebe nechtěla mít nikoho jiného. Byl tak klidný a rozhodný, cítila se v bezpečí. Určitě by nedopustil, aby se jí něco stalo.

„Jde ti to skvěle, Elvisi,“ povzbuzoval chlapce, který se na něj nervózně usmál a pokusil se na chvíli se nekousat do rtu a nevrhat zděšené pohledy přes rameno.

„Jo, fakt skvěle!“ ušklíbl se Bryn sarkasticky. „Já bych raději šetřil chválou pro někoho, kdo se obtěžoval poslechnout si předpověď počasí! Až se vrátíme, promluví si s lidmi v hotelu,“ rozčiloval se. „To je neodpustitelné, budu chtít zpátky peníze. Navrhnou jim, aby si na výlety loďkou najímali profesionály.“ >

Elvis vypadal zdrceně. Nejen že měl dost starostí s lodí plnou turistů a tropickou bouří v zádech. Teď se mu ještě před očima vytrácel zdroj obživy celé rodiny.

Bella vrhla na Bryna vražedný pohled. „Jestli se dostaneme zpátky, bude to Elvisova zásluha a ne tvoje!“ Ozvalo se souhlasné mumlání. Bella se naklonila k Brynovi, který seděl přímo naproti ní. „A teď už zmlkni!“ procedila skrz zuby. „Je to jen kluk a má strach.“

„A není sám!“ ujistila ji Cassandra.

Seděli v napjatém tichu. Nikdo by nevěřil, že ještě před pár minutami se smáli a pomýšleli na oběd. Teď jen s hrůzou čekali, až je bouře dostihne.

Nálada se prudce zvedla, když někdo v dálce zahlédl ostrov. Začali si blahopřát, že se jim tak těsně podařilo uniknout. V tom ale lehký závan větru rozčeřil nehybné dusno.

Následoval další a další závan. Josh se rychle natáhl po plachtě. „Tohle musí dolů!“

„Vždyť bude pršet,“ řekl Bryn. „Kam se schováme?“

„Jestli se do té plachty vítr opře, převrhne nás. Jestli zmokneme nebo ne nás vůbec nebude trápit,“ odvětil Josh.

Tři další muži vstali, aby mu pomohli odvázat plachtu. Sílící náporu větru jim ale jejich úkol ztěžovaly. Rozbouřené moře jim kymácelo lodí pod nohama a vítr zuřivě zmítal látkou, kterou se snažili odvázat. Ozvalo se pár ustaraných hlasů a nejen Cassandra byla najednou bílá jako stěna. Bella nemohla uvěřit, jak rychle se situace změnila. Bezstarostně si plavali v klidném moři a chvíli na to se ocitli uprostřed vichřice. A vítr byl teprve začátek. Za pár minut zmizelo slunce za černými mraky a spustil se ohromný liják.

„Bello!“ snažil se Josh překřičet kvílení větru a hukot deště. Josh převzal od Elvise kormidlo a ten začal horečně vylévat vodu z loďky malým plastickým sakem. „Ať začnou ostatní taky vylévat vodu!“

Zvedla ruku na znamení, že rozuměla. Jak to ale provést? Zoufale se podívala okolo, po tváři jí stékala voda. Popadla potápěčské brýle z hromady šnorchů a ploutví, které pomalu začínaly plavat v dešťové vodě, co se nahromadila na dně loďky, a začala vylévat vodu.

„Je mi špatně,“ zasténala Cassandra.

„Na!“ Bella jí vrazila do ruky brýle a natáhla se pro další. „Vylévej vodu. Bude ti líp, když budeš mít co dělat.“

Co já o tom vím? zarazila se Bella v duchu. Cassandru ale přesvědčila, takže se hned pustila do práce.

Aisling si všimla, co dělají, a začala všem rozdávat brýle na druhé straně loďky. I Bryn si jedny vzal. Bellu napadlo, že to asi není dobré znamení.

Lodíkou zmítaly vlny a potápěla se hloub a hloub pod záplavou deště. Vypadalo to, že se vůbec nehýbe. Uplynula celá věčnost od chvíle, co ráno stáli na prosluněném molu a utahovali si z Joshe pro jeho přehnané starosti o záchranné vesty. Hladina vody v loďce přes jejich veškerou snahu neklesala. Déšť neustával. Všude okolo kvílel vítr, vlny se vzdouvaly do výše a přelévaly se přes okraj loďky.

Bellu už z toho vylévání vody začínaly bolet ruce. Nakonec si ale našla správný rytmus a to pomohlo. Co tu dělám? ptala se sama sebe. Jsem holka z města. Měla bych sedět u počítače nebo někde v baru a ne trčet na potápějící se lodi někde uprostřed Indického oceánu.

Zaslechla někoho brečet, ale neviděla, kdo to je. Ted' ale jde o přežití, není čas někoho utěšovat! Cítila se podivně odtazítě. Všechno se seběhlo tak náhle, že jí to připadlo jako ve snu.

Když ji začal přemáhat strach, soustředila se na Joshe. V hustém dešti ho sotva viděla, ale i nejasný obrys jeho silné postavy u kormidla ji uklidňoval. Josh je se mnou a nedopustí, aby se mi něco stalo.

Bylo to jako noční můra. Bella už si ani nepamatovala, jaké to je být v suchu, teple a bezpečí. Byla v tak zuboženém stavu, že jí ani nedošlo, co Elvis křičí. Teprve když ji Cassandra šťouchla do ramene, zvedla hlavu a uviděla ostrov.

Tak dlouho toužebně vyhlíželi pevninu a ta se teď zjevila hrozivě blízko. Loďka se nebezpečně přibližovala skaliskům, jež ostrov lemovaly. Přesto všichni vykřikli radostí a zdvojnásobili své úsilí udržet loďku na hladině.

Josh se poradil s Elvisem, pak si obul boty a zamířil na před'.

„Co to děláš?“ zakřičela na něj Bella přes hukot bouře, když ji míjel.

„Nemůžeme riskovat, že narazíme do těch skal. To bychom se odtud nemuseli už nikdy dostat,“ odpověděl jí. „Elvis se pokusí dostat se co nejbliž k pevnině a tam už bude snad dost mělko na zakotvení. Potom už můžu loď táhnout.“

„Chceš říct, že polezeš do vody?“ zděsila se Bella. „To nejde, Joshi, je to nebezpečné!“

Letmo ji pohladil po tváři. „Neboj se, všechno bude v pořádku.“

Bella nesnesla pohled na to, jak mizí za okrajem loďky. Moře bylo rozbouřené a vítr loďkou zuřivě zmítal. Vždyť se nebude moct ani postavit, natož je odtáhnout k pobřeží.

Nebylo vidět, co se děje. Ti co seděli na přídí ale brzy poslali zprávu, že Josh dosáhl na dno. Pomalu ale jistě táhl loďku mezi skalisky k pevnině. Vlny ho bily do tváře a vyváděly ho z rovnováhy. Když mu bylo vody po kolena, zamával na Elvise, aby vypnul motor a spustil kotvu.

Ještě chvíli se museli brodit, ale stejně už všichni byli promoklí na kost. Navíc se jim ulevilo, že jsou konečně na pevné zemi, takže nikdo neprotestoval, dokonce ani Bryn. Udělali šňůru a posílali si nad hlavami koše s jídlem, plachtu a pár tašek a pak se seskupili na nevelké pláži.

Bouřka teď řádila s ještě větší zuřivostí, jako by ji rozlítilo, že jí unikli ze spárů. Koruny palem se pod nápořem větru ohýbaly téměř až k zemi a prudký déšť se lil z černé oblohy s ohlušujícím hukotem.

„Vítejte v ráji!“ překřičela Bella řádění živlů a všichni se zasmáli, i když trochu hystericky.

Rozhodli se prozkoumat ostrov a pokusit se postavit někde přístřešek z plachty. Josh zůstal s Elvisem, aby lépe zajistili loď, ale sledoval Bellu, jak se s Cassandrou snaží odnést koše s jídlem dál od moře. Povzbudivě se usmívala a vypadalo to, že dokonce vtipkuje, protože ostatní se i přes vážnost situace smáli.

Prozkoumat ostrov netrvalo dlouho. Byl to kus skály s nepříliš bujnou vegetací. Na závětrné straně našel Josh další pláž, která mu připadla dostatečně chráněná. Podařilo se jim napnout plachtu mezi pár stromů, při čemž za zády měli skálu, která je částečně chránila před deštěm. Když se jim podařilo

sem všechno nanosit, byli už všichni úplně vyčerpaní. Zhroutili se pod přístřešek a vydechli úlevou.

DEVÁTÁ KAPITOLA

Josh zůstal jako jediný na nohou. „Myslím, že bychom měli dostat loď sem.“ Rozhlédl se po pláži. „Je to tu lépe chráněné a budeme ji mít na očích.“

Bryn si zhluboka povzdechl. „Proboha, on si myslí, že je Robinson Crusoe, nebo co! Copak to nepočká? Teď jsme se posadili.“

„Bylo by jistější udělat to hned. Víím, že jsme všichni vyčerpaní, ale jestli se loď utrhne, nedostaneme se odtud. Bude chvíli trvat, než nás najdou, a pak si asi opravdu zahrajeme na Robinsona Crusoea. Stačí ji provést kolem pobřeží, ale budu potřebovat pomoc.“

„Ať jde Elvis,“ navrhl Bryn. „Ten za loď zodpovídá.“

„Elvis je ještě dítě.“ Josh se podíval na chlapce, který seděl opodál s hlavou opřenou o kolena a neslyšel, o čem se baví. „Je unavený.“

„Všichni jsme unavení, proboha!“

„Co když si napřed trochu odpočineme,“ navrhla Aisling rychle, když viděla, že se Bryn dostává do ráže, „a pak se postaráme o loď?“

Josh zaváhal. Bella viděla, že má o loď opravdu strach a nějak se jí podařilo postavit.

„Já s tebou půjdu.“ Ruce i nohy ale měla jako z olova a nebyla si jistá, jestli vůbec dojde na druhou stranu ostrova, natož aby se brodila rozbouřeným mořem.

Vítr jí připlácí mokré vlasy na obličej, byla úplně promočená a chvěla se vyčerpáním. Vzpomněl si, jak na Kateině svatbě zářila v klobouku a na vysokých podpatcích. Vždycky si z ní utahoval, že je taková princezna. Teď věděl, že je princezna, co má kuráž!

Její odvaha zahanbila další dva muže natolik, že se k nim přidali. Přišli právě včas. Netrvalo by dlouho a loďka zmítaná vlnami by se odtrhla ze svého provizorního kotviště a roztříštila by se o skaliska.

Bella věděla, že táhnout loďku okolo ostrova bude namáhavé, ale bylo to ještě stokrát těžší, než si myslela. Několikrát si cestou v duchu řekla, že se jim to asi nepodaří.

I když podél pobřeží bylo mělko, v rozbouřeném moři se loďka dala udržet jen stěží. Déšť je oslepoval, vlny jim braly rovnováhu a táhly je zpátky na skaliska.

Párkrát se museli opatrně protáhnout okolo skalnatého výběžku, kde byla větší hloubka a málo jistých opor pro nohy. Bella několikrát uklouzla a jednou se dokonce úplně potopila pod loď. Josh se k ní okamžitě vrhl a vytáhl ji.

Ne vzdali to jen díky Joshově silné vůli a povzbuzování. Bella necítila ruce. Když už si myslela, že loď neudrží ani vteřinu, objevila se pláž. Ostatní jim přispěchali na pomoc. Společně vytáhli loď do bezpečí. Bella už ale neměla sílu ani dojít k přístřešku. Bez ohledu na déšť či na cokoli jiného se bezvládně zhroutila do písku.

Hned ale ucítila, že ji Josh zvedl do náručí a těch pár metrů ji odnesl. „Jsem v pořádku,“ zaprotestovala, protože věděla, že je taky vyčerpaný. „Postav mě, než se sám zhroutíš!“

„Nemel sebou a zavři pusu.“

„No, to znělo opravdu láskyplně!“ zatvářila se Bella uraženě. „Jsme přece snoubenci, pamatuješ?“

Chtěla Joshe rozesmát. V koutku úst mu to sice zacukalo, ale tvářil se smrtelně vážně.

„Pamatuju,“ řekl a položil ji pod přístřešek.

Bella byla trochu v rozpacích, když ji ostatní ženy přivítaly jako hrdinku. Jak to ženy dělávají, pokusily se zatím jejich improvizované útočiště trochu zútulnit. Rozložily na zem ručníky a sarongy jako matrace a z chladicích košů udělaly stoly.

Belliny krvácející nohy si jako první všimla Cassandra. „To je pořádná rána,“ zhrozila se.

„Muselo se mi to stát, když jsem uklouzla. V těch sandálech se dá tak akorát dojít k bazénu a zase zpátky a ne lézt po

skalách.“ Bella se smutně dívala na své zničené boty. „Už nikdy nebudou jako dřív.“

„Měla by ses starat o chodidlo a ne o boty,“ napomenul ji Josh. Zvedl jí nohu, aby si prohlédl ránu. „Cassandra má pravdu, řízla ses opravdu pořádně. Proč jsi něco neřekla?“

„Nevěděla jsem to, popravdě ani teď nic necítím.“ Cítila ale jeho prsty, jak jí jemně prozkoumávají okolí rány.

Bella se dívala na chodidlo, jako by ani nebylo její. Obvykle se v těchto situacích chovala jako malé děcko. Kdyby si poranila nohu v Londýně, kňučela by a vřeštěla a volala doktora, nejlépe nějakého vysokého, tmavovlasého a pohledného v bílém plášti, který by se třeba nápadně podobal na George Clooneyho. Od té doby, co odešel, už *Pohotovost* nikdy nebyla co dřív.

„Budete amputovat, doktore?“ zeptala se naoko vážně. Josh se zasmál a to ji zahřálo víc než hora dek.

I když teplou, měkkou a suchou postelí by teď Bella nepohrdla. Zvlášť kdyby v ní byl i Josh.

„Myslím, že přežiješ,“ přerušil její představy Josh. „Asi budeš potřebovat pár stehů, ale prozatím to jen zavážeme.“

Chvilí bezvysledně hledali nějaký obvaz. Josh si nakonec utrl z košile široký pás látky, který byl sice jako všechno ostatní prosáklý slanou mořskou vodou, ale byl alespoň o něco čistší. Odborně jí nohu obvázal.

„Tak co, jak ti je?“ zeptal se, když udělal uzel.

„Lip než při pedikúře.“

Byla unavená a vyčerpaná, ale cítila se podivně šťastná. Bouře ji už neděsila. Změnila se v hukot v pozadí skutečnosti, že je s Joshem a že to úděsné napětí mezi nimi odvál vítr stejně jako plány na klidné odpoledne.

Později si rozdělili jídlo z jednoho z chladicích košů. Bella byla tak unavená, že ani neměla hlad. Josh jí ale rázně vysvětlil, že musí jíst, a tak poslušně žvýkala sendvič. Jídlo zabalené do plastických krabiček a uzavřené v chladicích koších zůstalo

jako zázrakem suché. Když začali jíst, najednou všichni zjistili, že umírají hladu a začali pokukovat po dalších dvou koších.

„Nemyslíte, že bychom si měli nechat zbytek na později?“ zeptala se Cassandra a instinktivně se otočila na Joshe jako nejmenovaného vůdce.

„Asi by to byl dobrý nápad. Taky bychom měli vystrčit prázdný koš na déšť a nasbírat trochu vody.“

Bryn obrátil oči vzhůru k plachtě, která se prohýbala pod tíhou vody. Čas od času do ní muselistrčit, aby voda stekla po stranách dolů, aby se plachta neutrhla.

„Neřekl bych, že máme problémy s nedostatkem vody!“ poznamenal sarkasticky.

„Ale mohli bychom mít, až se bouřka přezene. Tady na ostrově žádný zdroj pitné vody není. Loď se o skály pořádně potloukla. Když se nám nepodaří nahodit motor, chvíli tu pobudeme a budeme muset něco pít.“

„To by se ti líbilo, co,“ ušklíbl se Bryn jízlivě. „**Mohl** by ses předvádět, jak umíš přežít v divočině. Už vidím, jak třeš o sebe dva klacíky, abys rozdělal oheň, a děláš dojem na holky tím, že ulovíš rybu zašpičatělým klackem!“

„To by udělalo dojem i na mě!“ poznamenal jeden z mužů, kteří jim pomáhali s loďkou.

„Jo, už zmlkni, Bryne!“ obořila se na něj Aisling. Vstala a šla vystrčit prázdný koš ven z přístřešku. „Chováš se jako rozmazlené dítě!“

„To proto, že neskáču, jak tvůj drahý Josh píská, co? Jak to, že tu vlastně velí?“

„Velí tu proto, protože ví, co v takové situaci dělat, což se o tobě říct nedá!“

„Proč jsi s ním nezůstala, když je tak dokonalý?“ soptil Bryn.

„Taky se pomalu začínám ptát.“

„Fajn,“ urazil se. „To asi proto, že nejsem takový chlapák jako tady pan Zachránce!“

„To má pravdu,“ zašeptala Cassandra Belle do ucha. „Víte, že se ve skutečnosti jmenuje Bryan? Viděla jsem jeho pas. Asi vypustil to ‚a‘, protože si myslí, že je to víc sexy.“

Bellu potěšilo, že se její domněnka potvrdila. Doufala ale, že Cassandra nepostřehla Brynovu narážku na Aislingin vztah s Joshem.

Ale postřehla, jak taky jinak. Bella věděla, že ona sama by něco takového rozhodně nepřeslechla. Začínala v Cassandře vidět spřízněnou duši.

„Co to říkal o Joshovi a Aisling?“ vyzvíдалa. „Oni spolu chodili?“

„Krátkce spolu byli zasnoubení,“ přiznala Bella neochotně.

Cassandra se na ni chápavě podívala. „Tak proto se ti tolik nelíbilo, že se spolu potápěli! Ale nemusíš se bát. Očividně tě zbožňuje.“

Josh Brynovy poznámky ignoroval a odešel zkontrolovat loď. Když se vrátil, lehl si vedle Belly. Beze slova zvedl ruku, aby se o něj mohla pohodlně opřít. Byla teď příliš unavená na to, aby se bála, že bude působit dotěrně, nebo že na sebe prozradí příliš mnoho.

„Jak dlouho myslíš, že nám vydrží jídlo?“ zeptala se ospale. Leželi tak blízko u sebe, že si mohli povídat a nikdo je kvůli hukotu deště neslyšel.

„Na snídani ještě vystačí. Ale s obědem bych nepočítal, jestli se nám nepodaří uvést motor do chodu.“

„Snad se z nás nestanou kanibalové,“ zamumlala. „Abychom nedopadli jako v té hře, kde se musíš hádat, že by tě neměli sníst, protože jsi pro skupinu důležitý. Já bych asi skončila v kotli jako první.“ Cítla, že se Josh směje. „Opravdu, jsem tu ten nejmní užitečný člověk. Znalost lidských zdrojů není vlastnost potřebná pro přežití.“

„To ne, ale zase umíš lidi rozesmát. Díky tomu jsi víc k užtku než většina ostatních. Když na to přijde, postarám se, abys neskončila v kotli.“

„Díky.“ Bella se uvelebila do pohodlnější pozice a ruku si opřela o jeho hrudník. „Navíc mám dojem, že návrh přenechat první místo v kotli Brynovi by získal velkou podporu.“

Josh se zasmál. „Jen má strach, jako všichni.“

„Ty ses nebál.“

„Ale bál.“ Josh si vzpomněl, jak ho vyděsilo, když uklouzla a zmizela pod hladinou. Rád by jí řekl, co pro něj znamená. Neodolal pokušení, objal ji druhou rukou a přivinul ji k sobě. Možná nejsme v suchu, v teple ani v pohodlí, ale hlavní je, že je tu se mnou a že je v pořádku.

Bouřka přestala stejně náhle, jako se přihnala. V jednu chvíli zuřivě svištěl vítr a pak se najednou rozhostilo ohlušující ticho. Nikdo z těch, co zůstali vzhůru, nevěřil, že ten hrůzostrašný hukot konečně ustal. Ozývalo se jen kapání vody z listů palem a crčení pramínků stékajících z plachty.

Bella si taky uvědomila, že přestalo pršet. Zastyděla se, že jako jediná pocítila lítost. Díky bouři ležela v Joshově náručí. Teď když nebezpečí pominulo, by se měla vrátit do skutečného světa, uvědomit si, že jsou přátelé a ne milenci.

Byla ještě tma, a tak všichni zase usnuli. Když se Bella ráno probudila, měla ztuhlé celé tělo a chodidlo jí bolestivě pulzovalo. Řekla si, že je dobré znamení, že ho cítí. Bylo jí hrozně, byla promočená a špinavá. Včera byla tak vyčerpaná, že si nic z toho neuvědomovala. Vykulhala ven a uviděla, že skoro všichni se sešli u loďky. Dychtivě pozorovali Joshe a Elvise, kteří se vrtali v motoru.

„Nedaří se jim nahodit motor,“ pošeptala Belle Cassandra. „Ještě že jsme nesnědli všechno jídlo. Myslíte, že by Josh opravdu uměl ulovit rybu?“

„To nevím. Ale v motorech se vyzná.“

Sotva to Bella dořekla, ozvalo se zajásání. Motor naskočil a Josh zvedl hlavu a usmál se na Bellu. Z jeho očí poznala, jak moc se bál, že se to nepodaří.

„Výborně!“ poklepal Elvise po rameni. „Dojíme zbylé sendviče a vyrazíme.“

Bouřka sama se přehnala, ale nechala za sebou zkalené moře a nebe plné šedých mračen, ze kterých se snášelo jemné mrholení. Nebylo zima, ale všichni byly promoklí a unavení a báli se, že se motor znovu porouchá. Když opadlo prvotní nadšení, všichni jen zamlkle seděli.

Bryn a Aisling spolu významně nemluvili. Panovala tak tíživá atmosféra, že záchranná loď na obzoru přinesla ještě větší úlevu, než čekali. Všichni si přestoupili. Jen Josh zůstal s Elvisem, aby si promluvil s úředníky a ujistil se, že mu nebudou přičítat vinu za to, co se stalo.

„Poplujeme za vámi,“ ujistil je.

Záchranná loď se rychle vzdalovala. Bella se z její paluby dívala na Joshe, jak sedí v potrhané košili vedle Elvise, a srdce se jí sevřelo láskou.

Záchranná loď je brzy dopravila do hotelu, kde je přivítaly výkřiky obdivu i soustrasti. I na hotelu se bouře podepsala, ale díky jedné noci strávené na mokřém písku se pokoje najednou zdály až pohádkově luxusní. Zavolali doktora, který nevypadal ani trochu jako George Clooney a ani na sobě neměl bílý plášť, aby Belle zašil chodidlo a dal jí injekci. Noha jí pořádně natekla a bolela ji. Bella si přála jako malé dítě, aby tu Josh byl s ní.

Alespoň si dala sprchu, a ne nějakou. Byla to ta nejlepší sprcha jejího života. Třikrát si umyla vlasy, aby z nich dostala sůl a písek. Když konečně vyšla z koupelny suchá a čistěounká, lehla si na postel a čekala na Joshe.

Když se nakonec objevil, už zase hustě pršelo. Slyšela bubnování prudkého lijáku o střechu. Na chvilku usnula. Když se probudila, v pokoji byla tma, a tak. rozsvítila lampičku na nočním stolku, aby se podívala na hodinky. Bylo pozdě odpoledne, a to ji překvapilo, protože do soumraku zbývalo ještě pár hodin.

Uslyšela šramocení klíče v zámku. Rychle se v posteli posadila. „Byl jsi pryč celou věčnost,“ řekla Joshovi. „Všechno v pořádku?“

„Chtěli Elvisovi dělat problémy, že vůbec s tou loďkou vyjížděl. Chudák kluk,“ politoval ho Josh a sedl si na kraj postele. „Ale myslím, že jsem je přesvědčil, že to nebyla jeho vina.“

Tak dlouho čekala, až přijde. Teď když tu ale vedle ní seděl, ji znovu přepadla nejistota. „Co se stalo s tvou košilí?“ zeptala se, aby ovládla touhu vrhnout se mu do náruče.

„Asi si mysleli, že není dost formální, tak mi dali tuhle.“ Zatahal za cíp křiklavě barevné košile s květinovým vzorkem. „Líbí se ti?“

„Po pravdě, řekla bych, že to není úplně tvůj styl.“

Josh se usmál a jejich pohledy se na chvíli setkaly, než oba odvrátili oči.

Děšť zuřivě bubnovat o střechu, a tak se nedalo říct, že zavládlo ticho. Ani jeden ale nic neříkal a Belle se rozbušilo srdce.

„Co noha?“ zeptal se po chvíli.

„Bolí.“ Bella zvedla nohu, aby se mohl podívat. „Zašili mi to a převázali. Zřejmě ani jim se tvoje košile nelíbila.“

Josh ji vzal něžně za chodidlo. „Neměl jsem ti dovolit, abys nám pomáhala s lodí. Měl jsem trvat na tom, aby s námi šel nějaký další muž. Bylo to pro tebe moc nebezpečné.“

„Jestli to bylo nebezpečné pro mě, bylo to nebezpečné i pro tebe,“ upozornila ho. „Jenom jsem si trochu pořežala nohu. Nepokousal mě žralok nebo tak něco.“

„Mohla ses utopit,“ nenechal se ukonejšit Josh. „Včera jsi říkala, že nemám strach, ale měl jsem. Šíleně jsem se bál, když jsi uklouzla a zmizela pod vodou.“

Jeho ruka se mimoděk posunula výš ke kotníku. Bella polkla. „Věděla jsem, že mě zachráníš.“

Zmítala se mezi nekonečně příjemným pocitem, který v ní vzbuzovalo jeho hlazení, a touhou mu přiznat, co k němu cítí. „Všechny jsi nás zachránil. Bez tebe bychom asi nepřežili. Jsem na tebe moc pyšná, Joshi. Při první známce nebezpečí jsme se zhroutili, jen tys věděl co dělat.“

Váhavě se usmála. „Už vím, proč s tebou lidi jezdí na výpravy.“

Joshova ruka už dosáhla kolene. „Klidně bych tě vzal jako svého zástupce.“

„Vždyť jsem byla k ničemu! Nevěděla jsem, co mám dělat.“

„Ale jo. Vytušila jsi, že když jde do tuhého, je potřeba uvolnit napětí. Rozesmát ostatní.“ Cítila na kůži teplo jeho dlaně. „Říkal jsem si, že tě budu muset někdy na nějakou výpravu vzít. Co bys tomu řekla?“

„Můžu si vzít fén, nebo ne?“ vypravila ze sebe Bella. Se zděšením si uvědomovala, že Joshova ruka stoupá něžně výš a výš. Nebyla si ale jistá, jestli si to uvědomuje i Josh.

„Můžeš. Jestli ale najdeš zástrčku, kam by sis ho zapojila, je jiná věc.“

Ještě kousek a zajede jí rukou pod sukni. „Budu si ho muset vzít už z principu.“ Bella by ráda pokračovala v žertovném tónu, ale sotva se jí dařilo dýchat. „No a taky samozřejmě ty nejlepší boty.“

„Bojím se, že jako vedoucí výpravy ti budu muset zakázat boty na podpatku,“ řekl Josh naoko vážně. „Musím si v týmu udržet nějakou autoritu.“

„To ti jako budu muset říkat ‚pane‘?“

„Jenom v soukromí.“ Už se neudrželi a rozesmáli se. Udělali ovšem tu chybu, že se na sebe podívali a smích rázem ustal.

„Nesnesl jsem pomyšlení, že bych tě ztratil,“ zašeptal Josh. „Jsi ta nejlepší kamarádka.“

„A ty zas kamarád.“

„Bello –“ zarazil se. Mírně sevřel v ruce její stehno a naklonil se k ní.

„Ano?“ Belle bušilo srdce tak prudce, že sotva dýchala.

Josh nedokázal zformulovat to, co cítil. Věděl jen, co chce udělat. Pomalu se k ní sklonil, dával jí čas, aby ho mohla odstrčit a obrátit vše v žert.

Bella to ale neudělala. Jen nehybně seděla a dívala se na něj očima plnými touhy, která ho k ní nezadržitelně přitahovala.

Zastavil se jen kousíček od jejích rtů. Těsně před bodem, ze kterého není návratu. Zadívali se na sebe a nakonec Bella udělala ten poslední krok a políbila ho.

Je pozdě, uvědomovala si jasně část Joshova mozku. Mohl se ještě odtáhnout a tvářit se, že šlo o letmý přátelský polibek. On ale nechtěl. Její rty byly tak sladké, že se k tomu nedokázal přimět, ne teď.

A tak ji líbal, tak jak to chtěl udělat už dlouho. Jejich rty jako by patřily k sobě. Bella ho pohladila po rameni a vzala ho kolem krku. Odpovídala na jeho něžnosti, polibek za polibek.

Klesli na postel. Josh jí vjel rukou do záplavy hedvábných vlasů a opájel se její vůní. Trochu se nadzvedl, aby jí odhrnul vlasy z tváře. Usmála se na něj, až mu poskočilo srdce.

„Tohle kamarádi neudělají,“ zašeptal.

„Opravdu?“

„Obvykle ne.“

„Tohle není obvyklá situace.“ Láskyplně ho pohladila po zátylku. „Přežili jsme bouři na moři, všechno najednou vypadá neobvykle. Začneme se starat, co kamarádi dělají nebo ne, až se věci vrátí do normálu.“

„To už ale bude možná pozdě,“ varoval ji Josh, ale nepřestal se jí dotýkat. Bella ho stáhla zpátky k sobě.

„Já vím,“ zašeptala. „Ale teď na to nemysli. Nemysli vůbec.“

Později, když vedle sebe leželi, začal Josh hladit Bellu po ruce. Cítil se úžasně jako nikdy. Naplňoval ho nekonečný pocit smíření kalení špetkou lítosti.

Bylo správné, že se před lety rozhodli, že budou jen přátelé. Teď už to nikdy nebude jako dřív. Nebude se moct podívat na Bellu a nevzpomenout si na tohle tropické odpoledne a vášeň, která je za hukotu deště a vrčení klimatizace pohltila.

Jak by teď mohli být zase jen přátelé. *Tohle není obvyklá situace*, řekla a měla pravdu. Nemůžu si myslet, že to pro Bellu znamená víc, než jen přirozenou reakci na stres. Určitě

najednou nezapomněla, co cítí k Willovi. Budu se s tím muset smířit, opakoval si Josh. Nechci, aby se Bella cítila trapně nebo předstírala něco, co necítí.

Venku se zatím snesla tropická noc. Liják se přehnal a už se znovu ozývalo bzučení hmyzu. Ze střechy verandy crčela voda. „Ještě že nepřežíváme nebezpečné situace moc často.“

Bella ležela přitisknutá k Joshovi, objímala ho a nohu měla propletenou mezi jeho nohama. Cítila se šťastně, naplněně. Divila se, že její tělo nezáří ve tmě spokojeností.

Nejraději by tak ležela ještě sto let, ale Joshova chladná poznámka ji vrátila do reality. Nic se nezměnilo. Teoreticky jsme oba volní, ale Josh to asi vidí jinak. Pořád je tu Aisling a já Joshovi neřekla pravdu o Willovi.

Nechtěla mu ale přiznat, že ho miluje, zrovna teď. Myslel by si, že to říká jen proto, že se s ním vyspala.

Snad bych mu to mohla říct, až se vrátíme domů, napadlo Bellu. Přece by se se mnou nemohl takhle milovat, kdyby ještě toužil po Aisling. Bella si dokázala vybavit pár svých bývalých, kteří dokázali naprosto oddělovat sex a city. Josh ale takový není.

Nebudu kazit tuhle chvíli citovými výlevy, rozhodla se. Nebudu na něj tlačit. Sám musí přijít na to, že o Aisling nestojí. Pak mu snad budu moct říct, že ho miluju.

„Vždycky takhle reaguješ na nějakou krizi?“ zeptala se.

„To bych neřekl, ale sex je přirozená lidská reakce na pohromu,“ odpověděl suše. „K pohromě nedošlo.“

„Měli jsme štěstí. Včera to chvíli vypadalo, že máme na mále.“ Když si vzpomněl, že ji málem ztratil, přitiskl ji k sobě pevněji. „Nevím, jak dlouho bychom ještě udrželi loď na hladině, kdybychom nenarazili na ten ostrov.“

Zaváhal. „Změní se něco, Bello?“

„Myslíš na našem vztahu?“

„Ano. Nechci, aby to ohrozilo naše přátelství.“

„Ani já ne.“ Bella neodolala pokušení a pohládila ho po hrudi, tak jak by to pouhá kamarádka nikdy neudělala. „Prostě

to nedopustíme. Sám jsi říkal, že jsme jen přirozeně zareagovali na krizi. Nevím jak ty, ale já se do takového nebezpečí nikdy předtím nedostala. Byla to zvláštní zkušenost a ještě jsem se úplně nevzpamatovala. Připadá mi to jako sen, a co teprve až se vrátíme domů. Možná bychom to měli brát takhle.“

Je to opravdu sen, pomyslel si Josh. „Takže bychom se měli tvářit, že se to nikdy nestalo?“

To by snad Bella ani nedokázala. „Spíš jsem chtěla říct, že jsme teď mimo čas,“ snažila se najít vhodná slova. „Obvyklá pravidla teď neplatí.“

Bella se Joshovi opírala hlavou o rameno, takže mu neviděla do tváře. Vycítla ale, že udiveně zvedl obočí. „Obvyklá pravidla? Jaká obvyklá pravidla?“

„Jsme přátelé, dobří přátelé. Moc to pro nás pro oba znamená. Nezkazíme si to... tímhle.“

„Jako sexem?“

„Přesně tak,“ souhlasila Bella střízlivě. „Zítra se vracíme domů, do reality. Tam budeme zase přáteli a na tuhle noc budeme vzpomínat jako na něco krásného, co je pryč.“

Zvedla hlavu a tázavě se na něj podívala. „Dává to smysl?“

„Asi jo. Zítra bude všechno jinak.“

„Ještě není zítra,“ řekla Bella a vyzývavě mu přejela prsty po nahé kůži.

„Máš pravdu.“ Přetočil se tak, že ležela pod ním a políbil ji na rameno. „Nemyslíš, že bychom téhle noci měli co nejvíc využít, než pomine?“

Přejel jí rnkou něžně po bříše a zastavil se na bocích. Bella se prohnula vlnou rozkoše, když ucítila Joshovy směřující se rty na své kůži.

„Myslím, že jo,“ souhlasila a přitáhla si ho k sobě.

DESÁTÁ KAPITOLA

„Máš hlad?“

„Jako vlk.“

Bellina slova potvrdilo hlasité zakručení.

Josh se zasmál a poplácal ji po břicho. „Vypadá to tak. Pokusím se sehnat něco k jídlu.“

Bella se přes něj natáhla, aby se podívala na budík na nočním stolku. „Prošvihli jsme večeři. Škoda že se tu nedá objednat jídlo na pokoj.“

„Kuchyň bude ještě otevřená.“ Josh vylezl z postele a začal hledat kalhoty. „Když už jsi přežila tropickou bouři na moři, nemůžu tě nechat umřít hladu.“

Byl pryč celou věčnost, ale Bella věděla, že se nevrátí s prázdnýma rukama. Josh si vždycky dokázal poradit. Když se nakonec objevil, nesl tác s čerstvě připravenou rybou a vařenou zeleninou, ze které se ještě kouřilo, a dvě vychlazená piva.

Položil tác před ni na postel a obřadně se uklonil. „Jak jsi proboha tohle všechno sehnal?“ podivila se Bella.

„Ukázalo se, že Elvis je synovcem barmana a jednoho kuchaře,“ vysvětlil jí Josh a napadlo ho, jestli vůbec ví, jak roztomile vypadá s rozcuchanými vlasy.

„Vyprávěl jim, jak jsem s ním zašel na policii a vysvětlil jim, jak to bylo. O nic nešlo, ale oni se teď ke mně chovají jako k nějakému hrdinovi. Cítil jsem se docela trapně,“ ušklíbl se, když si vzpomněl, jak ho v kuchyni přivítali. „Když jsem se zeptal, jestli nezbylo něco od večeře, posadili mě na bar a nalili mi něco k pití, než Elvisův strýc tohle všechno uvařil.“

Bella uznale přičichla. „Voní to báječně. Jsi opravdu hrdina. Sehnat v tuhle noční hodinu takovéhle jídlo, to je podle mě hrdinský čin!“

Seděli na posteli, jedli a povídali si. Poslední zbytky už polykali vleže. Bavíme se tak nenucené, napadlo v jednu chvíli Bellu. Je zvláštní, že se ani jeden z nás nechová rozpačitě. Nebylo nic přirozenějšího než tu ležet vedle Joshe a hladit ho

chodidlem po lýtku. Povídali si a smáli jako už tolikrát ještě rozpálení nedávnou rozkoší.

Pak se šli projít na pláž, i když Bella se spíš jen belhala. Posadili se pod nakloněné palmy a zaposlouchali se do šumění vln. Bouřkové mraky už se téměř rozptýlily a měsíc vrhal na hladinu stříbrné světlo. V korunách palem šelestil vánek.

„Je tu takový klid,“ vzdechla Bella spokojeně a opřela se o Joshe.

„Člověk by ani nevěřil, že včerejší noc byla tak strašlivá?“

Snažil se nemyslet na to, že zítřek přijde cč> nevidět. Pořád se jí musel dotýkat, láskyplněji hladit. Nedokázal si představit, že už ji nikdy nebude moct sevřít v náručí.

„Mohla bych tu sedět do konce života a jen tak se dívat na moře.“ Cítil, jak její tělo odpovídá na jeho něžnosti.

Pořádně využít, to jsme přece chtěli, ne?

„Zapomeň na moře,“ zašeptal, povalil ji do písku a dlouze ji políbil, pak znovu a znovu, až jim písek začal vadit.

„Ten písek už z vlasů nedostaneš,“ usmál se omluvně. Vzal jeden pramen mezi prsty a ucítil, že je plný zrníček.

„Možná bych si je měla ostříhat, teď když s tebou pojedu na tu výpravu.“

„Opovaž se,“ naježil se Josh při tom pomyšlení. „Máš nádherné vlasy.“

„Myslela jsem, že by se ti ten nápad líbil. Bylo by to mnohem praktičtější.“

„Snad, ale už bys to nebyla ty. M –“ zarazil se právě včas. „Mám tě rád takovou, jaká jsi.“

Když se vrátili do pokoje, přinutil ji, aby si sedla na verandu, a vyčesal jí písek z vlasů do posledního zrnka. Pak se vrátili do postele a znovu se milovali s podivnou naléhavostí. Jako by oba tušili, že čas se krátí.

Druhý den ráno bylo letiště plné lidí a všude vládl chaos. Josh se postaral o zavazadla a Bella na něj čekala. Rozruch okolo sebe vůbec nevnímala, jako by ji stále omamovalo kouzlo

včerejší noci. Ráno se k odjezdu z hotelu přichystali téměř mlčky. Není co říct, pomyslela si Bella.

„Co noha?“ vytrhl ji ze snění Aislingin hlas.

„V pořádku, díky.“ Na Aisling teď vůbec neměla náladu, ale snažila se být milá kvůli Joshovi. „Vypadá to horší, než to je. A co ty?“

„Mám pocit, že jsem udělala kolosální chybu,“ přiznala se Aisling upřímně. „Když jsme se včera vrátili, strašně jsme se s Brynem pohádali. Po zkušenostech na lodi a na tom ostrově jsem si uvědomila, že Bryn nesahá Joshovi ani po kotníky. Chovala jsem se jako hloupá husa,“ povzdechla si. „Myslela jsem si, že miluju Bryna, ale bylo to jen chvilkové poblouznění. Asi mi imponovalo, že dobře vypadá a má vysoké postavení v C.B.C.“

Kousla se do rtu.

„Ani si nejsem jistá, jestli on miluje mě,“ přiznala. „Říkal, že jo, že se rozvede, ale pochybuju, že to někdy udělá. Měla jsem zůstat s Joshem.“

„Josh si zaslouží víc, než abys ho měla v záloze pro případ, že ti něco nevyjde,“ upozornila ji chladně Bella.

„Já vím. Víím taky, že je pozdě. Chtěla bych jen Joshovi říct, že jsem si uvědomila, že jsem se chovala jako blázen. Máš velké štěstí,“ dodala.

Poslední nádech okouzlení včerejší noci zmizel v nenávratnu a zanechal Bellu tváří v tvář kruté skutečnosti. Aisling chce Joshe zpátky. Budu ho muset nechat, aby si vybral, kam ho srdce táhne.

Bella by nejraději Aisling odstrčila, zakřičela na ni, ať nechá Joshe být, že je jenom její a vždycky byl. Kdyby to ale udělala, nikdy by si nemohla být jistá, že Josh rozchodu s Aisling stále nelituje.

Přála si strávit s ním celý život. Chtěla si být ale jistá, že není jen druhá možnost, náhražka, co byla snadno k máni. Řekla Aisling, že Josh si zaslouží víc, a platilo to i pro ni. Josh se musí

rozhodnout, jestli chce mě, nebo Aisling. Proto musí vědět, že Aisling změnila názor, rozhodla se.

A tak se na Aisling chladně usmála. „Josh a já jsme přátelé, vždyť víš. Sám ti přece řekl, že jen předstíráme, že jsme zasnoubení.“

„No, jo,“ začala Aisling váhavě. „Napadlo mě ale, že vy dva...?“

„Ne. Jsme přátelé a těmi taky zůstaneme,“ odporovala Bella.

„Aha.“ Aisling se vrátila naděje. „V tom případě si asi s Joshem promluví.“

„Dělej, jak myslíš,“ pokrčila Bella rameny.

Zpáteční cesta se zdála delší a nesnesitelnější než tropická bouře. Tehdy alespoň neměla čas přemýšlet. Bella by se nejraději znovu ocitla na lodi, aby mohla jen zuřivě vylévat vodu a bát se jen toho, že se potopí. Nevrtalo by jí hlavou, jestli právě nezhodila šanci na šťastný život s Joshem po boku.

Byla vyčerpaná. V noci nechtěli ztrácet spaním drahocenný čas. Bála se, že kdyby teď vedle Joshe usnula, její už tak nahodané odhodlání by polevilo.

Rozhodla se, že se stáhne, a Joshovi to očividně vyhovovalo. Chtěla se zeptat, jestli už mluvil s Aisling a co jí řekl, ale věděla, že to nesmí udělat. Oba si dali dobrý pozor, aby se ani slůvkem nedotkli společně prožité rozkoše.

Bella toužila vrátit se zpátky do pokoje naplněného měsíčním svitem, kde se zastavil čas. Kdykoli si vzpomněla, jak se líbali a mazlili, nedokázala uvěřit, že Josh nevidí, že jsou si souzeni. Pak si ale vzpomněla, co říkal o Aisling, a taky že se oba shodli, že nechtějí ohrozit svoje přátelství.

Spoj v Paříži měl zpoždění, takže do Londýna dorazili docela pozdě. Bella byla vyčerpaná a noha ji bolela tak, že měla slzy na krajíčku.

„Vezmeme si taxi,“ navrhl Josh. Sundal její kufr z pásu a umístil ho na vozík vedle své tašky.

„Dobře, vysadím tě cestou,“ řekla, aby věděl, že nepočítá s tím, že pojede k ní.

„Fajn.“

Když procházeli celnicí, málem vrazili do Aisling. Dívala se za odcházejícím Brynem.

„Prostě jen tak odešel a nechal mě tady!“ rozčilovala se. „Vrací se k ženě. Prý mu *rozumí Líp* než já. To určitě!“ ušklíbala se. „Co budu dělat? Bydlela jsem v jeho londýnském bytě. Ani mi nenechal klíč, abych tam mohla dnes přespát.“

„Pojed' s námi,“ nabídla jí Bella. „Můžeš přespát u Joshe, že jo Joshi? Stejně tam máš asi ještě většinu věcí.“

„To je pravda. Nevadilo by ti to, Joshi?“ podívala se na něj prosebně.

Co na to mám říct? Bella se mi snaží Aisling přímo vnutit. Asi abych nezapomněl, že jsme se dohodli, že všechno bude jako dřív. Jako kdyby to šlo, pomyslel si Josh trpce.

Měl chuť na ni zařvat, že si pamatuje, jak se domluvili. Jak by taky mohl zapomenout, když mu dnes celý den dávala najevo, že včerejší noc je včerejší noc a že dneska je všechno jinak. Očividně se ale rozhodla nenechat sebemenší prostor pochybám. Abych si náhodou špatně nevyložil, jak rozkošná byla včera v noci.

Nemusela by dávat tak okatě najevo, že se bojí, že ji budu obtěžovat. Joshe se dotklo, že mu nedůvěřuje. Ale hlavně, že myslela vážně to, co řekla, a že se včerejší noc už nebude opakovat.

Fajn. Nechám ji být, když chce. „Samozřejmě že ne, můžeš zůstat,“ řekl Aisling, která mu visela na rtech. „Ještě jsem ani neodklidil tvoje věci. Pojd'me si chytit taxi.“

„Chtěla bych se omluvit, Joshi,“ začala Aisling, když taxi odjíždělo z letiště. „Asi jsme přišli o tu smlouvu. Bryn si myslí, že za tu bouřku můžeš ty. A asi jen tak nezapomene, co jsem mu včera řekla. Měla jsem si dát pozor na jazyk, ale strašně mě rozčílil! Je v C.B.C. docela velké zvíře. Bojím se, že se postará, abychom tu smlouvu nedostali.“

„S tím si teď nedělej starosti. Počkáme, a uvidíme.“

„Asi budeš chtít, abych dala výpověď, že?“ zeptala se Aisling zoufale.

„Samozřejmě že ne. Odvedla jsi skvělou práci. Správně jsi mi poradila, abych jel na tenhle výlet. Za ten týden jsem se seznámil se spoustou lidí, což by se nestalo, kdybys mě nepřemluvila, abych jel. I kdyby ta hlavní smlouva nevyšla, stálo to za to.“

Samozřejmě že nechce, aby Aisling odešla z firmy, pomyslela si Bella. Aisling si očividně muže dělat, co chce. Opustí ho, poníží ho, ohrozí důležitý obchod a Josh stejně chce, aby zůstala.

Taxi zastavilo před Joshovým bytem. Josh a Aisling vystoupili a vyndali si z kufru zavazadla.

„Tak... čau,“ rozloučila se Bella vesele.

„Jo.“ Josh zaváhal, jako by chtěl ještě něco říct. Nakonec ale ustoupil a zavřel dveře. „Měj se.“

Když se auto otáčelo, Bella ještě zahlédla, jak odemyká dveře a nechává Aisling vejít jako první. Pak ji následoval a ani jednou se neotočil.

Tak. Dovolená skončila, zpátky do reality.

Dům byl prázdný a promrzlý. Řidič taxíku se nad ní slitoval a odnesl jí kufr ke dveřím. Ale i jen dostat ho dovnitř s bolavou nohou byl problém. Musela ho vybalit pod schody, protože nahoru do ložnice by ho rozhodně neodvláčela.

Dobelhala se do kuchyně a rozsvítila co nejvíc světel. Vždycky tenhle dům zbožňovala. Najednou jí ale připadal smutný a opuštěný, příliš velký pro jednoho. Přála si, aby tu s ní teď byl Josh.

Josh tu ale nebyl. Byl s Aisling. Bella se zhroutila na židli u stolu a hlavu si skryla do dlaní. Mučila ji představa, že ti dva jsou teď spolu. Sedí na starém modrém gauči a radují se, že jsou zase spolu? Možná mu Aisling právě říká, jak lituje, že ho opustila kvůli Brynovi. On ji pak nadšeně sevře v náručí a řekne jí, ať si s tím nedělá starosti stejně jako s tou smlouvou. „Vrátila ses a to je to hlavní,“ říká možná právě teď.

Bella zabořila tvář do dlaní a rozbřečela se. Byla strašně unavená, takže i přes veškeré rozrušení, usnula hned, jak se dověkla do postele.

Druhý den se probudila pozdě a cítila se příšerně. Oči měla napuchlé a v břiše se jí usadila bodavá bolest. Jako by té smůly nebylo dost, bylo pondělí a ona musela do práce. Budu se muset sebrat a vstát z postele, rozhodla se. Stačil jeden pohled do zrcadla v koupelně a došlo jí, že práci bude muset dnes vynechat. Vypadala stejně hrozně, jako se cítila.

Taky měly přijít Kate a Phoebe, aby jim povyprávěla, jak bylo na Seychelách.

„A nemysli si, že nás odbudeš nějakým *Bylo to skvělé*“ varoval ji Phoebein hlas ze záznamníku. „Chceme slyšet úplně všechno!“

Ještě že už nemá oči tak opuchlé. Díky lehkému opálení z pláže nevypadal její obličej tak bledě a unaveně. Bella si myslela, že na to, jak zle jí celý den bylo, vypadá docela dobře. Kate a Phoebe ale nezmátla ani na chvíli. „Co se proboha stalo, Bello?“ zděsila se Kate, sotva ji uviděla. „Vypadáš příšerně!“

„Je to opravdu tak špatné?“ zeptala se Bella Phoebe, když ji objímala na přivítanou.

„Jo,“ potvrdila Phoebe. „Co se děje?“

Bella se přinutila usmát. „Když nepočítám zranění, tak nic.“ Ukázala jim zavázané chodidlo. „Nebudu teď celou věčnost moct nosit své oblíbené boty.“

„To je hrůza,“ souhlasila Kate.

„Vidíš. Není divu, že nejsem ve své kůži.“

„Tak povídej.“ Posadily se ke stolu, kde tolikrát sedávaly, když ještě všechny tři v domě bydlely. „Chceme slyšet úplně všechno.“

„Nevím, kde začít,“ zdráhala se.

„Začni tím podstatným,“ poradila jí Phoebe. „Co Josh?“

„Josh... on...“ Belle se stáhlo hrdlo a nemohla pokračovat. Zděsila se, když si uvědomila, že se jí chvějí rty. Přikryla si je

dlaní, ale slzy, které se jí začaly řínout po tvářích, skryt nedokázala.

Phoebe mrkla na Kate. „Asi přinesu něco k pití.“

„Díky,“ vypravila ze sebe Bella. Jak se jednou rozbřečela, nemohla přestat.

„Půjdu já,“ řekla Kate a vstala.

Na rohu ulice byl malý obchůdek, za pár minut byla zpátky s několika láhvemi toniku v náručí. „Vzala jsem i čokoládu, bude se hodit.“

Phoebe namíchala vodku s tonikem a postavila sklenici před Bellu na stůl. „Tak Bello,“ poplácala ji po zádech. „Napij se, ať jsi zase jako dřív.“

Bella zvedla uplakaný zrudlý obličej a pořádně si lokla. Pití bylo tak silné, že se zakuckala. Jakmile se ale vzpamatovala, usrkla znovu. Kate jí beze slova podala krabici papírových kapesníků. Bella si jeden vzala a hlasitě se vysmrkala. „Promiňte,“ zamumlala a začala si zmuchlaným kapesníkem utírat slzy.

„Taky jsme brečely,“ uklidňovala ji Kate. „Já dokonce taky tady u stolu.“

Bella se nejistě usmála. „Vzpomínám si.“

„A já si vzpomínám, že jsem kvůli Gibovi taky fňukala,“ přidala se Phoebe. „Víme, jaké to je.“ Přitáhla si židli a posadila se vedle Belly. „Tak už nám řekni, co se děje.“

„Nechápu, čeho se bojíš!“ vykřikla Kate, když Bella dovyprávěla celý příběh. „I kdybychom ho neznaly, je nad slunce jasné, že miluje tebe.“

„Tak proč odjel s Aisling? Ani mi nezavolal, jestli jsem dorazila domů v pořádku.“

„Mohla bys zavolat ty jemu,“ upozornila ji jemně Phoebe.

„To nejde. Nejspíš je ještě v posteli s Aisling. A i kdyby ne, nechci na něj nijak tlačit. Dohodli jsme se, že zůstaneme přátelé, ale já to asi nezvládnou.“ Zoufale se natáhla pro další kapesník.

„Samozřejmě že zůstanete přátelé,“ ujistila ji Kate. „Celá ta léta jste si moc blízcí, to nevyprchá ze dne na den.“

„Nedokážu se s ním přátelit, když bude chodit s Aisling nebo s kýmkoli jiným. Když ale nebudeme přátelé, nebudeme se vídat a to taky nesnesu. Nevím, co mám dělat,“ zavzlykala. „Vím jen, že mi strašně, strašně, strašně chybí...“ stkala.

Phoebe ji vzala kolem ramen a mrkla na Kate, která okamžitě přešla do povzbudivého tónu.

„Josh se k Aisling určitě nevrátí. Nikdy se k sobě moc nehodili. Ty a Josh ale k sobě patříte.“

„Kate má pravdu. S Joshem jste si souzeni a vsadím se, že Josh to ví stejně dobře jako ty.“

„Tak proč mi nezavolał?“

„Možná se nemůže zbavit Aisling. Sama jsi řkala, že si potřebuje uvědomit, že jejich rozchod byl definitivní. Jakmile se všechno utříbí, bude tu jako na koni.“

Josh se neobjevil. Ani nezavolał. Neposlał e-mail a dokonce ani esemesku. Čtyři dny se Bella co chvíli dívala, jestli nemá promeškaný hovor. Možná se mu porouchał telefon, hledala důvody, ale pak mi mohl zavolať z práce, ne? A co počítače? Těžko by se mohlo stát, že by najednou selhal jeho laptop i celá firemní síť? Měl dost času i na to, aby mi napsal dopis a poslał mi ho poštou!

„Myslíš, že je nemocný?“ zeptala se Phoebe v pátek ráno.

„Ne,“ odpověděla Phoebe trpělivě. „Myslím, že čeká, až se mu ozveš. Podle toho, jak jsi mi popisovala své chování cestou domů, bych řekla, že teď sedí doma a myslí si, že už se s ním ani nechceš přátelit.“

„Spíš je tak pohlcený štěstím, že se k němu Aisling vrátila, že si na mě ani nevzpomene,“ ušklíbla se Bella rozmrzele.

„To se ale nedozvíš, dokud si s ním nepromluvíš. Nebuď blázen, Bello. Prostě mu zavolej,“ pobízela ji Phoebe.

Nakonec Bella sesmolila e-mail. Nechtěla, aby měl pocit, že na něj tlačí. Předstírala, že měla strašnou spoustu práce a omluvila se, že se neozvala dřív. Dobře věděla, že Josh se jí

volat nepokoušel. Nemůže tedy tušit, že neměla pořád obsazeno a schránku přeplněnou vzkazy.

„Co zajít na skleničku?“ napsala na závěr. Doufala, že zvolila dostatečně ledabylý tón, který mu neprozradí, jak je zoufalá. Snad to bude znít tak, že chce jen navázat na jejich přátelství tam, kde byli, než všechno zkazili tím, že se spolu vyspali.

Jakmile ale e-mail odeslala, začala pochybovat, jestli neměla napsat všechno jinak. Dívala se každých pět minut, jestli už jí Josh odpověděl. Když se nakonec na obrazovce objevilo tučně jeho jméno, srdce se jí zuřivě rozbušilo.

Je to se mnou špatné, pomyslela si. Stačí, abych uviděla jeho jméno a málem se sesypu. Ruka se jí ale třásla, když klikala na odkaz pro otevření zprávy.

„Máš něco dneska večer?“

„Nic zvláštního,“ vyťukala Bella rychle na klávesnici. „Zastav se u mě. Dáme si víno a popovídáme si. Jako za starých časů!“

Joshova odpověď přišla za pár minut. Bella se nedočkavě chopila myši. Možná píše, jak moc se na mě těší, možná dokonce, že jsem mu chyběla? Třeba najdu nějaký náznak toho, co cítí.

Mýlila se. Ve zprávě bylo jen: „O.K.“

Josh dovedl schopnost psát stručné e-maily k dokonalosti. Všechny byly odměřené, zdvořilé a k věci. Celý Josh.

Než večer dorazil, byla nemožně nervózní. Pobíhala po domě a přemýšlela, co si obléct, jak se chovat. Nikdy předtím jí nedělalo problémy na muže zapůsobit. Kate se jí vždycky smála a říkala, že by si zasloužila doktorát z flirtování. Bella ale s Joshem flirtovat nemohla. Nemohla na něj vrhat dlouhé pohledy, svůdně se usmívat a přehazovat nohu přes nohu. Jen by se jí zeptal, proč sebou pořád tak si je.

Zvonek jí přetřel tok myšlenek a srdce jí stouplo až do krku. Musela se párkrát zhluboka nadechnout, než otevřela dveře. Když ho uviděla, musela ale znovu zalapat po dechu.

„Ahoj,“ vypravila ze sebe chraplavě. Josh se zatvářil překvapeně. Tak to není dobrý začátek, pomyslela si. „Promiň, mám něco v krku. Pojď dál,“ pozvala ho a ustoupila mu z cesty.

Vypadá jako obvykle, pomyslela si vesele i zoufale zároveň. Zaradovala se, protože už jen při pohledu na něj se jí do žil rozléval příjemný pocit štěstí. Přepadlo ji ale zoufalství, když na něm neviděla žádné známky podobných pocitů. Vůbec nevypadal, že by mu chyběla. Tenhle večer je pro něj zřejmě další z mnoha večerů, kdy se u ní zastavil na přátelskou návštěvu.

Bella šla do kuchyně pro víno. Koutkem oka ho sledovala a musela přiznat, že vypadá trochu unaveně. Rozhodně ale nemá oči napuchlé od probdělých a probrečených nocí.

„Měl jsi hodně práce?“ zeptala se a začala hledat vývrtku.

„Ve firmě je teď docela zmatek.“ Josh se posadil na gauč na druhém konci kuchyně. „Den po tom, co jsme se vrátili, se nám ozvali ze C.B.C. Podepsali jsme tu smlouvu.“

„Opravdu?“ zvedla Bella překvapeně hlavu od vína. „I přes Bryna?“

„Ukázalo se, že člověk, co v C.B.C. skutečně rozhoduje, byl na tom výletě taky. Pamatuješ toho menšího chlápka, co nám pomáhal s lodí? Zdá se, že je přesvědčený, že C.B.C. potřebuje právě nás.“

„To jsou skvělé zprávy, Joshi!“ Bella z toho měla opravdovou radost. Založil si firmu teprve před pár lety a potřeboval velký obchod jako tenhle se C.B.C, aby si upevnil pozici.

„Moc jsi na něj zapůsobila. Pořád opakoval, jak jsi okouzlující. Bojím se, že máš na našem úspěchu větší podíl než my ostatní.“

„To určitě není pravda.“

Bella nalila víno a zamířila se skleničkami ke gauči. Podala jednu Joshovi, posadila se na druhý konec pohovky a naklonila se k němu, aby si přitukli.

„Stejně ti děkuju,“ řekl.

Chvíli bylo ticho. Na to, že si Josh právě zajistil klidnou budoucnost, nevypadal moc uvolněně: „Tak jak ses měla?“ zeptal se po chvíli.

„Dobře, a ty?“

„Fajn.“

To je teda konverzace, pomyslela si Bella. Copak je to nějaké rande naslepo?

„Nevěděla jsem, jestli přijdeš sám,“ začala ledabyle. „Kde máš Aisling?“

„Aisling?“ zopakoval Josh zmateně. „Netuším.“

Pevný stisk ledových spárů, které Belle svíraly srdce od té strašné jízdy taxíkem, konečně trochu povolil. „Takže vy nejste...?“

„Nejsme co?“

„Zase spolu?“

„Ne.“ Znělo to skoro našťavaně.

„To mě mrzí.“ Bála se, že se dotkla citlivého místa.

„Proč?“

Bellu tak přímá otázka zmátla. „Mrzí mě, že se trápíš.“

„Já se netrápím,“ odvětil Josh nevrle a upil vína. „Ne kvůli Aisling,“ dodal po chvíli.

Takhle se Josh obvykle nechoval. „Tak co tě trápí, když ne Aisling?“ zeptala se opatrně.

Josh zaváhal.

„Mně to můžeš říct,“ naléhala Bella. „Dvě hlavy víc ví. No tak, k čemu by jinak byli přátelé?“

„To je ten problém.“ Josh postavil prudce sklenici na stolek před sebou. „Myslím, že už nemůžeme být přátelé.“

Pronesl to tak vážně, že na něj Bella jen chvíli nevěřičně hleděla. „To nejde jen tak zničehonic přestat být přátelé,“ řekla a hlas se jí proti její vůli třásl.

Josh se na ni smutně podíval. „Myslím, že bude lepší, když už se nebudeme vídat.“

„Ale... proč?“

„Protože mně už přátelství nestačí.“

Zabořil hlavu do dlaní, aby se jí nemusel podívat do tváře. „Promiň, Bello. Prostě to nejde. Nechci ti ublížit, ale už to dál nesnesu. Neměli jsme spolu tu noc spát,“ mluvil dál, aniž by se na ni podíval. „Všechno se pokazilo, věděl jsem, že se to stane. Věděl jsem, že už to nebude jako dřív. Ani si nedokážes představit, jak mi budeš chybět, ale já tě tolik miluju, že už se nemůžu tvářit jako tvůj přítel. Nevím, jak to bez tebe vydržím.“

Slova se mu horečně valila z pusy. Bella ho nikdy neslyšela mluvit tak nesouvisle. Chvilí jí trvalo, než si vůbec uvědomila, co říká.

„Joshi –“ zašeptala nakonec, ale Josh pořád mluvil. Když už jednou začal, nemohl přestat.

„Nevěděl jsem, co mám dělat,“ říkal zoufale.

„Strašně jsem tě chtěl vidět. Věděl jsem ale, že tě budu chtít políbit a to nemá cenu. Víím, že chceš, abychom zůstali přáteli, ale já nemůžu. Nemůžu, Bello.“

„Joshi –“ pokusila se znovu.

„Promiň, promiň mi to. Nechci, aby ses cítila trapně.“ Vůbec ji neslyšel. „Bože, to je hrůza. Musel jsem ti ale říct, že tě miluju, miluju tě. Nevím, co si bez tebe počnu, ale ty miluješ Willa... Už to nikdy nebude jako dřív –“

Joshi!“ zařvala nakonec Bella a Josh se zarazil, jako by mu dala facku. „Zmlkneš laskavě na chvilku a necháš mě taky něco říct?“

„Jo,“ řekl opatrně.

„Já Willa nemiluju,“ vyslovovala pomalu. „Nechci jeho, chci tebe.“

Tentokrát vyvalil překvapeně oči Josh. Párkrát naprázdno otevřel a zavřel pusu, jako by si nebyl jistý, který výrok ho šokoval víc. „Co?“ dostal ze sebe nakonec.

„Namluvila jsem ti, že miluju Willa, protože jsi byl zasnoubený s Aisling. Cítila bych se trapně, kdybys tehdy věděl, jak tě miluju. Zdálo se mi, že bude jednodušší, když tě přesvědčím, že se trápím kvůli Willovi, ale nebyla to pravda. Trápila jsem se kvůli tobě.“

„Jednodušší?“

„To jsem nevěděla, že mě miluješ,“ upozornila ho Bella.

Chvíli se na sebe dívali skoro nazlobeně, než Joshovi došlo, co vlastně řekla.

„Takže ty mě miluješ?“ zeptal se nevěřicně.

Bella si povzdechla. „Asi jsem tě milovala vždycky. Jen mi dlouho trvalo, než jsem si to uvědomila, a pak to vypadalo, že už je pozdě.“

Joshovi dělalo problém tuhle informaci vstřebat. „Miluješ mě?“

„Ano,“ rozhodla se Bella dál věci nekomplikovat, aby Josh konečně pochopil. Tělem se jí rozlévala opojná vlna radosti až po bříska prstů na rukou i na nohou. „Ano, miluju tě.“

„Bello...“ Ještě chvíli na ni nevěřicně zíral, ale pak se začal smát. „Bello,“ řekl znovu, natáhl se pro ni přes gauč, posadil si ji na klín a políbil ji. „Víš, jak dlouho jsem čekal, až tohle řekneš? Čtrnáct let!“

„Snad mi nechceš tvrdit, že jsi mě miloval celou tu dobu?“

„Samozřejmě že jo! Zamiloval jsem se do tebe na první pohled. Sama víš, jak úžasně neodolatelná jsi byla, a pořád jsi.“ Znovu ji políbil a Bella mu obtočila paže okolo krku.

„Proč jsi mi to neřekl?“ zašeptala mu do ucha.

„Věděl jsem, že bys o mě nezavadila ani pohledem.“ Začal ji dychtivě hladit po celém těle. „Byla jsi pro mě naprosto nedosažitelná. Tak jsem se stal kamarádem. Bylo to lepší než nic. Smířil jsem se, že skončíš s někým jiným. Když ses ale tvářila, že je to s Willem vážné, vůbec se mi to nelíbilo. Nemohl jsem s tím ale nic dělat. Proto jsem se asi upnul na Aisling. Byla ti podobná, ale tys to nebyla. Strašně se mi ulevilo, když zrušila to zasnoubení. A ty,“ pokračoval a svalil ji na polštáře a dlouze, vášnivě ji líbal, „jsi mě litovala. Opakovala jsi pořád, jak dobří jsme kamarádi a já tě přitom strašně chtěl. Proto jsem trávil tolik času s Aisling. Musel jsem se držet dál, abych se na tebe nevrhnul!“

Bella si šťastně povzdechla. „Na to, jak dobře se známe, jsme se do toho pořádně zamotali.“ Přivinula se k němu blíž. „Měla bych vědět ještě něco, abychom se vyhnuli dalším nedorozuměním?“

„Jenom že tě miluju,“ pronesl Josh vážně, vzal jí tvář do dlaní a zadíval se jí do očí. „Miluju tě a potřebuju tě. Když přijdu večer domů, chci vědět, že na mě čekáš. Co myslíš, Bello? Bude naše láska stejně velká jako naše přátelství?“ Přitáhla si jeho hlavu a políbila ho. „Určitě.“

„To jsou mi záhady!“ pozdravil Gib, když Bella otevřela dveře. „Phoebe mi neřekla víc, než že jsme pozvaní na večeři a žádné výmluvy se nepřipouštět. Co to přede mnou, holky, tajíte?“

„Řekla jsem ti všechno^co vím,“ protestovala Phoebe, která stála za ním. „Ze jo, Bello?“

„Má pravdu, neví o nic víc než ty. Bude to překvapení pro všechny.“ Bella se zářivě usmívala. „Pojďte dál, Kate a Finn už jsou tady.“

„No hurá, že jste tady!“ vykřikla Kate, když přišli do kuchyně, a objala je oba na přivítanou. „Umíráme tu zvědavostí, že Finne?“

„Jsem celý bez sebe,“ souhlasil Finn nezúčastněně.

Všichni se zasmáli.

„Já zvědavá jsem,“ řekla Kate.

„Já taky,“ přihlásil se Gib. „No tak, Bello. Už nás nenapínej. Co je to za překvapení?“

Bella se podívala na Joshe, ten se usmál a vzal ji za ruku. „Budeme se s Bellou brát,“ oznámil jim.

Chvilí bylo ticho a pak Phoebe, Gib, Kate i Finn vybuchli smíchy.

„No, ale to my víme!“

„To není žádné překvapení!“ protestovala Phoebe.

„Jasně,“ souhlasila Kate. „Víme to už dávno. Už před několika týdny jsem Finnovi říkala, že se konečně dáte dohromady.“

„Myslela jsem, že alespoň čekáte dítě!“ ozvala se znovu Phoebe.

„No, pro nás to překvapení bylo!“ tvářila se Bella uraženě, ale Josh se smál.

„Co se dá dělat, Bello. To je z toho, že máme dobré přátele. Znají tě líp než ty sama sebe!“

„Máme ale velkou, velikánskou radost, že jste konečně dostali rozum.“ Phoebe je oba objala.

„A právě včas,“ navázala Kate. „Už jsme si říkali, jestli se někdy rozhoupete!“

„Zdá se, že tu máme hattrick, co?“ řekl Gib, když otevřeli šampaňské. „Třikrát zasnoubení na oko, třikrát šťastný konec!“

Josh vzal Bellu kolem pasu a políbil ji. „Třikrát šťastný začátek,“ opravil ho.